

WIERNY RÓD HARCERSKI

Acton, Canada

VI ŚWIATOWY ZLOT

ZHP POZA GRANICAMI KRAJU

WIERNY RÓD HARCERSKI

KSIĄŻKA PAMIĄTKOWA

Spis Treści

List od redakcji	3	Reprezentacja Młodzieży Harcerskiej z Polski i ze Wschodu ..	121
VI Światowy Zlot Związku Harcerstwa Polskiego poza granicami Kraju		Defilady	123
Nazwa Zlotu, Hasło Zlotu, Oznaka Zlotu	4	Główna Kwatera Zlotu	133
Słowo wstępne - hm. Elżbieta Morgan	5	Administracja - Pokój Orlińskiego	134
Słowa Druha Przewodniczącego ZHP - hm. Bogdan Szwagrak ..	6	Statystyka	135
Życzenia:		Kwaternistrzostwo	136
Jan Paweł II	7	Szpitalik	137
Ksiądz Arcybiskup Szczepan Wesoly	8	Sklepik	138
Governor General of Canada - Adrienne Clarkson	9	Gospoda	139
Prime Minister of Canada - The Hon. Jean Chrétien	9	Sekcja Bezpieczeństwa	140
VI Światowy Zlot ZHPpgK	10	Gospodarstwo	141
Geneza powstania Zlotu w Kanadzie	11	Wystawa	142
Komenda Główna Zlotu	12	Kanada, Ontario, Acton	145
Teren Zlotu	14	Wycieczki i Wędrówki	147
Ogólny Program Zlotu	16	Kolonia Zuchowa "Dzieci Świata"	156
Otwarcie Zlotu	18	Dzienniczek Złotowy	154
Przejście w Nowe Tysiąclecie	20	Trzy Pokolenia Rodzin Harcerskich na Zlocie	160
Duszpasterstwo Złotowe	23	Obozowe Życie	162
Wspólne Ogniska	29	Zamknięcie Zlotu	192
Apel Poległych	32		
Dzień Gości	33	Poprzednie Światowe Złoty ZHPpgK	195
Zlot Harcerok "Blask Przyszłości"	39	Tło Historyczne ZHPpgK	196
Zlot Harcerzy "Lilijki Tropem"	81	Zjazd Ogólny	199
Zlot Starszego Harcerstwa		Naczelna Rada	199
"Złączeni Węzłem Braterskiej Przyjaźni"	111		
Zlot Organizacji Przyjaciół Harcerstwa "Quo Vadis"	116	Komunikat Informacyjny	200

WYDAWNICTWO VI Światowy Zlot ZHP

REDAKCJA hm. Danuta Figiel
hm. Zofia Podkowińska
hm. Hanna Sokolska
hm. Zofia Stohandel
hm. Stanisław Podkowiński

CZŁONKOWIE REDAKCJI hm. Ewa Mahut
hm. Anna Mazurkiewicz
hm. Elżbieta Morgan
hm. Andrzej Mahut
ks. hm. Zbigniew Olbryś
dz.h. Wanda Kalinowska

FOTOGRAFIE hm. Aneta Blacharska
hm. Danuta Figiel
hm. Anna Mazurkiewicz
hm. Wojciech Szymczak
hm. Tomasz Włodarczyk
phm. Lilian Blacharska
pwd. Filip Terlecki
pwd. Marcin Terlecki
sam. Małgorzata Komorowska
dz.h. Armandyna Maziarczyk
p. Stefan Gdyczyński
p. Leszek Kapuściński

SPIS UCZESTNIKÓW phm. Zusia Papuga

SKŁAD KOMPUTEROWY hm. Danuta Figiel

NAKŁAD 1750

DRUKARNIA TTP Tradeworx Ltd. Mississauga, Ontario, Canada

ISBN 0-9734222-0-3
ZHPpgK Zlot 2000 Commemorative Album

Od Redakcji

Z wielką przyjemnością oddajemy do rąk uczestników Zlotu książkę pamiątkową "Wierny Ród Harcerski". Książka jest dokumentacją i podsumowaniem VI Światowego Zlotu ZHP, który miał miejsce w Acton, Kanadzie. Zlot odbył się na przełomie XXI wieku, a jego piękne hasło, "Z Przyrzeczeniem w Nowe Tysiąclecie", wskazuje nam kierunek na następny milenium.

Książkę pamiątkową otrzymuje każdy uczestnik Zlotu. Zawiera ona program Zlotu, relacje z tradycyjnych obrzędów harcerskich, opisy ważniejszych wydarzeń i imprez, programy poszczególnych Zlotów i przesłania z harcerskich Mszy Świętych.

Mamy nadzieję, że książka będzie przypomnieniem i upamiętnieniem wspólnie przeżytych Złotowych dni i utwali w pamięci uczestników najlepsze wartości Zlotu 2000 oraz będzie inspiracją na przyszłość.

Dla tych, którzy nie uczestniczyli w Zlocie, książka będzie cenną informacją o przeżyciach harcerek i harcerzy biorących udział w Zlocie 2000 w Kanadzie.

Mówi się, że świat się zmienia, a wraz z nim młodzież. Patrząc na harcerki i harcerzy na Zlocie 2000, oczywistym jest, że od początku ruchu harcerskiego, nasza ideologia jest niezmienna, a duch harcerski pozostaje ciągle ten sam.

Duch ten obecny jest we wszystkich naszych zwyczajach i obrzędach, a szczególnie ożywa na Złotach. Tkwił on w naszych sercach i łączył nas podczas Zlotu i zauważyć to można na stronach przedstawionego czytelnikom albumu pamiątkowego.

W tym miejscu pragniemy wyrazić serdeczne podziękowanie tym wszystkim Druhom i Druhom, których współpraca pozwoliła na wydanie książki pamiątkowej Zlotu 2000.

Czuwaj!

Redakcja

VI Światowy Zlot ZHP

Nazwa Zlotu:

WIERNY RÓD HARCERSKI

Uzasadnienie: Związek Harcerstwa Polskiego działający poza granicami Kraju:

- jest nieprzerwaną ciągłością prawną i organizacyjną Związku Harcerstwa Polskiego powstałego w 1910 roku
- opiera się na niezmiennych zasadach ideowych Harcerstwa Polskiego zapoczątkowanego w 1910 roku
- jest polską młodzieżową organizacją wychowawczą, był i jest wierny Przrzeczeniu i Prawu Harcerskiemu

Hasło Zlotu:

Z PRZYZRZECZENIEM W NOWE TYSIĄCLECIE

Założenia programowe Zlotu:

- świadomość dziejów Harcerstwa Polskiego od 1910 do 2000r.;
- świadomość dziejów Związku Harcerstwa Polskiego działającego poza granicami Kraju, historia, program, wychowanie, służba harcerska, zdobycze, osiągnięcia i jego wartości;
- przekazanie polskiego dziedzictwa kulturalnego;
- udział w przeżyciach religijnych;
- przejście w trzecie tysiąclecie;
- przegląd harcerskich sprawności i umiejętności poprzez szlachetne współzawodnictwo i radosne przeżycie wielkiej przygody zlotowej;
- zawiązanie przyjaźni pomiędzy młodzieżą zrzeszoną w szeregach harcerskich w Polsce i na wszystkich kontynentach świata;
- jest nawiązanie żywych kontaktów z gronem instruktorskim we wszystkich Okręgach i w Polsce; wymiana myśli, zdobyczy i poglądów;
- umacnianie współpracy między Organizacjami Harcerki, Harcerzy, Starszego Harcerstwa i Przyjaciół Harcerstwa.

Oznaka Zlotowa:

Objaśnienie Oznaki Zlotowej

Orzeł

Nazwa Zlotu - "Wierny Ród Harcerski"

Krzyż

Przejście w Nowe Tysiąclecie

2000

Hasło Zlotu - "Z Przrzeczeniem w Nowe Tysiąclecie"

Promienie

Zlot Harcerki "Blask Przyszłości"

Lilijka

Zlot Harcerzy "Lilijki Tropem"

Liście Klonowe

Kanada - miejsce Zlotu

Słowo Wstępne

Oddając Pamiątkową Książkę VI Światowego Zlotu ZHPpgK do rąk uczestników, pragniemy przypomnieć im i zachować w ich pamięci, to bogate przeżycie jakim był Zlot 2000 w Acton, Kanada. Pragniemy, aby pozostało w ich pamięci i sercach to wielkie misterium przejścia w Trzecie Tysiąclecie.

Wierzmy, że Zlot pozostawił niezatarte wrażenia i wartości, wiele doświadczeń i mnóstwo związanych przyjaźni. Niech ta żywa pamięć o Zlocie 2000 pozostanie w waszych sercach, w waszych rodzinach i w waszych ośrodkach harcerskich.

Zgromadzenie 1500 uczestników Zlotu z całego świata, było ogromnym wysiłkiem i sukcesem, a jednocześnie podkreśleniem jedności Związku Harcerstwa Polskiego poza granicami Kraju. Na kartkach tej książki pragniemy podziękować Okręgom ZHPpgK na całym świecie za wielki

wysilek, wydatną pracę i pomoc w przygotowaniu swoich jednostek.

Dziękujemy reprezentacjom młodzieży harcerskiej Związku Harcerstwa Polskiego i Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej z Polski i reprezentacjom młodzieży harcerskiej Harcerstwa Polskiego z Białorusi, Litwy, Łotwy, Ukrainy i Węgier za przybycie do Kanady i włączenie się w wir codziennych zajęć zlotowych.

Wyrażamy serdeczne podziękowanie naszym Władzom Naczelnym za obdarzenie nas zaufaniem i powierzenie Zarządowi Okręgu w Kanadzie zorganizowania i przeprowadzenia Zlotu.

Pragnę szczerze podziękować Druhnom i Druhom Komendy Głównej za ofiarą i twórczą pracę dla dobra Zlotu.

Czuwaj!

Elżbieta Morgan, hm.
Komendantka Zlotu

Słowa od Przewodniczącego ZHP

Ojciec Święty nazywa rok 2000 Rokiem Wielkiego Jubileuszu.

Znaczenie tej chrześcijańskiej rocznicy narodzenia Chrystusa, znajduje odbicie w programach Jubileuszowego Złotu ZHPpgK, zawierającego ważne elementy dla zachowania duchowej jedności. Zostaliśmy wezwani do odnowy duchowej przez pogłębienie wiary, pracę nad sobą i bezinteresowną służbę bliźnim.

Wiemy i rozumiemy, że na takich zasadach opierają się już przez dziewięćdziesiąt lat ideały wyrażone w Prawie i Przrzeczeniu Harcerskim. To zobowiązuje nasze szeregi do utrzymania niezmienną ideologię harcerską i wierności Prawu i Przrzeczeniu. Nazwa złotu "Wierny Ród Harcerski" z hasłem "Z przrzeczeniem w nowe tysiąclecie" - wyrażają to mocno.

Ponad pięćdziesiąt lat dotychczasowej pracy Związku Harcerstwa Polskiego działającego poza granicami Kraju zaliczamy do naszych wspólnych sukcesów. Z dumą i z zadumą patrzymy na dorobek ZHPpgK.

Czuwaj!

Bogdan Szwagrak hm.
Przewodniczący ZHP

Musimy postawić sobie pytanie: Jakie będzie nasze harcerstwo w trzecim tysiącleciu?

Obecnie jest trudniej prowadzić harcerską pracę wychowawczą w ramach ideałów harcerskich i w duchu wartości chrześcijańskich.

Używając dostępne nam środki metody harcerskiej, która tak skutecznie pomaga w kształtowaniu młodego charakteru, przechowujmy i używajmy wypróbowane wzorce, wierząc, że do zainteresowanych trafimy.

Światową jedność naszego harcerstwa utożsamiamy z jednością naszych zasad, naszego celu, kulturowej identyfikacji z tym, co polskie, przy równoczesnym utożsamianiem się z kulturą i wartościami kraju urodzenia i osiedlenia. To buduje młodego człowieka bez kompleksów.

Działamy w łączności z Polską. Z wielką radością witamy na VI Światowym Zlocie ZHPpgK reprezentacje Krajowego Związku Harcerstwa Polskiego, reprezentacje Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej, Harcerstwa Polskiego z Litwy, Łotwy, Ukrainy, Węgier i Harcerstwo z Białorusi.

Braterstwo naszej pięknej organizacji zostało przełożone na język praktycznego działania. Wspaniałe wspólne przeżycia atmosfery gier, zabaw, obrzędów i ognisk harcerskich pozostaną na długie lata w pamięci u nas wszystkich.

SEKRETARIAT STANU

SEKCJA PIERWSZA - SPRAWY OGÓLNE

Watykan, 1 sierpnia 2000 r.

Telegram

Jego Ekscelencja
Ks. Arcybiskup Szczepan WESOLY
Arcybiskup Odpowiedzialny
Konferencji Episkopatu Polski
za Duszpasterstwo Polaków na Emigracji
Rzym

Jego Świątobliwość Jan Paweł II poinformowany o VI Światowym Zlocie Związku Harcerstwa Polskiego poza Krajem przesyła na ręce Księdza Arcybiskupa wszystkim Uczestnikom serdeczne pozdrowienia i zapewnienie o duchowej łączności w modlitwie.

Ojciec Święty czuje się głęboko związany z Harcerzami i wyraża wielkie uznanie dla tej Organizacji, która służy rozwijaniu i podtrzymywaniu bogactwa duchowego na Emigracji oraz doskonaleniu wewnętrznym młodzieży. Służba Bogu była zawsze naczelnym punktem harcerskiego prawa. Z niej wypływała służba Ojczyźnie, wzajemne braterstwo i troska o drugiego człowieka. Świat potrzebuje dzisiaj tych harcerskich ideałów i patrzy z nadzieją na młodych ludzi, na ich wychowawców i przewodników.

Drodzy Harcerze i Harcerki,

okażcie siłę waszej młodości poprzez radość i odwagę wyznawania wiary chrześcijańskiej, tej wiary, która rodzi zwycięstwo nad siłami zła!

Wiercie w Chrystusa! Zaufajcie Chrystusowi! On jest waszym niezawodnym Przewodnikiem.

Jako ludzie młodzi winniście dać wasz wkład w środowiska, w których żyjecie. Pomóżcie budować społeczeństwo oparte na poszanowaniu życia i godności człowieka, w którym rozkwitłaby i urzeczywistniła się prawda, sprawiedliwość, miłość, solidarność i służba braciom.

Bądźcie w świecie głosicielami i świadkami chrześcijańskiej wiary, nadziei i miłości. Mocą waszej młodości budujcie nowy świat!

Ojciec Święty życzy wam, abyście się zawsze kierowali w życiu harcerskimi ideałami i uwrażliwiali wasze serca na wszystko co dobre, piękne i szlachetne.

Wszystkim Druhnom i Druhom, Organizatorom Zlotu, Ojciec Święty udziela swego Apostolskiego Błogosławieństwa.

Kard. Angelo Sodano
Sekretarz Stanu

Korzystając z okazji przesyłam Ekscelencji wyrazy głębokiego szacunku.

Mons. Pedro López Quintana
Asesor

Jego Ekscelencja
Ks. Arcybiskup Szczepan WESOLY
Arcybiskup Odpowiedzialny
Konferencji Episkopatu Polski
za Duszpasterstwo Polaków na Emigracji
Rzym

Drogie Harcerki i Drodzy Harcerze,

Już od dawna istnieje zwyczaj, że po Złotach Światowych ZHP p. g. K. zostaje opracowany i opublikowany pamiętnik Złotu. Pragnie on przypomnieć i ponownie przeżyć wiele Złotowych doświadczeń i spotkań.

Harcerstwo zgodnie ze swoimi założeniami pragnie kształtować charaktery młodych ludzi. Realizuje to w oparciu o prawo harcerskie i wypracowaną przez pokolenia metodę skautową. Pragnie harcerstwo kształtować przez umiłowanie przyrody, zaradność w terenie i w potrzebie, poprzez różne sprawności zdobywane również na obozach, a zwłaszcza Złotach.

Kształtowanie charakteru musi jednak być oparte na wartościach. Forumuluje je prawo harcerskie, które mówi o służbie Bogu, Ojczyźnie i bliźnim. Jubileuszowy Złot pragnął pomóc w przemyśleniu tych wartości, zwłaszcza że był Złotem otwierającym nowe stulecie i nowe tysiąclecie.

Ojciec Święty od pierwszych dni swojego pontyfikatu przypomina nam, że człowiek nie może siebie zrozumieć bez Chrystusa, gdyż Chrystus jest kluczem do poznania siebie i świata. Wierzimy, że świat jak i człowiek wyszedł z stwórczej mocy Boga i dlatego bez Boga nie można zrozumieć świata, ani nie może człowiek sam siebie zrozumieć. Złotowe pogadanki, dyskusje, sprawowana liturgia, pragnęły pomóc w przemyśleniu znaczenia służby Bogu.

W Harcerstwie poza granicami kraju służba ojczyźnie ma podwójny wymiar. Jest to zrozumienie ojczyzny Ojców, zrozumienie Kraju swojego pochodzenia, które jednak realizuje się przez służbę ojczyźnie Kraju urodzenia i zamieszkania. Nazwy podobozów nawiązywały do Ojczyzny Ojców, a różne spotkania z przedstawicielami władz uświadamiały o związkach z Krajem zamieszkania.

Wszystko to, pragnie upamiętnić Złotowy pamiętnik.

Złot to jednak wzajemne spotkanie, to poznawanie nowych kolegów i koleżanek, to zawieranie nowych znajomości i przyjaźni. Złot to radość ze wspólnego przeżywania w młodzieżowym gronie tych samych wartości, mimo zamieszkania w różnych Krajach i Kontynentach. Pamiętnik chce ukazać właśnie radość płynącą ze wspólnego spotkania, wspólnych przeżyć i doświadczeń.

Niech uczestnikom przypomina Złotowe radosne przeżycia.

Innych zaś, patrzących na radosne przeżycia, niech zachęci do wstępowania w Harcerskie szeregi, by w oparciu o harcerskie wartości, prawo i założenia, mogli kształtować swój charakter, a przez to ubogacać swoją osobowość.

Arcybiskup Szczepan Wesoły

THE GOVERNOR GENERAL
LA GOUVERNEUR GÉNÉRALE

RIDEAU HALL
OTTAWA

PRIME MINISTER - PREMIER MINISTRE

I am pleased to send my greetings to everyone taking part in the 6th Polish Scouting World Jamboree. I am delighted that Canada is playing host to this global event as we not only have a impressive tradition of scouting, but also a long history of welcoming the world.

Although you are here to celebrate scouting and the Polish heritage you share, it is important to remember why scouting continues to be popular in the new millennium. When Lord Baden-Powell founded the first scout troop nearly 90 years ago, he wanted to instil in young people the values of good citizenship, leadership, independence and cooperation. Today, these ideals are still essential—they help scouts develop the strength of character that will reward them throughout life. I believe, as you do, that we need young people to take these values to heart as we look to tomorrow's challenges.

I am certain that Lord Baden-Powell would be proud that the 6th Polish Scouting World Jamboree is taking place in Canada. I send you my best wishes for an enjoyable Jamboree and continued success in scouting.

Adrienne Clarkson

August 2000

I am delighted to extend my warmest greetings to all those who participated in the 6th Polish Scouting World Jamboree last year in Acton, Ontario.

The Scout movement has had a long and distinguished history in Canada. The Polish Scouting Association in Canada has been part of this history during which they have made a significant and lasting contribution to the community. Countless young people have had the privilege of taking part in their activities, learning the importance of discipline and hard work, but also the values of tolerance, kindness and generosity.

It was a privilege and honour to meet many of the members of the *Polish Scouting Association in Canada* last year, and to witness first-hand the leadership and interpersonal skills which our young people have gained through their involvement in the Scout movement. Clearly, this important organization is helping to equip our young people with the tools they need to master the challenges ahead, while preserving and promoting vital links in the Polish-Canadian community.

I would like to congratulate all the organizers and volunteers of the 6th Polish Scouting World Jamboree for making the event such a success. I would also like to express my thanks and appreciation for inviting me to speak at the Jamboree last August.

Please accept my best wishes for continued success in the years to come.

OTTAWA
2001

Apel na obozie harcerek

Poczty Sztandarowe

Harcerze podczas posiłku

Defilada

Geneza Powstania Zlotu w Kanadzie

27 października 1996 roku na rozszerzonym zebraniu Naczelnictwa, druh Przewodniczący ZHP, hm. Bogdan Szwarzak, zapytał obecnego na zebraniu Przewodniczącego Zarządu Okręgu Kanada, druha hm. Stanisława Podkowińskiego: "Czy Okręg Kanada podejmie się przeprowadzenia Zlotu w roku 2000 i Ogólnego Zjazdu?" Otrzymał odpowiedź, że to jest za wielka impreza i bez zgody Zarządu Okręgu nie może dać odpowiedzi. Po powrocie, na pierwszym zebraniu Zarządu Okręgu, sprawa Zlotu została szczegółowo przedyskutowana i po głosowaniu, Zarząd udzielił zgody na przeprowadzenie Zlotu. Decyzja ta została przekazana druhowi Przewodniczącemu ZHP. Dnia 24 listopada 1996 roku uchwałą Naczelnej Rady Harcerskiej, oficjalnie polecono Zarządowi Okręgu w Kanadzie zorganizowanie VI Światowego Zlotu ZHP i techniczne przygotowanie Zjazdu Ogólnego ZHPpgK oraz Naczelnej Rady Harcerskiej.

Zjazd Okręgu w Kanadzie wybrał nowe władze. Przewodniczącą Zarządu Okręgu została wybrana hm. Elżbieta Morgan. Na tym samym Zejeździe została wybrana przewodnicząca Komisji Złotowej, hm. Teresa Berezowska.

Stworzono szereg sekcji, jak: programową, gospodarczą, żywnościową, finansową, prasową i inne potrzebne do przeprowadzenia Zlotu.

Do pracy w Komisji powołano następujące osoby: hm. Danuta Figiel, dz.h. Tomasz Januszewski, hm. Teresa Jaroszonek, dz.h. Wanda Kalinowska,

hm. Andrzej Mahut, hm. Ewa Mahut, hm. Anna Mazurkiewicz, hm. Leszek Muniak, hm. Stanisław Podkowiński, hm. Krystyna Reitmeier, hm. Hanna Sokolska, hm. Zofia Stohandel i naturalnie Przewodniczącą Z.O. hm. Elżbieta Morgan. Większość tych osób pracowała w Komendzie Głównej Zlotu.

Jednym z pierwszych zadań był wybór terenu na Zlot. Gdzie znaleźć teren który pomieści 1200-1700 uczestników, z dobrym dojazdem, dobrze zagospodarowany, mający miejsce na obrzędy i ogniska? Komisja zbadała kilka możliwości, łącznie z terenami harcerskimi na Kaszubach. Zwiedziła wszystkie sugerowane tereny obozowania i po dokładnym rozważeniu zarekomendowała ośrodek skautów kanadyjskich Blue Springs w Acton, Ontario, odległy zaledwie 80 km od Toronto. Zarząd Okręgu, zaaprobował wybór i oficjalnie zatwierdził teren Zlotu.

Plany na Zlot rozwijały się. Zatwierdzono nazwę Zlotu: WIERNY RÓD HARCERSKI oraz hasło Zlotu: Z PRZYRZECZENIEM W NOWE TYSIĄCLECIE.

Komisja Złotowa została rozwiązana z dniem 22-go lutego 1999r, gdy zostali mianowani: Komendantka Główna Zlotu, Komendantka Zlotu Harcerki i Komendant Zlotu Harcerzy.

Komenda Główna Zlotu

Przewodniczący ZHP Rozkazem L.1/99 z dnia 22 lutego 1999 roku, mianował Komendantką Główną VI Światowego Zlotu Harcerstwa hm. Elżbietę Morgan.

Naczelniczka Harcererek Rozkazem L.18 z dnia 22 lutego 1999 roku mianowała Komendantką Zlotu Harcererek hm. Annę Mazurkiewicz.

Naczelnik Harcerzy mianował Komendantem Zlotu Harcerzy hm. Andrzeja Mahuta.

Komendantka Zlotu Rozkazem L.1 z dnia 3 maja 1999 roku zatwierdziła hm. Ewę Mahut na funkcję Kierowniczkę Zlotu Starszego Harcerstwa, i dz.h. Wandę Kalinowską na funkcję Kierowniczkę Zlotu Organizacji Przyjaciół Harcerstwa.

Komendantka Zlotu Rozkazem L.2 z dnia 5 maja 1999 i Rozkazem L.3 z dnia 5 kwietnia 2000 roku mianowała skład Komendy Głównej i funkcyjnych Zlotu.

Komenda Główna Zlotu:

Komendantka Zlotu
Zastępca Komendantki Głównej
Zastępca Komendantki Głównej
Komendantka Zlotu Harcererek
Komendant Zlotu Harcerzy
Kierowniczka Zlotu St. Harcerstwa
Kierowniczka Zlotu OPH
Kapelan Zlotu
Obożna Główna Zlotu
Szef Służby Zdrowia
Szef Głównej Kwatery
Sekretarz Zlotu
Skarbnik Zlotu
Kwatermistrz Zlotu
Gospodarcza Zlotu

- hm. Elżbieta Morgan
- hm. Zofia Stohandel
- hm. Stanisław Podkowiński
- hm. Anna Mazurkiewicz
- hm. Andrzej Mahut
- hm. Ewa Mahut
- dz.h. Wanda Kalinowska
- ks. hm. Zbigniew Olbryś T. CHR.
- hm. Krystyna Reitmeier
- dr. hm. Roma Januszewska
- hm. Zofia Podkowińska
- hm. Hanna Sokolska
- hm. Danuta Figiel
- hm. Leszek Muniak
- hm. Teresa Berezowska

hm. E. Morgan

hm. Z. Stohandel

hm. S. Podkowiński

ks. hm. Z. Olbryś

hm. A. Mazurkiewicz

hm. A. Mahut

hm. E. Mahut

dz.h. W. Kalinowska

hm. K. Reitmeier

hm. R. Januszewska

hm. Z. Podkowińska

hm. H. Sokolska

hm. D. Figiel

hm. L. Muniak

hm. T. Berezowska

Funkcyjni Zlotu:

Kierownik Administracji
Kierownik Wystawy
Kierownik Transportu
Kierownik Gospody
Kierownik Sklepu Złotowego
Kierownik Sekcji Bezpieczeństwa
Gospodarz Głównej Kwatery
Kierownik Kolonii Złotowej
Kierownik Ognisk
Kierownik Komunikacji

- phm. Zusia Papuga
- hm. Danuta Hill
- hm. Bolesław Kuczewski
- dz.h. Halina Knutel
- phm. Krystyna Pogoda
- pwd. Andrzej Pilaciński
- dz.h. Maryla Gitter
- hm. Stanisław Reitmeier
- hm. Bogdan Włodarczyk
- phm. Marcin Gorzkowski

phm. Z. Papuga

hm. D. Hill

hm. B. Kuczewski

dz.h. H. Knutel

phm. K. Pogoda

pwd. A. Pilaciński

dz.h. M. Gitter

hm. S. Reitmeier

hm. B. Włodarczyk

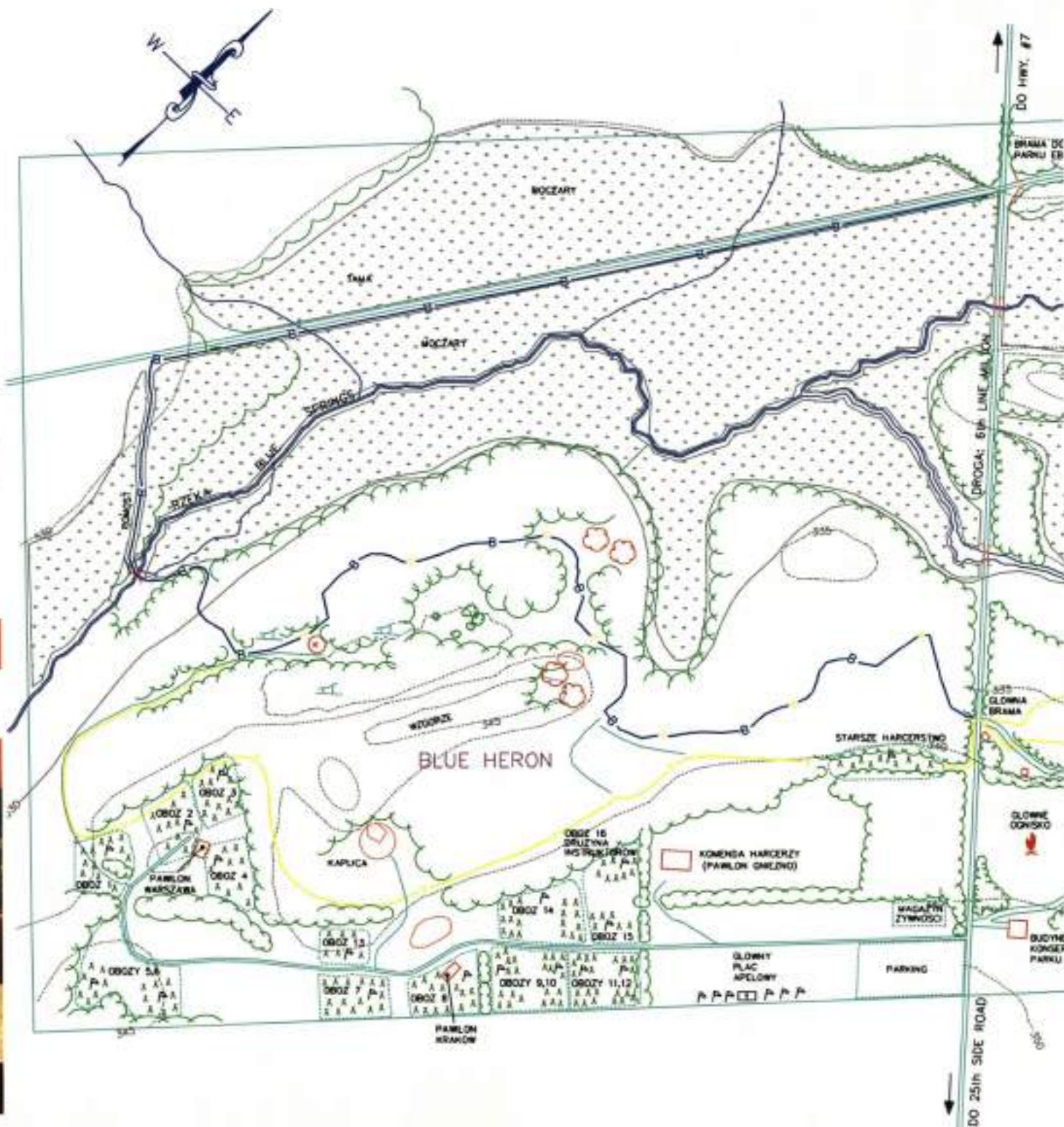

phm. M. Gorzkowski

MAPA TERENU ZLOTU HARCERZY

Złot Harcerzy - Strona Blue Heron			
Obóz Nr	Jednostka	Obóz Nr	Jednostka
1	Kanada	9	Warmia
2	Kresy	10	Warmia
3	Pieniny	11	Świat
4	1 KDH	12	Warta
5	Karpaty	13	2 WDH
6	Kraków	14	Instruktorzy
7	Szczecin	15	Komenda
8	Białowieża	16	Warszawa

MAPA TERENU ZŁOTU HARCEREK

Złot Harcerek - Strona Blue Springs

Obóz Nr	Nazwa Obozu
1A	Kuźnica
1B	Źródło Jutra
2	Nowy Świat
3	Korona
4	Świat Przyjaźni
5	Aurora
6	Drogowskazy

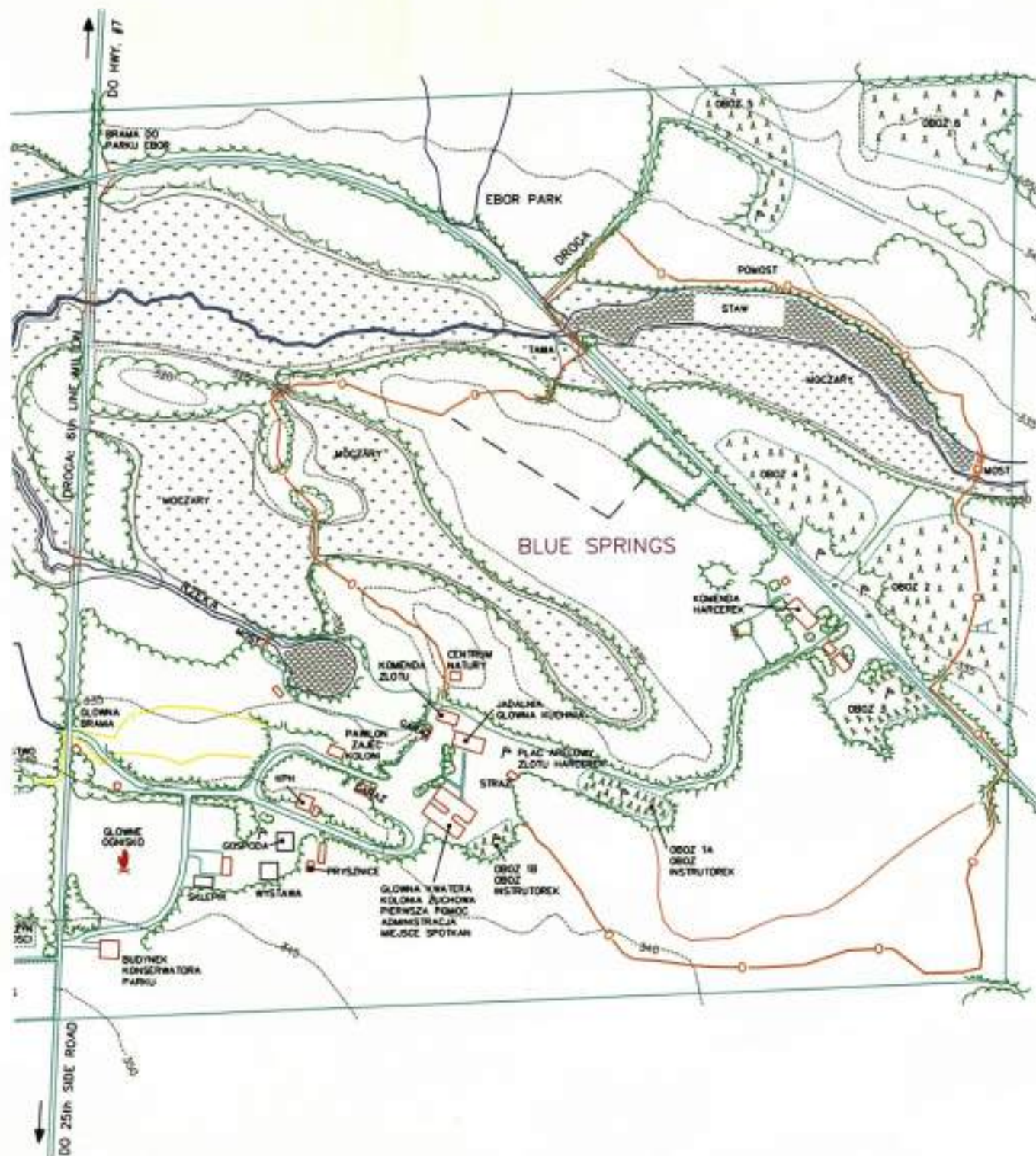
LEGENDA:

- JEZIORO
- MOCZARY
- OBOZOWISKO
- KONTUR
- DROGA
- MOST
- SCIEZKA
- LAS/ZAROSLA

VI Światowy Złot ZHP pgk
Blue Springs Scout Reserve
Acton, Ontario, Kanada

mapa opracowana: phm. A. Reitmeier

	Dzień 1 Sobota 29-go lipca	Dzień 2 Niedziela 30-go lipca	Dzień 3 Poniedziałek 31-go lipca	Dzień 4 Wtorek 1-go sierpnia	Dzień 5 Środa 2-go sierpnia	Dzień 6 Czwartek 3-go sierpnia	Dzień 7 Piątek 4-go sierpnia	Dzień 8 Sobota 5-go sierpnia
PROGRAM CAŁOŚCI ZLOTU	Przyjazd Rozbijanie obozów zlotowych	Otwarcie Zlotu Msza Św. Przemarsz		Wspólne Ognisko "Wierny Ród Harcerski"		Wyprawa Zlotu do Toronto, złożenie wieńca przy Pomniku Katyńskim, przywitanie przez majora miasta, poświęcenie pamiątkowej Tablicy Zlotu	Przejęcie w Trzecie Tysiąclecie	Dzień Gości Kiermasz, Wizyta Premiera Kanady Wspólne Ognisko "Harcerskiego życia czar" Apel Poległych
PROGRAM ZLOTU HARCEREK	Przyjazd rozbijanie obozów Ogniska obozów Zlotowych	Otwarcie Zlotu Harcerek Zajęcia programowe obozów Zlotowych Ognisko Zlotu Harcerek "Zawsze i Wszędzie Czuwaj"	Zawody z tech- niki: harcerki i harcerze Inspekcja obozów Ogniska obozów Zlotowych	Apel z okazji rocznicy Powstania Warszawskiego Zajęcia programowe obozów Zlotowych Wizytacja Zlotów Harcerek/Harcerzy	Zajęcia pro- gramowe obozów Zlotowych Ogniska obozów Zlotowych	Wyprawa Zlotu do Toronto Ogniska obozów Zlotowych	"Zjazd Wybitnych Kobiet" Pielgrzymki do kapliczek Drużyn Zlotowych	Zajęcia pro- gramowe obozów Zlotowych Kiermasz Wystawa Finały konkursów śpiewu i musztry
PROGRAM ZLOTU HARCERZY	Przyjazd rozbijanie obozów Ogniska obozów Zlotowych	Otwarcie Zlotu Harcerzy Zwiedzanie obozów męskich Ognisko zlotu harcerzy "Nowoczesny Rycerz"	Zawody z tech- niki: harcerki i harcerze Zwiad terenu, zwiedzanie innych obozów Zlotowych Ogniska obozów zlotowych	Olimpiada: piłka nożna, siatkówka, biegi na przełaj, konkurs polowego kucharstwa Obrzęd Powstania Warszawskiego Wizytacja Zlotów Harcerek/Harcerzy	Bieg zlotowy zaradność, technika, narodowo- harcerski, religijny Ogniska obozów Zlotowych	Wyprawa Zlotu do Toronto Ogniska obozów Zlotowych	Konkurs "Obozowy Zastęp" Program drużyn zlotowych Ogniska obozów Zlotowych	Konkurs z pio- nierki: wizja przyszłości Kiermasz Wystawa Finały konkursów śpiewu i musztry
PROGRAM ZLOTU STARSZEGO HARCERSTWA	Przyjazd rozbijanie obozu Ognisko	Otwarcie Zlotu Starszego Harcerstwa Ognisko	Budowa bramy, ustawienie stacji drogi krzyżowej, siatkówka Ognisko	Dyskusja "Powstanie Warszawskie" Wizytacja Zlotów Harcerek/Harcerzy	Pomoc na biegu zlotowym harcerzy Ognisko	Wyprawa Zlotu do Toronto Ognisko	Sport Wycieczka krajoznawcza Ognisko	Wystawa, Kiermasz, Finały konkursów Dzień Gości
PROGRAM ZLOTU ORGA- NIZACJI PRZYJACIÓŁ HARCERSTWA	Przyjazd organizujemy obóz Ognisko "Poznajmy się"	Otwarcie Zlotu OPH, Msza Św. Urządzenie gospody i Kaplicy - Spotkanie Referat: "A. i O. Małkowsky" Ognisko	Referat: "Struktura ZHP" Przygotowanie do obrzędu Powstania Warszawskiego Ognisko	Wycieczka zwiedzanie terenu Msza Św. Obrzęd Powstania Warszawskiego Otwarcie Gospody	Referat-Polonia w Kanadzie Wycieczka do Kleinburg Ognisko "Kraj Zamieszkania" Gospoda	Wyprawa Zlotu do Toronto Przygotowanie kolacji dla całości Zlotu w Mississauga	Wycieczka do Dundurn Castle i ogrodu botani- cznego-Ognisko "Przybyliśmy z dalekich stron" Gospoda	Dzień Gości Wspólne Ognisko Gospoda

	Dzień 9 Niedziela 6-go sierpnia	Dzień 10 Poniedziałek 7-go sierpnia	Dzień 11 Wtorek 8-go sierpnia	Dzień 12 Środa 9-go sierpnia	Dzień 13 Czwartek 01-go sierpnia	Dzień 14 Piątek 11-go sierpnia	Dzień 15 Sobota 12-go sierpnia	Dzień 16 Niedziela 13-go sierpnia
PROGRAM CAŁOŚCI ZLOTU	Msza Św. z udziałem Honorowych Gości, przyjęcie Gości Defilada		Wycieczki do: Niagara Falls, Midland, St. Jacobs, Bruce Trail, Algonquin			Msza Św. Zamknięcie Zlotu Wspólne Ognisko	Zwijanie obozów Wyjazd NRH / Zjazd Ogólny	Zjazd Ogólny
PROGRAM ZLOTU HARCEREK	Msza Św. Defilada Zajęcia programowe obozów Złotowych Ogniska obozów Złotowych	Zajęcia programowe obozów Złotowych Biwaki wędrowniczek Ogniska obozów Złotowych	Wycieczki w teren Ogniska obozów Złotowych	Bieg Harcerski Zlotu Harcerzy "Naprzód Dziewczęta" Ogniska obozów Złotowych	Olimpiada: Finały Barbeque Zlot Harcerzy ADASTRA Ognisko Zlotu Harcerzy "Ku Naszym Celom"	Zajęcia programowe obozów Złotowych ADASTRA Częściowa Likwidacja Obozów	Zakończenie Zlotu Raport Zwijanie obozów Wyjazd	
PROGRAM ZLOTU HARCERZY	Msza Św. Defilada Olimpiada Gra terenowa Ogniska obozów Złotowych	Konkurs zaradności harcerskiej Olimpiada wodna Ognisko Zlotu harcerzy "Przeżyj To Sam" Konkursy okrzyków	Program drużyn złotych Ogniska obozów Złotowych	Konkurs biwakowania Konkurs przeszkód Program drużyn złotych Ogniska obozów Złotowych	Olimpiada: Finały lądowe i wodne Ognisko Zlotu Harcerzy "Lilijki Tropem"	Konkurs zastępowych, rozdanie nagród Częściowa Likwidacja Obozów Obrzęd odnowy Przysiężenia	Zakończenie Zlotu Raport Zwijanie obozów Wyjazd	
PROGRAM ZLOTU STARSZEGO HARCERSTWA	Msza Św. Defilada Pomoc w grze terenowej h-rzy Ognisko	Dyskusja "Rola St. Harcerstwa" Programy Kręgów Ognisko	Wycieczka Zlotu St. Harcerstwa Ognisko	Udział w Kursie Instruktorskim Organizacji Harcerzy Ognisko	Pomoc w Olimpiadzie Ognisko	Przygotowanie do Zjazdu Zwijanie Obozu	Zakończenie Zlotu Raport Zwijanie obozu Wyjazd	
PROGRAM ZLOTU ORGA- NIZACJI PRZYJACIÓŁ HARCERSTWA	Msza Św. Defilada Dzień Gości Ognisko "Jak Dobrze Nam" Gospoda	Referat: "Współczesna Rodzina" / "Polskie zabytki" Ognisko "Piękna Nasza Polska Cała" Gospoda	Pielgrzymka do Midland Gospoda	Wycieczka do Niagara / plaża Zwiedzanie obozów harcerzy / Referat: "Polonia Argentyny" Ognisko "Harcerstwa Szlakiem" Gospoda	Zwiedzanie obozów harcerzy Msza Św., Referat: "Cudowne miejsca Maryjne w Polsce" Ognisko "Na Wesolo" Gospoda	Konferencja OPH Wspólne Ognisko Gospoda	Zakończenie Zlotu Raport Zwijanie obozu Wyjazd	

Otwarcie Zlotu

Na dużym placu ustawiony był ołtarz, a po dwóch stronach 12 masztów, które czekały na podniesienie flag reprezentujących kraje świata, z których przybyła na Zlot młodzież harcerska.

30-go lipca 2000r., o godzinie 9:15, wmaszerowały na plac apelowy Zloty: Harcerki, Harcerzy, Starszego Harcerstwa i Organizacji Przyjaciół Harcerstwa. Uczestnicy ustawili się przed ołtarzem. Uroczyście wprowadzono sztandary jednostek harcerskich.

Następnie weszła procesja liturgiczna, poczym odbył się raport poszcze gólnych Zlotów przed komendantką Główną hm. Elżbietą Morgan.

Zameldowano stan Zlotu: 1402 osób. Komendantka powitała przybyłych, mówiąc:

"W imieniu Komendy Zlotu i moim własnym, witam na VI Światowym Zlocie ZHP Władze Harcerskie z druham Przewodniczącym ZHP na czele, Duchowieństwo, instruktorki i instruktorów, wędrowniczki i wędrowników, harcerki i harcerzy, zuchów, członków kręgów Starszo Harcerskich oraz członków Organizacji Przyjaciół Harcerstwa. Życzę Wszystkim pogodnych dni, zawiązania przyjaźni i radosnego spędzenia tego krótkiego okresu Zlotu Jubileuszowego."

Przekazanie Flagi Złotowej: Hm. Leonidas Kliszewicz, Komendant Główny V Światowego Zlotu w Clumber Park, w asyście hm. Teresy Ciecierskiej, Komendantki V Zlotu Harcerki i hm. Edmunda Kasprzyka, Komendanta V Zlotu Harcerzy, przekazał flagę Złotową na ręce Komendantki Głównej VI Światowego Zlotu, która z kolei przekazała flagę pocztowi flagowemu.

Komendantka Główna Złotu zdała raport Przewodniczącemu ZHP, hm. Bogdanowi Szwagrzakowi. Przewodniczący ZHP, ogłosił VI Światowy Zlot ZHP za otwarty.

Przy śpiewie hymnu harcerskiego "Wszystko Co Nasze" Flaga Złotowa, wraz z flagami państw, uczestników przybyłych na Zlot, została wciągnięta na maszt.

Rozpoczęła się Msza Święta, którą koncelebrował, wraz z kapelanami harcerskimi, ks. hm. Adam Leszczyński, kapelan ZHR z Polski.

Po Mszy Św. nastąpił przemarsz jednostek harcerskich przed władzami Związku.

Przejście w Trzecie Tysiąclecie

Jednym z najważniejszych i znaczących obrzędów na Zlocie, było "Przejście w Trzecie Tysiąclecie".

4-go sierpnia 2000r. poszczególne Złoty miały swoje własne programy z podkreśleniem Służby Bogu. O godzinie 21:00 na placu alarmowym Złotu zebrały się wszystkie jednostki harcerskie, utworzyły pochód alfabetycznie Okręgami i ruszyły w "nieznane". Każdy Okręg miał trzy zapalone pochodnie. Pierwsza część marszu była po znanej głównej drodze. Druga część marszu w lesie, po wąskiej drodze, wzdłuż której co pewien odcinek stała Instruktorka lub Instruktor z zapaloną pochodnią, powtarzając bez przerwy jeden z punktów Prawa Harcerskiego. Wypowiadane słowa punktów Prawa Harcerskiego miały wzbudzić w umysłach i sercach harcerek i harcerzy momenty składania przez nich Przysięgi Harcerskiej. Takich stacji było dziesięć.

Na końcu leśnej drogi przed harcerkami i harcerzami wyrastała olbrzymia, oświetlona, w stylu góralskim, brama, a na jej szczycie "2000". Po jednej stronie bramy stał ksiądz arcybiskup Szczepan Wesoly i kapelani Złotu, a po drugiej Przewodniczący ZHP hm. Bogdan Szwagrak i Władze Naczelne oraz Komenda Główna Złotu.

Przez tą symboliczną bramę - przejścia między jednym a drugim tysiącleciem - przechodziły Okręgi, Harcerstwo ze Wschodu i z Polski. Wszyscy witani byli słowem, modlitwą i śpiewem. Od bramy, grupy harcerskie były przejmowane przez Instruktorów i Instruktorów i odprowadzane na wyznaczone miejsca, przed Ołtarz, gdzie widoczne były dwa gotowe do rozpalenia ogniska.

Pochodnie kierowano tak aby, jedna z każdego Okręgu była przy jednym ognisku, druga przy drugim, a trzecia włożona w stojak przed Ołtarzem.

Kiedy ostatni Okręg doszedł na swoje miejsce, ks. Arcybiskup i kapelani podeszli do Ołtarza. Rozległ się głos: "Wierni Przrzeczeniu Harcerskiemu, posłuszni Prawu Harcerskiemu i świadomi naszej potrójnej służbie, zapalmy ogień Służbie Bliźnim". Na ten rozkaz osiem pochodni zapaliło ognisko po lewej stronie Ołtarza. Znowu zabrzmiał głos: "Zapalmy ogień naszej Służbie Polsce" i osiem pochodni zapaliło ognisko po prawej stronie ołtarza.

Następnie Ks. Arcybiskup otrzymał pochodnię - ogień z obydwu ognisk, pobłogosławił i przekazał instruktorom którzy na głos "Rozpalmy ogień naszej Służbie Bogu" - zapalili świece na Ołtarzu. W tym samym momencie padły światła reflektorów na Ołtarz, Przrzeczenie i 10-cio metrowy Krzyż. Wywarły ogromne wrażenie na uczestnikach Złotu.

Mszę Św. koncelebrował, wraz z kapelanami harcerskimi Ks. Arcybiskup Szczepan Wesół i wygłosił specjalną homilię.

Druh hm. Stanisław Podkowiński zaprojektował obrzęd Przejścia w Trzecie Tysiąclecie. Wykonał też płytę z Przrzeczeniem Harcerskim oraz techniczne urządzenia Ołtarza i bramy przy fachowej pomocy architekta Stefana Gdyczyńskiego i jego braci Stanisława i Romana oraz Zbigniewa Wołocha.

Hm. Podkowiński przeprowadził obrzęd przejścia przy pomocy ks. hm. Olbrysa, hm. Zofii Stohandel, hm. Zofii Podkowińskiej, i phm. Marcina Gorzkowskiego.

"PRZEJŚCIE PRZEZ BRAMĘ"

"Rozpoczęliśmy dzisiejsze nocne spotkanie od przejścia przez bramę. Dlaczego właśnie przejście przez bramę. Wiemy, że brama otwiera się zawsze na inną rzeczywistość. Prowadzi do innego miejsca, które znamy, ale prowadzi również do miejsca nieznanego...Rok Święty rozpoczyna się od otwarcia bramy.

... Przejście przez bramę jest więc wyznaniem wiary w Chrystusa, jako Syna Bożego...Chrystus podkreślając, że jest "bramą" mówi nam, że nie ma innego dostępu do Ojca, który jest w niebie, jak tylko przez Chrystusa, jako pośrednika między Bogiem i człowiekiem.

Kiedy mówię, że jestem wierzący uznaję istnienie Boga jako źródła istnienia. Przyznaję, że Bóg jest stwórcą świata, że wszystko to, co stworzone nie jest dziełem przypadku, ale wyszło z twórczej mocy Boga...

Przejście przez bramę symbolizuje również Chrzest, który włącza mnie w Chrystusa... Chrystus bowiem jest sensem całej rzeczywistości...Mamy również świadomość, że nie ma automatycznego chrześcijaństwa. Chrześcijaństwo zawsze jest związane z wyborem, gdyż życie stawia mnie w sytuacji, w której muszę decydować, czy moje postępowanie jest zgodne z zasadami wiary, którą wyznaję, czy się sprzeciwia jej zasadom.

Jako harcerki i harcerze zobowiązaliście się dodatkowo przez złożenie Przyrzeczenia Harcerskiego do kierowania się w życiu szczególnymi wartościami. Nikt was do złożenia Przyrzeczenia nie zmuszał. Jest to wasza wola. Podobnie zresztą, nikt mnie nie zmusza do zawierzenia Bogu. Św. Jan mówi, że istotą Boga jest miłość, którą można tylko proponować. Przyrzeczenie Harcerskie jest propozycją przyjęcia pewnych zasad, którymi chcę się w życiu kierować. Zasady harcerskie zaś wypływają z zasady służby Bogu. Służba jest zawsze zobowiązaniem do zachowania zasad wiary, do zachowania świadomości patriotycznej, ale również do realizowania przyrzeczeń przez służbę drugiemu człowiekowi. Harcerz i harcerka służą nie tylko udzielając pomocy, ale również przez życzliwość i pomocne spojrzenie na drugiego człowieka.

Harcerstwo jest organizacją wychowawczą. Nie jest klubem turystycznym czy towarzyskim, chociaż odkrywanie przyrody wspólnie z innymi jest częścią harcerskiej formacji. Muszę jednak mieć świadomość i tego, że wszystkie zasady, które są treścią Harcerskiego Przyrzeczenia są dziś zakwestionowane. Zakwestionowana jest służba Bogu, bo zakwestionowane jest istnienie Boga. Kwestionuje się wartości i postawę patriotyczną, bo nie uznaje się bezinteres-

sownej służby dla dobra Narodu. Panujący w dzisiejszym świecie egoizm podważa harcerską służbę bliźniemu. Widzimy jednak, że zakwestionowanie tych wartości nie uczyniło człowieka szczęśliwym, nie uczyniło radośniejszym życia. Przeciwnie, widzimy wzrost przemocy i wzrost przestępczości skierowanej przeciw człowiekowi. Przyrzeczenie Harcerskie nie jest ograniczeniem. Jest tak, jak chrześcijaństwo wyzwoleniem ku radośniejszej służbie człowiekowi w jego potrzebach duchowych i materialnych.

Przechodząc przez bramę, przechodzimy z Chrystusem. Ma to symboliczne przejście przypominać mi moje zobowiązania. Ma być przypomnieniem i uświadomieniem swojego chrześcijańskiego posłannictwa i harcerskich zobowiązań by "świat lepszy był i w miłości żył".

Po modlitwie harcerskiej i błogosławieństwie, gdy ks. arcybiskup powiedział: "Idźcie, Msza Św. skończona", w wielkiej ciszy, bez słów, całość rozeszła się do obozów.

Przed zakończeniem Mszy Św. ks. arcybiskup poświęcił specjalne pierścionki przywiezione z Polski przez Naczelnego Kapelana ZHPpgK prałata hm. Zdzisława Peszkowskiego. Pierścienie te zostały wręczone wszystkim uczestnikom Zlotu na drugi dzień.

Duszpasterstwo Złotowe

Założeniem kapelanów Złotu 2000 było otoczenie duchową opieką wszystkich uczestników Złotu oraz pomoc w przeżyciu przełomowego Roku 2000. Duszpasterstwo złotowe sprawowali kapelani z Argentyny, Francji, Kanady, Polski, Stanów Zjednoczonych, Ameryki Północnej oraz Wielkiej Brytanii. Ksiądz Arcybiskup Szczepan Wesoły był duszą Służby Bogu na Złocie, ogarniał pasterską opieką i radami zespół kapelanów.

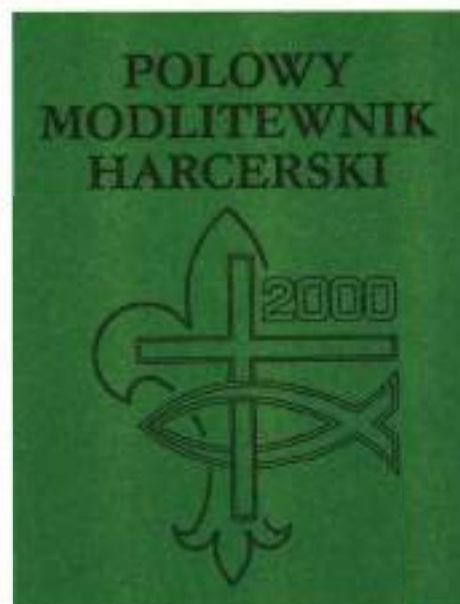

Od lewej:

ks. hm. Wacław Świerzbiołek SDB (St. Zjed.),
ks. Arcybiskup Szczepan Wesoły (Rzym),
ks. hm. Adam Leszczyński Naczelny Kapelan ZHR z Polski,
ks. hm. Zdzisław Peszkowski Naczelny Kapelan ZHPpgK,
O. hm. Olaf Ślepokura OFM Conv (W.B.),
ks. dz.h. Ksawery Solecki (Argentyna),
ks. hm. Zbigniew Olbryś, T.CHR. (Kanada), Naczelny Kapelan Złotu,
O. dz.h. Tadeusz Nowak OMI (Kanada), Kapelan Złotu Harcerzy.

Nieobecni na fotografii:

ks. dz.h. Andrzej Gózdź T.CHR. (Francja),
O. hm. Władysław Karciarz OMI (Kanada), Kapelan Złotu Harcerzy.

Wszyscy uczestnicy Złotu otrzymali połowy modlitewnik harcerski, wydany staraniem referatu duszpasterskiego w Kanadzie.

Aby wśród szarych i zielonych mundurów uczestników Złotu łatwiej było dostrzec harcerskiego duszpasterza, kapelani nosili jednolite chusty koloru fioletowego z żółtym obrzeżem i symbolem trzeciego Tysiąclecia.

Naczelny Kapelan ks. hm. Zdzisław Peszkowski dostarczył na Złot wiele pomocy Służby Bogu, między innymi pięknie wydany życiorys bł. ks. phm. Stefana Frelichowskiego.

Dzięki ks. hm. Peszkowskiemu wszyscy uczestnicy Złotu otrzymali pamiątkowe pierścienie z wygrawerowanym napisem:

CANADA **A** **Ω** 2000

Pierścienie poświęcone były podczas Mszy Św. Przejścia w Trzecie Tysiąclecie.

Greckie litery alfa i omega oznaczają początek i koniec w odniesieniu do Chrystusa. Ma to oznaczać, że Chrystus jest początkiem, był, jest i będzie zawsze.

2 sierpnia - Rozpoczęcie Zlotu

Głównym celebransem był ks. Adam Leszczyński, Naczelny Kapelan ZHR z Polski wraz z kapelanami złotowymi. Słowo Boże wygłosił ks. hm. Zbigniew Olbryś, Kapelan Główny Zlotu.

4 sierpnia - Przejście w Trzecie Tysiąclecie

Mszę Św. koncelebrował ks. Arcybiskup Szczepan Wesoły z kapelanami złotowymi. Słowo Boże wygłosił ks. Arcybiskup.

6 sierpnia - Dzień Gości

Mszę Św. koncelebrował ks. Arcybiskup Szczepan Wesoły, Biskup Mateusz Ustrzycki z diecezji Hamilton wraz z kapelanami złotowymi. Homilię wygłosił ks. Arcybiskup.

11 sierpnia - Zakończenie Zlotu - Msza Dziękczynna - Pożegnalna

Mszę Św. koncelebrował ks. Arcybiskup Szczepan Wesoły wraz z Naczelnym Kapelanem ZHPpgK ks. hm. Zdzisławem Peszkowskim i kapelanami złotowymi. Homilię wygłosił ks. Arcybiskup.

Komenda Zlotu obdarowała kapelanów specjalnymi biało-zielonymi stulami ze złotowym logo. Komenda postarała się również o specjalne, podobne obrusy ołtarzowe.

W przygotowaniu liturgii złotowych współpracowała z kapelanami Złotowa Rada Duszpasterska złożona z harcerzek, harcerzy, członków OPH i Starszego Harcerstwa. Aby usprawnić rozdawanie Komunii św. podczas Mszy Św. z udziałem całego Zlotu do pomocy zostali zaproszeni, jako szafarze

nadzwyczajni Eucharystii, instruktorki i instruktorzy, którzy w swoich parafiach pełnią te funkcje - 20 osób. Rozdawanie komunii św. odbywało się w punktach oznaczonych w dzień flagami papieskimi a wieczorną porą pochodniami, które trzymała młodzież harcerska. Złotowa Rada Duszpasterska troszczyła się o przygotowanie śpiewu podczas liturgii, o przygotowanie lektorów i wystrój ołtarzy polowych.

Podczas Zlotu korzystaliśmy z polowych kaplic skautów kanadyjskich. Na czas Zlotu jedna z nich była pod wezwaniem bł. ks. Frelichowskiego. W niej były codziennie koncelebrowane Msze Św. rano i wieczorem. Uczestniczyli w niej ci, którzy pragnęli częściej przystępować do komunii św. W sobotę wieczorem i w niedzielę w kaplicy tej były również Msze Św. dla służb wartowniczych i kuchennych oraz dla tych, którzy z różnych względów nie mogli wziąć udziału we mszach całego Zlotu.

Nowością duszpasterstwa harcerskiego na tym Zlocie były dwie nocne adoracje Najświętszego Sakramentu w polowej kaplicy. Chętni zapisywali się na listę adorujących, by w nocnej ciszy czuwać przed utajonym Panem.

Kaplica p.w. bł. Stefana Frelichowskiego, usytuowana w leśnym uroczysku, w pobliżu jeziora, była często odwiedzana przez uczestników Zlotu, tu szukających wyciszenia, zadumania nad sobą i sprawami bożymi. Tu też chętnie gromadziły się małe grupy, by przedyskutować zagadnienia harcerskiego życia, zwłaszcza ideologii harcerskiej.

Kaplica ta była miejscem codziennych odpraw kapelanów, którym najczęściej przewodniczył ksiądz Arcybiskup i Naczelny Kapelan ZHPpgK. Podczas tych odpraw omawiano problemy duszpasterstwa harcerskiego w poszczególnych krajach. Ustalano zajęcia kapelanów na następny dzień zlotowy. Tutaj też zrodził się pomysł redagowania kwartalnego łącznika kapelanów ZHPpgK. Wydawanie "kręgu kapelanów" powierzono Referatowi Duszpasterskiemu w Kanadzie.

Kapelani zlotowi stanowili braterski solidarny krąg duszpasterski. Ciągłe byli w ruchu odwiedzając wszystkie tereny zlotowe, niosąc życzliwe kapłańskie słowo i posługę duszpasterską. Poglębili między sobą braterską więź i rozjechali się z hasłem Prymasa Polski Kardynała Augusta Hlonda: "Między nami nie ma dali!"

Blogosławiony ks. phm. Stefan Wincenty Frelichowski Patron Harcerstwa Polskiego

Ks. Stefan Frelichowski urodził się 22 stycznia 1913 roku w Chelmży, niedaleko Torunia. Wicek, tak był nazywany przez najbliższych i przyjaciół, wzrastał w wielodzietnej rodzinie katolickiej z tradycjami zaangażowania społecznego. Będąc w gimnazjum wstąpił do harcerstwa i Sodalicji Mariańskiej, której został prezesem w wieku 17 lat.

Był aktywny, przedsiębiorczy, energiczny. Do życia podchodził poważnie i ambitnie, w pracy był solidny i odpowiedzialny. Jako młody chłopak był ciekawy życia, wesół. Píše w swoich pamiętnikach: "A ja chcę się upodobnić do Boga. Dlatego muszę być zawsze i do każdego wesółm".

Harcerz

W marcu 1927 roku, mając 14 lat wstąpił do 27 Pomorskiej Drużyny Harcerzy im. Zawiszy Czarnego, a w czerwcu tego samego roku złożył Przysiężenie Harcerskie. Szybko zdobył stopnie. Został zastępowym zastępu "Lisy", potem przybocznym, a w 1930 roku drużynowym. Jeździł na obozy i zloty. W roku 1928 skończył kurs drużynowych w Horoszowej. W 1929 roku wziął udział w Zlocie w Poznaniu. Jako kleryk prowadził Krąg Starszoharcerski w seminarium. Został podharcemistrzem w 1934 roku, a w 1935 zdobył stopień Harcerza Rzeczypospolitej. Pełnił funkcję kapelana Pomorskiej Chorągwi Harcerzy. Całym życiem był gorliwym harcerzem, trzymał się Prawa i Przysiężenia Harcerskiego.

Kaplan

Po maturze w 1931r. wstąpił do seminarium Duchownego w Peplinie, gdzie 14 marca 1937r. przyjął święcenia kapłańskie. W lipcu następnego roku został wikariuszem w parafii Wniebowzięcia NMP w Toruniu. 7 września 1939 roku wkroczyły wojska Wehrmachtu do Torunia. 17 października ks. Frelichowski został aresztowany jako szczególnie podejrzany działacz organizacji harcerskiej, która od pierwszego dnia wojny zmobilizowała się do walki przeciw wrogowi niemieckiemu. Po aresztowaniu realizuje swoje kapłańskie powołanie w warunkach konspiracyjnych, organizując w kolejnych obozach w Stutthof, Grenzdorf, Sachsenhausen i Dachau wspólne modlitwy. Wszędzie wyszukuje najbardziej umęczonych i załamanych współwięźniów.

W Dachau opiekował się chorymi na tyfus, przekradając się do ich baraków, by nieść im pomoc i umacniać Eucharystią. Udało mu się pozyskać 32 księży, którzy na tych właśnie blokach pielęgowali zakażonych. Wszyscy oni przeszli ciężki tyfus, a dwóch zmarło. Ks. Frelichowski, który wcześniej zaraził się tyfusem, zmarł w opinii świętości 23 lutego 1945 roku, na dwa miesiące przed wyzwoleniem obozu. Wyjątkowość zmarłego kapłana uznali nawet hitlerowcy, pozwalając po raz pierwszy w obozie w Dachau na wspólne modlitwy przy trumnie, wyłożonej białym prześcieradłem i udekorowanej kwiatami. Ciało księdza Frelichowskiego spłonęło w krematorium.

Papież Jan Paweł II podczas beatyfikacji ks. Wincentego, 7 czerwca 1999 roku w Toruniu, tak o nim mówił: "Oddał swoje kapłańskie życie Bogu i ludziom, niosąc pokój ofiarom wojny. Dzielił się tym pokojem hojnie z innymi, bo dusza jego czerpała siłę z Chrystusowego pokoju. A była to tak wielka moc, że nawet śmierć męczeńska nie zdołała zniszczyć tego pokoju."

Złotowym Mszom Św. towarzyszył Harcerski Tryptyk wykonany przez małżeństwo instruktorskie drużynę Krystynę i druha Stefana Adamskich ze Lwowa. Tryptyk przedstawia cztery obrazy Matki Bożej: Jasnogórską, Ostrobramską, Lwowską i Kozielską. Pobłogosławiony przez Jana Pawła II 30-go września 1998 roku, wędrował w środowiskach ZHR w Kraju. Nawiedził jednostki harcerskie na Białorusi, Litwie, Łotwie, Ukrainie i Węgier, a potem odbył peregrynację we wszystkich Okręgach ZHP poza granicami Kraju. Omodlony na naszym Zlocie został ponownie przedstawiony Ojcu Świętemu w listopadzie 2000r. przez delegację ZHPpgK i ZHR. Tryptyk został umieszczony w kościele Św. Idziego w Krakowie blisko Wawelu.

Podczas Zlotu ksiądz arcybiskup poświęcił inny tryptyk przeznaczony dla Harcerstwa w Kanadzie. Tryptyk ten wykonał rzeźbiarz-góral z Białego Dunajca. Otwarty tryptyk przedstawia w środkowej części Matkę Boską Jasnogórską, na bocznych skrzydłach tryptyku rzeźbiony krzyż harcerski i logo złotowe. Zamknięty tryptyk ozdobiony jest rzeźbionymi parzenicami góralskimi, a tylna ścianka ma wyrzeźbiony krzyż na tle klonowego liścia. Tryptyk ten odąd będzie towarzyszył akcjom letnim, kursom kształceniowym, dniom skupienia.

Ostatnią Mszę Św. Złotu koncelebruje ks. Arcybiskup Szczepan Wesóły z kapelanami Złotu.

Obchód rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego był połączony z Ofiarą Eucharystyczną na Złotach.

Kapelani poszczególnych Złotów na życzenie uczestników sprawowali Msze Św. na terenie obozów dając równocześnie okazję do spowiedzi.

Kapelani udawali się do obozów by prowadzić z młodzieżą spotkania dyskusyjne, brać udział w obrzędach, wygłaszać gawędy i pomagać w zdobywaniu sprawności "Służby Bogu".

O. hm. Władysław Karciarz udziela komunii podczas Mszy Św.

Milować, to Nasze Harcerskie Czuwać

Jednym z wielu duchowych przeżyć złotych było nocne czuwanie przed wystawionym Najświętszym Sakramentem w małej, przytulnej kapliczce, gdzie odprawiane były codziennie Msze Św.

Nocne czuwanie to coś, co nie zdarza się często w naszym życiu i coś, co pobudza do głębokich refleksji. Na tle leśnej i głuchej ciszy obcowało się tylko z Bogiem, przenosząc myśli i modlitwy dziękczynne również do Polski do Matki Boskiej Jasnogórskiej, która otacza nas wszystkich szczególną opieką.

Milować, to nasze harcerskie Czuwać! Czuwamy, to znaczy staramy się być człowiekiem sumiennym, wypracować dobro, a ze zła staramy się poprawić, przezwyciężając je w sobie. Czuwamy, to znaczy dostrzegamy drugiego, to znaczy miłowanie bliźniego, to codzienne dobre uczynki.

Oto co odczuła jedna Instruktorka:

"Tej nocy sierpniowej zebraliśmy się na czuwanie zmieniając wartę, co dwie godziny. W tę wyjątkowo chłodną noc, przypominającą raczej jesienną porę, a nie letnią, otulone w ciepłe swetry, kurtki i koce, przy palących się świecach, przeżywałyśmy chwile głębokiego skupienia. Myśli krążyły wokół Stwórcy, który otoczył nas tak wspaniałą naturą, przyrodą i przez nią przemawia do nas. Chciało się wołać: "Dzięki Ci Panie za Twoje dzieło, które podarowałeś człowiekowi i dzięki za to spotkanie z przyrodą, w której jak w otwartej księdze czytamy o Twojej miłości".

Zjechaliśmy się tam z całego świata, aby dać dowód wierności Tobie Boże, Polsce, oraz naszemu Związki. Chcemy być Twoimi pokornymi sługami. Błogosław naszym wysiłkom, naszej harcerskiej wędrówce.

Czuwamy! Tak nam dopomóż Bóg!"

Cała delegacja z Francji zgromadzona na Zlocie z racji poświęcenia sztandaru Okręgu. Ksiądz Arcybiskup poświęcił sztandar Okręgu ZHP Francja. Poświęcenie odbyło się przy kaplicy bl. ks. Stefana Frelichowskiego.

Poświęcenie sztandaru Okręgu Francji

Wspólne Ogniska Zlotu

W czasie Zlotu 2000 odbyły się trzy wspólne ogniska. Pierwsze było dnia 31 lipca, na rozpoczęcie Zlotu. Poszczególne Chorągwie Harcererek i Harcerzy przedstawiały siebie słowem, pieśnią, pokazem czy żywym obrazem. Ognisko prowadziła hm. Anna Mazurkiewicz, a gawędę wygłosił Przewodniczący ZHP, hm. Bogdan Szwagrzak.

Druh Przewodniczący w swej gawędzie mówił o Harcerstwie, a szczególnie o działalności Związku Harcerstwa Polskiego działającego poza granicami Kraju, o jego strukturze, wartościach wychowawczych, o swoistej metodzie, o służbie i gotowości do poświęceń oraz o wartości prawdziwej harcerskiej przyjaźni. Kończąc, powiedział o celach ZHPpgK na przyszłość, o wychowaniu w dwukulturowości i zwróceniu uwagi na pogłębienie wychowania ideowego oraz rozwoju duchowego.

Drugie ognisko odbyło się w sobotę dnia 5 sierpnia, w Dniu Gości, przy którym razem z uczestnikami Zlotu zasiedli goście i sympatycy. Ognisko prowadzili hm. Krystyna Reitmeier i hm. Andrzej Mahut. Hm. Stanisław Podkowiński wygłosił gawędę, której treść łączyła się z tematem ogniska "Harcerskiego życia czar".

Druh Staszek powiedział, że chociaż jest wiele określeń słowa "czar" w wielkim słowniku języka polskiego, jednak żadne nie pasuje do czaru życia harcerskiego, bo czaru życia harcerskiego nie można opisać, trzeba go przeżyć. Nie ma innej organizacji, której członkowie po całym dniu ciężkich zadań, zmęczeniu i zmoknięci, śpiewają "Jak dobrze nam!".

Trzecie ognisko, na zakończenie Zlotu, prowadzili młodzi instruktorzy i instruktorki z czterech kontynentów. Ognisko było wesołe i radosne. Płynęły przeróżne piosenki harcerskie, ludowe, patriotyczne i typowe pieśni krajów, z których młodzież przyjechała na Zlot. Pokazy i tańce ożywiały i urozmaicały program.

Gawędę wygłosił Naczelnik Harcerzy, hm. Edward Jaśnikowski, a Komendantka Zlotu, hm. Elżbieta Morgan, w krótkich słowach pożegnalnych poprosiła przedstawicieli Okręgów i Chorągwi, aby z żaru ostatniego ogniska zlotowego wzięli węgielki i przenieśli je do swoich środowisk pracy, i żeby z tych węgielków rozniecone płomienie, ogrzewały i pobudzały serca nasze do dalszej pięknej i radosnej pracy harcerskiej.

Ognisko harcerskie, to obrzęd i ceremoniał, to tradycja i wielkie przeżycie. Jest ono również wyrazem wspólnych wydarzeń, wrażeń, i osiągnięć z odbytych zajęć. Młodzież harcerska lubi ogniska, szanuje je, czuje się przy nich dobrze i zachowuje się swobodnie.

Wartość ogniska harcerskiego docenia się szczególnie na zlotach, gdzie brać harcerska z czterech kontynentów i z wielu, wielu państw, zasiada wokół palącego się ognia. Wtedy płyną tony starych tradycyjnych pieśni harcerskich, znanych na całym świecie, często przeplatane nowymi, nieraz znanymi w jednym tylko państwie.

Na zakończenie ogniska, przy bladych blaskach płomieni, harcerki i harcerze, instruktorki i instruktorzy łączą dłonie w nierozzerwany krąg - gotowi do ostatniej modlitwy dnia "Bóg jest tuż ..."

Apel Poległych

Na każdym Zlocie odbywa się tradycyjny Apel Poległych. Na VI Zlocie Apel Poległych, był inny od poprzednich. Na wspólnym ognisku, 5-go sierpnia, po gawędzie na temat czaru życia harcerskiego, zwołany został Apel Poległych.

Hm. S. Podkowiński nakazał wprowadzenie sztandarów harcerskich, jeden - harcerek, drugi - harcerzy, które przy świetle płonących pochodni stanęły w kręgu ognia. Naprzeciw stanęły trzy werblistki.

Donośnym głosem druh Podkowiński zwołał do apelu:

Harcerzy Batalionu Harcerskiego z roku 1918:

Przy dźwiękach werbli Złot powtarzał: "Są wśród nas."

Harcerzy Powstania Wielkopolskiego:

Przy dźwiękach werbli Złot powtarzał: "Są wśród nas."

Harcerzy Powstania Górnoląskiego:

Przy dźwiękach werbli Złot powtarzał: "Są wśród nas."

Harcerki z Pogotowia Harcerskiego:

Przy dźwiękach werbli Złot powtarzał: "Są wśród nas."

Członków Harcerskich Batalionów Zośka, Parasol, Wigry, oraz wszystkich uczestników Szarych Szeregów:

Przy dźwiękach werbli Złot powtarzał: "Są wśród nas."

Harcerzy pomordowanych w Rosji i w Niemczech, tylko dlatego że byli harcerzami, że byli Polakami:

Przy dźwiękach werbli Złot powtarzał: "Są wśród nas."

Żołnierzy, marynarzy, lotników, którzy z Krzyżem Harcerskim przy mundurze oddali swoje młode życie na wszystkich frontach II Wojny Światowej:

Przy dźwiękach werbli Złot powtarzał: "Są wśród nas."

Pochylmy głowy, nie patrzmy do tyłu, bo może za nami stoi żołnierz harcerz z osiemnastego roku, może sanitariuszka z Armii Krajowej, a może ten żołnierz z Monte Cassino.

Pochylmy głowy i oddajmy im cześć.

Oni nas o nic nie proszą; oni proszą tylko o pamięć i Zdrowaškę w ich intencji.

Wszyscy przy pochylonych sztandarach odmówili Zdrowaś Mario.

Pamiętajmy o nich, czcimy ich, i miejmy ich zawsze w sercu. Ile razy popatrzymy na swój krzyż harcerski, przypomnijmy sobie, że ktoś inny, w tym samym wieku jak wy - oddał swe życie Polsce.

Cześć ich pamięci!

Apel został odwołany.

W ciszy - sztandary odmaszerowały.

Dzień Gości

W sobotę i niedzielę, 5-go i 6-go sierpnia, odbył się dzień gości dla rodziców i sympatyków. W sobotę, był zorganizowany "kiermasz" harcerski. Na jednym z placów, drużyny złotowe przygotowały stoiska, gdzie sprzedawane były ręczne robótki i pamiątki z krajów zamieszkania, lub przeprowadzone losowania, dowcipne gry i zabawy.

Na głównym placu odbywały się finały konkursów śpiewu i musztry między drużynami. Harcerski zespół folklorystyczny z Chicago, w pięknych strojach, zaprezentował tańce i śpiewy ludowe. Goście, jak i młodzież, mogli zwiedzić wystawę, sklepik, i gospodę. Rodzice mogli odwiedzić swoje pociechy przebywające na Zlocie.

Dodatkową atrakcją tegoż popołudnia była wizyta Premiera Kanady, Rt. Hon. Jean Chrétien.

Pana Premiera przywitani Komendantka Złotu hm. E. Morgan, Komendanci Złotów Harcerki i Harcerzy, oraz Władze Naczelne ZHPpgK. Pan Premier przeszedł szybkim krokiem kiermasz, obejrzał Złot Harcerzy, podał rękę niezliczonym setkom młodzieży i gości, a na koniec przemówił do całości Złotu w obu oficjalnych językach Kanady - angielskim i francuskim. Na zakończenie wizyty, instruktor i instruktorka podziękowali Premierowi za wizytę, i wręczyli mu pamiątki złotowe. Z Premierem przyjechało szereg przedstawicieli prasy i telewizji kanadyjskiej i polskiej.

Dzień sobotni zakończyło uroczyste ognisko z udziałem rodziców i gości. Pod koniec ogniska odbył się uroczysty Apel Poległych.

W niedzielę, 6-go sierpnia, zaprosiliśmy przedstawicieli organizacji polonijnych oraz weteranów do udziału we Mszy Św., defiladzie i posiłku. Chcieliśmy w specjalny sposób podkreślić ciągłość tradycji niepodległościowej i wojskowej naszego Związku. Mszę Św. odprawił Ks. arcybiskup Szczepan Wesoly. Po Mszy Św. odbyła się defilada z udziałem sztandarów weterańskich oraz wszystkich uczestników Zlotu. Zlot maszerował Chorągwiami wzdłuż drogi miejskiej, która przecinała teren Zlotu, Blue Springs Scout Reserve.

W dniu gości witaliśmy naszych honorowych gości:

The Hon. Jean Chrétien - Prime Minister of Canada
 The Hon. Jean Augustine - M.P. Etobicoke-Lakeshore
 The Hon. Sarmite Bulte - M.P. Parkdale-High Park
 ksiądz Arcybiskup Szczepan Wesoly
 hm. Bogdan Szwarzak - Przewodniczący ZHP
 hm. Paweł Rozdżestwieński - Przedstawiciel Krajowego ZHP
 phm. Adam Błaszczewicz - Przewodniczący ZHP z Litwy
 hm. Stefan Adamski - Przewodniczący ZHP z Ukrainy
 hm. Piotr Koj - Przewodniczący Krajowego ZHR
 Pani Maria Smereczyńska - Minister RP
 hm. Marek Różycki - Doradca Ministra
 p. Ewa Mańkowska - Poseł RP
 p. Jacek Tworowski - Poseł RP Przewodniczący Parlamentarnej Rady
 Przyjaciół Harcerstwa w Sejmie

p. Jacek Junosza-Kisielewski - Konsul Generalny RP (Toronto)
 p. Andrzej Mrożewski - Przewodniczący Rady KPK
 p. Lucjan Conrad - Prezes Zarządu Głównego (ZG) KPK
 phm. Marek Malicki - Przewodniczący Rady Polonii Świata
 p. Alicja Pietrus - Prezes KPK Okręg Toronto
 p. Stanisław Warda - Prezes KPK Okręg Hamilton
 p. Marian Fijał - Prezes ZG Stowarzyszenia Polskich Kombatantów (SPK)
 p. Władysław Jagiellicz - Przew. Centralnego Komitetu Weterańskiego
 phm. Krzysztof Szydłowski - Koło Byłych Żołnierzy Armii Krajowej
 p. Bohdan Ejlich - Fundusz Wieczysty Milenium Polski Chrześcijańskiej
 p. Bogdan Adamczak - Prezes ZG Związku Narodowego Polskiego
 p. Aleksander Bicz - Prezes ZG Związku Polaków w Kanadzie
 p. Iwona Bogorya-Buczkowska - Prezes ZG Federacji Polek w Kanadzie
 hm. Krystyna Burska - Prezes Fundacji Adama Mickiewicza
 p. Irena Kremblewska - Credit Union (CU) Św. Stanisława - Św. Kazimierza
 p. Ryszard Kuśmierczyk - Polonia Centre Windsor Inc.
 p. Jesse Flis - b. poseł federalny
 p. Tadeusz Gonsik - b. prezes Rady Dyrektorów CU
 p. Hilja Kuutma - Estonian Chief Guide
 p. Tadeusz Lis - Polish Studio

Przedstawiciele organizacji w krótkich przemówieniach przekazywali pozdrowienia i życzenia.

p. Premier Rt. Hon. Jean Chrétien żegna Złot pozdrowieniem skautowym

Jadą Jadą Misie....tra la la la la

Specjalną niespodziankę dla młodzieży uczestniczącej w Złocie przygotowało "Polonia Centre" w Windsor, Ontario. Mianowicie, jako pamiątkę Złotu, "Polonia Centre Windsor Inc." sprezentowało każdemu uczestnikowi Złotu pluszowego misia! A właściwie, to były nie tylko misie, ale również pluszowe kotki, pieski, kacuszki, żabki, i wszelkiego rodzaju zwierzątka. Prezes "Polonia Centre Windsor Inc.", p. Ryszard Kuśmierczyk, symbolicznie wręczył hm. Elżbiecie Morgan największego misia, poczym ponad 1,400 pozostałych pluszowych zwierząt zostało dostarczonych drużynom Złotowym.

p. Ryszard Kuśmierczyk, symbolicznie wręczył Komendantce misia

Pani Irena Kremblewska, dyrektor Credit Union przemawia

Stoiska obozowe na kiermaszu

Zadowolony Premier Kanady

Pokaz podczas kiermaszu

Podczas Apelu

Uśmiechnięte harcerki z Australii

Zespół taneczny z Chicago

Stoisko harcerzy

Stoisko na kiermaszu

Gry podczas kiermaszu

VI ŚWIATOWY ZLOT HARCEREK

"Blask Przyszłości"

Komendantka	hm. Anna Mazurkiewicz
Zastępczyni	hm. Aniela Biskup
Zastępczyni	hm. Ewa Muniak
Obożna	hm. Urszula Podkowińska-Gorzkowska
Kwatermistrzyni	pwd. Danuta Leicht
Gospodarcza	hm. Stefania Pilacińska
Kierowniczka Kancelarii	hm. Anna Wielogórska
Kapelan	O. dz.h. Tadeusz Nowak, OMI

Refleksje Komendantki Zlotu Harcerek

Wczesny ranek 29-go lipca 2000r. Przez radio otrzymałam wiadomość, że zajeżdża pierwszy autobus młodzieży harcerskiej na Zlot. Nareszcie nadszedł moment, na który czekałam wraz z resztą Komendy Zlotu od wielu miesięcy. Wyruszyłam rowerem na miejsce rejestracji. Przez następne kilka godzin, przyjeżdżał autobus za autobusem. Przy stołach rejestracyjnych był nieustanny ruch i gwar. Wokół słychać było podniecone głosy młodzieży harcerskiej mówiącej po polsku, ale wieloma różnymi akcentami. Takie były pierwsze momenty wspaniałej harcerskiej przygody zwanej Zlot Harcerek "Blask Przyszłości".

Dzisiaj z perspektywy czasu, sądzę że Zlot Harcerek osiągnął swoje cele. Drużyny miały okazję współżyć ze sobą, na co dzień w obozach zlotowych i podczas różnych imprez. Wokół panowała prawdziwa siostrzana atmosfera i wszystkie uświadomiłyśmy sobie, że jesteśmy częścią czegoś większego niż nasze drużyny i hufce - że Organizacja Harcerek skupia harcerki z różnych zakątków świata, żyjące poza granicami Kraju. Dowiedziałyśmy się o historii i dorobku innych Chorągwi, innych zwyczajach, warunkach pracy i obozowania. Przede wszystkim doceniłyśmy to, że łączy nas wszystkie Prawo i Przyrzeczenie Harcerskie, kilkudziesięcioletnia tradycja, oraz kraj naszych przodków - Polska. Zaobserwowałyśmy, że jesteśmy inne ze względu na wpływ krajów w których mieszkamy, ale jednocześnie prowadzimy ten sam harcerski styl życia gdziekolwiek żyjemy.

Program Zlotu Harcerek był bardzo bogaty i urozmaicony. Mam nadzieję, że każda uczestniczka Zlotu przeżyła coś, co jej przyniosło radość i w jakiś sposób wzbogaciło jej życie. Miałyśmy nadzieję, że program będzie zawierał "dla każdego coś miłego". Jeżeli uczestniczki Zlotu wróciły do domu pamiętając, że biorą ze sobą blask Zlotu Harcerek, poprzez który każda z nich będzie blaskiem w swojej rodzinie, społeczeństwie czy kraju, to możemy przyznać, że Zlot był udany.

Czuwaj!

A. Mazurkiewicz

Anna Mazurkiewicz, hm.
Komendantka Zlotu Harcerek "Blask Przyszłości"

Ścisła Komenda Zlotu Harcerek - hm. Anna Wielogórska, hm. Stefania Pilacińska, hm. Ewa Muniak, hm. Anna Mazurkiewicz, pwd. Danuta Leicht, hm. Aniela Biskup, hm. Urszula Podkowińska-Gorzowska

CEL ZLOTU

- Zbliżenie się drużyn w dziedzinie współżycia obozowego i pogłębienie poczucia łączności przez zbiorowe zajęcia i akcje w siostrzanej atmosferze.
- Wzajemne zapoznanie się z dorobkiem poszczególnych Chorągwi, drużyn, oraz gron instruktorskich w zakresie doświadczeń pracy harcerskiej, co pozwoli wnieść nowe wartości w życie drużyn i jednocześnie ocenić dorobek całej Organizacji Harcerek.
- Umożliwienie gronu instruktorek, spojrzenia na rzeczywistość harcerstwa działającego poza granicami Kraju i wysunięcia nowych, świeżych, praktycznych i logicznych pomysłów i ulepszeń w programach, w obliczu zmieniającego się świata.

NAZWA ZLOTU

"Blask Przyszłości"

Harcerskie wartości, zawarte w Prawie i Przyrzeczeniu Harcerskim będą blaskiem naszej przyszłości. Idąc naprzód w Trzecie Tysiąclecie, nasz blask harcerski rozjaśni i wskaże nam drogę do naszej wizji lepszego świata, w którym panuje prawda, dobro i miłość, a każda z nas, będąc wierna Prawu i Przyrzeczeniu Harcerskiemu, będzie rozjaśniała świat ich blaskiem.

HASŁO ZLOTU

"Zawsze i Wszędzie Czuwaj"

Czuwać to znaczy być wrażliwą na potrzeby innych. Nie być obojętną wobec krzywdy i niesprawiedliwości, lecz pamiętać o swojej odpowiedzialności wobec drugiego człowieka. Czuwamy także nad swoim własnym rozwojem. Przez całe życie wchłaniamy coraz więcej wiedzy, szukamy wszystkiego, co jest dobre i piękne, jesteśmy otwarte na nowe doświadczenia, które nas wzbogacają, aby z kolei móc przekazywać je innym. Pielęgnowujemy nasze szczególnie kobiece cechy - intuicję, czułość, opiekuńczość, - którymi wzbogacamy świat wokół nas. Czuwamy nad naszym światem i spełniamy naszą rolę w nim sumiennie, z odwagą i honorem.

Komenda Złotu Harcerek

Raport na obozie "Aurora"

Otwarcie Zlotu Harcerek

30-go lipca odbyło się otwarcie Zlotu Harcerek. Po raz pierwszy uświadomiłyśmy sobie, ile nas przybyło na Zlot. Tłum harcerek i instruktorek sprawnie ustawił się przed masztem, gdzie został złożony raport i nastąpiło podniesienie flag narodowych Polski i Kanady, podczas którego ponad 700 głosów odśpiewało Hymn Harcerski, "Wszystko co nasze Polsce oddamy...".

Otwarcie Zlotu Harcerek. Oboźna zlotu "Blask Przyszłości" odbiera raport od komendantek obozów.

Po grze, cały Zlot Harcerek zasiadł wokół ogniska. Komendantka V Światowego Zlotu Harcerek, hm. Teresa Ciecierska zapaliła pochodnię, która została przekazana od Komendantki do Komendantki każdej Chorągwi reprezentowanej na Zlocie.

Komendantka VI Zlotu Harcerek, hm. Anna Mazurkiewicz, ostatnia otrzymała pochodnię. Małym płomykiem pochodni rozpałała ognisko, którego blask symbolizował Blask Przyszłości, nazwę Zlotu Harcerek. Wspólny śpiew, miła, przyjazna atmosfera od razu nas zbliżyła.

hm. D. Litus-Koza i hm. Anetka Blacharska, Kronikarka Zlotu Harcerek

Ognisko Zlotu Harcerek "Zawsze i Wszędzie Czuwaj"

Wieczorem 30-go lipca, cały Zlot Harcerek spotkał się na placu ognisk wspólnych gdzie odbyła się gra "Poznajmy się". Przed przybyciem na ognisko, każda harcerka otrzymała kawałek materiału. Na miejscu, uczestniczki musiały odszukać inne harcerki z takim samym materiałem. Utworzone w ten sposób grupy, wyruszyły na "zwiad informacyjny", tzn., ich zadaniem było odpowiedzieć na pytania o tematyce harcerskiej i zlotowej.

Apel Pierwszego Sierpnia

Rocznica Powstania Warszawskiego

Ogromnym przeżyciem były zajęcia i apel, który odbył się pierwszego sierpnia, w rocznicę Powstania Warszawskiego. Od samego rana została stworzona atmosfera, która sygnalizowała, że dzień ten był "specjalny". Harcerki zjadły skromne śniadanie (suchy chleb i woda), aby mogły wczuć się w warunki okupacji. Na śniadanie do każdej drużyny złotowej przyszła instruktorka, która poinformowała harcerki, że ich drużyna wstąpiła do Batalionu, (o którym im opowiedziała), który musi się przygotować do udziału w Konspiracji i Powstaniu. Następnie odbyły się ćwiczenia dla sanitariuszek, łączniczek, kolporterek, itp.

Po ćwiczeniach, każdy zastęp otrzymał białą, czerwoną i czarną wstęgę do ozdobienia, własnoręcznie przygotowanego krzyża zrobionego z materiałów pochodzących z lasu. Po jakimś czasie, zastępy niosące swoje krzyże w absolutnej ciszy, przyszły do wcześniej uzgodnionego miejsca w lesie.

Tu znalazły, wyznaczony na ziemi biało-czerwoną wstęgą, ogromny znak Polski Walczącej. Każda harcerka położyła na nim przyniesiony ze sobą kamyczek. Kamyczki te symbolizowały "kamienie na szaniec". Zastępy ustawiły swoje krzyże w lesie i wkrótce znalazłyśmy się na leśnym "cmentarzu". Z ogromną powagą i wzruszeniem, uczciliśmy pamięć Powstańców piękną poezją, minutą ciszy, wspólną modlitwą i odśpiewaniem Hymnu Narodowego "Jeszcze Polska nie zginęła..."

Po głównym obrzędzie i odejściu młodzieży, instruktorki pozostały na miejscu aby spontanicznie i od serca podzielić się przeżyciami związanymi z okupacją i odśpiewać stare, wojenne piosenki. Akompaniowały nam pomalutkę zbliżające się grzmoty. Nad nami zjawily się ciemne chmury. Zaczęło najpierw kropić, potem, lać, więc w końcu rozbiegłyśmy się do swoich namiotów.

Apel Pierwszego Sierpnia

Rocznica Powstania Warszawskiego

Zjazd Wybitnych Kobiet

Rano w piątek 4-go sierpnia odbył się "Zjazd Wybitnych Kobiet", na który przybyło 35 wybitnych kobiet z całego świata, takich jak: Indira Gandhi, Św. Bernadetta przy grocie Matki Bożej w Lourdes, Coco Chanel, Pola Negri, Królowa Matka, (której właśnie były urodziny), Ana Mon, Marie Skłodowska, Roberta Bondar, L.M. Montgomery (kanadyjska autorka słynnej "Ani z Zielonego Wzgórza"), oraz wiele innych. Każda drużyna zlotowa wybrała kobietę i przygotowała o niej ciekawy afisz, który wisiał od początku Zlotu na "Alei Wybitnych Kobiet". Drużyny także przywiozły bardzo pomysłowe kostiumy, aby wyglądać jak "swoje" kobiety. Kobiety te miały nam służyć jako przykład - do uświadomienia sobie, że w każdej z nas tkwi jakiś talent, który musimy rozpoznać, rozwijać i pielęgnować aby być blaskiem dla innych. Widać było że harcerki przygotowały swoje kobiety z wyobraźnią i entuzjazmem. Z wielkim zaciekawieniem gawędziły z wybitnymi kobietami.

Bieg Harcerski "Naprzód Dziewczęta"

Celem biegu było przedstawienie harcerkom wybitnych kobiet, które przezwyciężyły trudności stojące przed nimi i doszły do wyznaczonego sobie celu. Na biegu było 6 placówek, każda na temat cech wybitnych kobiet. Bieg miał zachęcać do introspekcji - do zastanowienia się nad własnymi celami oraz cechami charakteru. Oto tematy placówek:

1. Wiara w siebie oraz pogoda ducha:
Helena Modrzejewska, Eliza Orzeszkowa.
2. Cisza wewnętrzna, umiłowanie przyrody, pogłębianie swojej duchowości:
Jane Goodall, Hildegard z Bingen.
3. Słowność, obowiązkowość:
Jadwiga Falkowska, Wanda Grycko.
4. Zaradność, wodzostwo:
Olga Małkowska, Maria Curie-Skłodowska.
5. Braterstwo, praca dla innych:
Olga Małkowska, Matka Teresa.
6. Dążenie do celu:
Maria Curie-Skłodowska, Eliza Orzeszkowa.

Bieg wymagał, aby harcerki zastanowiły się nad własnymi cechami oraz celami życiowymi. Oto wypowiedzi harcerek odnośnie swoich celów:

- chcę zdecydować się na kierunek życia i dążyć ku niemu;
- chcę odnaleźć, kim naprawdę jestem;
- chcę być dumna, że jestem kim jestem;
- chcę być szczęśliwa;
- chcę być najlepszą, jaką mogę być;
- chcę służyć innym i być coraz lepszym człowiekiem.

Jeśli chodzi o konkretne zawody, były wśród nas przyszłe: nauczycielki, lekarki, dentystki, weterynarze, zoolodzy, malarki, pisarki, aktorki scen teatralnej, śpiewaczki operowe, mistrzynie w olimpiadzie, mistrzynie jazdy konnej i spadochroniarki.

Oczywiście harcerstwo figurowało wysoko w rozważaniach uczestniczek Złotu:

- chcę być dobrą instruktorką, która dużo umie;
- chcę utrzymać znajomości i przyjaźnie zaczęte na tym Zlocie;
- pojedę na następny Złot i będę pomagała innym harcerkom;
- chcę być drużynową lub komendantką na następnym Zlocie.

Po wypowiedziach uczestniczek biegu, można wywnioskować że nasza młodzież jest głęboko myśląca, która świadomie wyznacza sobie drogę życiową opartą o wartości zawarte w harcerskim Prawie i Przysiężeniu.

Wielki Jubileusz

Na VI Zlocie Światowym obchodziliśmy Święty Rok Jubileuszowy. W dwutysięczną rocznicę narodzin Chrystusa, pamiętaliśmy w szczególny sposób o Jego Matce, która troskliwie czuwała nad Nim i otaczała Go swoją matczyną opieką. Maryja, Matka Chrystusa, była zwyczajnym człowiekiem - dziewczyną jak każda z nas, która całym swym życiem, zawsze i wszędzie służyła Bogu i bliźnim. Jest Ona najwspanialszym wzorem dla każdej harcerki.

Kulminacją programu Zlotu ogólnego był obrzęd "Przejście w Trzecie Tysiąclecie". Aby się godnie przygotować do obrzędu, każdy obóz zlotowy uwzględnił w swoim programie zdobywanie sprawności z serii Służby Bogu - "Wielki Jubileusz", a w dniu obrzędu, drużyny zlotowe odbyły pielgrzymki do pięknych kapliczek obozowych. Pielgrzymka została przygotowana przez Komendantki Chorągwi/wypraw. Oto jej opis przez jedną z uczestniczek:

"Pielgrzymka do pięknych kapliczek obozowych była wspaniałym pomysłem. Każdy obóz miał przyjechać z obrazkiem Matki Boskiej z któregoś z sanktuarium Maryjnych świata. Ten obrazek wmontowany był w kapliczkę drużyny zlotowej. Harcerki tej drużyny zaznały się z historią objawień lub obrazu ich sanktuarium już przed Zlotem. W dzień pielgrzymek, drużyny odwiedzały inne kapliczki i z pomocą instruktorek, przyjmowały "pielgrzymów", dowiadywały się o tych świętych miejscach Maryjnych i modliły się przy nich. Było to bardzo interesujące. Dziewczynki dowiedziały się, że Matka Boża jest czczona w różny sposób w tylu miejscach świata."

(hm. M. Zajackowska, Węzelek Nr. 229, grudzień 2000)

Każda drużyna przygotowała wieniec z zieleni, który niosła na czele pielgrzymki. Przy ostatniej kapliczce, drużyna złożyła swój wieniec opasany wstęgami otrzymanymi przy każdej kapliczce. Pielgrzymka była bardzo udana i wprowadziła odpowiednie skupienie przed obrzędem.

Instruktorci na Zlocie

Złot to miłe i wielce oczekiwane spotkanie harcerstwa z całego świata. Na każdym Zlocie jest wiele Instruktorów. Jest dużo tych "wcześniej urodzonych", które już nie mają stałych funkcji i nie są bezpośrednio odpowiedzialne za pracę z młodzieżą, ale bardzo pomagają swoją radą i doświadczeniem.

Na Zlocie w Acton były dwie Drużyny Instruktorów. Ta młodsza pod namiotami, te starsze w budynku. Drużyna tych "wcześniej urodzonych" tworzyła dość dużą grupę. Czasem było ich więcej, czasem mniej, bo nie wszystkie przyjeżdżały na cały okres Złotu. Natomiast wszystkie chętnie służyły do pomocy Komendzie: w administracji, w szpitaliku, w sklepiku, na wystawie, w biegach harcerskich, w przygotowaniu różnych imprez i ognisk. Instruktorci spały w budynku, na ogólnych salach - chyba ze dwadzieścia łóżek, ustawionych jedno obok drugiego, z małym stolikiem na drobiazgi, rozdzielających łóżka. Jedna łazienka w jednej z sal służyła wszystkim.

Starsze Instruktorci, przyzwyczajone do życia obozowego nie narzekały. Były jednak chwile "trudnawe", jak się wyraziła jedna z nich. Zapadające w sen druhny budziły nagle głośne wybuchy śmiechu. To tam, w odległym kącie małe grono bawiło się opowiadaniem kawałów. Śmiechy, chichoty, dowcipne opowiadania...Z innych łóżek błagalna prośba o spokój. Powoli zalega cisza. Aż nagle - jakieś dziwne głosy...To chrapanie, coraz głośniejsze, coraz bardziej urozmaicone różnymi tonami. I znowu prośba: "Kto tam jest najbliżej, niech ją poruszy". Za chwilę znów cisza.

Nagle otwierają się drzwi, słychać ciche kroki. To harcerki po swojej ciszy nocnej, skradają się do budynku Instruktorów, by dostać się do łazienki. Słychać szum wody - to prysznic, słychać gwizdy suszarek. I tak prawie całą noc. Harcerki po całodziennych zajęciach, wycieczkach i biegach, chciały się umyć i odprężyć pod ciepłym prysznicem. Trudno im mieć to za złe, a że innym przeszkadzało.....

Były też chwile miłe i wzniosłe. Udział w uroczystościach i ogniskach. Hołd poległym w Powstaniu Warszawskim, wizyty i odwiedziny obozów. Podziwianie ślicznych widoków. Ktoby zapomniał położenie obozu Wędrowniczek - piękny widok z góry na miasto namiotów i jak mrówki poruszające się wśród nich młodzież harcerska. A jakie ciekawe były dyskusje z Instruktorami i młodzieżą z innych państw, ich poglądy, trudności i osiągnięcia. Trzeba przyznać, że z dumą spoglądały starsze Instruktorci na swoje "wychowanki". Przygotowały tak wielki i udany Złot a przecież to ogromna praca.

Nie zapomnimy chyba Marysi z Australii i jej masażu, refleksologii i medytacji, nauki relaksu, którymi się z nami chętnie dzieliła, mówiąc że trzeba też pracować nad polepszeniem zdrowia fizycznego.

Chwile spędzone na Zlocie napewno pozostawią jak najmiłsze wspomnienia. A więc do zobaczenia na następnym Zlocie. Może te starsze Instruktorci wezmą w nim udział już nie jako druhny, ale jako "duch-ny", jak to one śpiewały w dowcipnej, ułożonej na Zlocie piosence.

Światowa Konferencja Instruktorów

ADASTRA XVII

Podczas zlotu, odbyła się na jego terenie dwudziesta szósta Adastra.

Na konferencji spotkało się 97 instruktorów: z Argentyny 5, z Australii 9, z Francji 5, z Kanady 28, ze Stanów Zjednoczonych 28, z Wielkiej Brytanii 14, z Polski 3, z Litwy 2 i po jednej z Niemiec, Szwecji i Ukrainy.

Podczas Adastry, poruszane były różne tematy, a między innymi:

- o Dążenia Organizacji Harcerów
- o Regulamin Organizacji Harcerów
- o Etapy rozwoju fizycznego, psychicznego i emocjonalnego dziecka
- o Zmieniająca się rola instruktora, na przestrzeni kolejnych etapów jej rozwoju.

Dyskusje odbywały się w zastępach składających się z przedstawicieli wszystkich Chorągwi, a podsumowanie zakończyło się na forum.

Instruktorci wysłuchali słowa O. dz.h. Tadeusza Nowaka, OMI, i przedyskutowały kilka wniosków. Konferencję zakończono modlitwą, której treść opracowana była przez poszczególne grupy.

Zawody Sportowe

Celem zawodów było wykazanie wysokiego poziomu fizycznej kondycji, oraz wszechstronności z zakresu sportu. W złotowej "olimpiadzie" były rozgrywki siatkówki, czworobój (bieg z przeszkodami, bieg na przełaj, pływanie, łucznictwo), oraz bieg na przełaj dla junierek i senierek. Wybrano sporty "międzynarodowe", które są praktykowane na całym świecie, aby wszystkie Chorągwie mogły uczestniczyć. Jedynie łucznictwo (część czworo boju) było sportem mało znanym. Instruktor ze "Scouts Canada" nauczył uczestniczki strzelać do celu bezpośrednio przed zawodami, więc wszystkie miały taką samą szansę wygrania, a przy tym miały okazję nauczyć się czegoś nowego.

Barbeque

Barbeque dla całego Złotu Harcererek, które odbyło się bezpośrednio po zawodach sportowych, jest pewnego rodzaju "tradycją" północno amerykańską i było bardzo udane. Uczestniczki Złotu miały okazję być ze sobą "na luzie", jeść w grupkach, rozmawiać i razem się zrelaksować po wysiłku fizycznym. Barbeque było doskonale skoordynowane przez gospodarczą Złotu Harcererek Hm. Stefanię Pilacińską, a można by powiedzieć, że przygotowanie go na 713 osób było "wyczynem". Jedzenie było bardzo smaczne i nie zabrakło go nawet dla 713-tej uczestniczki.

Ognisko Pożegnalne "Ku Naszym Celom"

W czwartek 10-go sierpnia, Zlot Harcerek ponownie zasiadł wokół ogniska, prowadzonego przez hm. Annę Gębską z Chorągwi Wielkiej Brytanii. Ognisko jest jedną z najpiękniejszych tradycji harcerskich. Pod koniec pełnego wrażeń dnia, zasiadamy razem wokół ogniska, aby się wyciszyć, razem pośpiewać i wspólnie podumać. Było ono prawdziwie harcerskie - trochę zabawne, potem poważne - i wprowadziło prawdziwie siostrzaną atmosferę. Harcerki z Wielkiej Brytanii poprowadziły Piosenkę Milenijną. Słowa jej miały dla nas szczególne znaczenie, a przeczytając je można zrozumieć dlaczego:

*Milenium, dwa Tysiące
Harcerstwo łączy nas.
Chcemy być razem pod namiotem,
Wola nas rzeka, las.
Wielka przygoda wzywa,
Czeka nas nowy świat.
Niechaj Harcerstwo żyje nam
Następne Tysiąc lat!!!*

Gawędę wygłosiła komendantka Zlotu Harcerek hm. Anna Mazurkiewicz, a pod jej koniec życzyła wszystkim harcerkom, aby pielęgnowały swoje talenty, dążyły do swoich celów i je osiągały. Na pożegnanie powiedziała: "Rozjeżdżając się do swoich jednostek, pamiętajcie, że właśnie Wy jesteście tym blaskiem przyszłości, który wybrałyśmy na nazwę naszego Zlotu. Idźcie w świat, żyjcie w nim szlachetnie i zawsze i wszędzie promieniujcie blaskiem życia harcerskiego."

Ognisko zakończyło się pięknym obrzędem. Ponad 700 harcerek zaśpiewało razem "Po całej Polsce, o tej godzinie..."

Zamknięcie Zlotu Harcerek

Obożna Zlotu "Blask Przyszłości" zdaje raport Komendantce.
Poniżej: Harcerki przy zakończeniu Zlotu

Zawody Harcerskie

Zawody z Techniki Harcerskiej

Jednym z celów zawodów było sprawdzenie umiejętności zastosowania wiadomości z zakresu techniki harcerskiej w indiańskiej przygodzie. Zawody zawierały bardzo twórcze zajęcia, takie jak malowanie maski indiańskiej lub taniec indiański, oraz bardziej "tradycyjne" zadania jak odszukanie norki zająca, maszerowanie w kierunku wyznaczonym azymutem, przywiązanie do słupa pęków ściętych traw, oraz ułożenie ogniska i pokazanie jak Indianie porozumiewali się na dużą odległość.

Wyniki

Miejsce	Zastęp	Drużyna	Obóz
Trasa I			
1	"Miłość"	"Polskie Serca"	"Korona"
2	"Białe Chmury"	"Jasny Świt"	"Nowy Świat"
3	"Brylant Złoty"	"Blask"	"Korona"
Trasa II			
1	"Ametyst"	"Skarbiec"	"Korona"
2	"Szafir"	"Skarbiec"	"Korona"
Trasa III			
1	"Kłony i Orły"	"Zefir" i "Iskry"	"Aurora"
Trasa IV			
1	"Błyskawica i Stokrotki"	"Ziarno" i "Zefir"	"Aurora"
2	"Świetliki"	"Podhalański Łan"	"Świat Przyjaźni"
3	"Wierność Serca"	"Polskie Serca"	"Korona"
Wyróżnienie			
		"Rubiny Tęcza"	"Świat Przyjaźni"

Konkurs Musztry

Konkurs był bardzo dokładnie i ciekawie przygotowany i skoordynowany przez oboźną Złotu Harcerek. Instrukcje i wymagania konkursu zostały wysłane długo przed Złotem i widać było, że jednostki się do konkursu przygotowały. Finały konkursu odbyły się w Dzień Gości, kiedy publiczność mogła zobaczyć jak zdyscyplinowana i zgrana jest nasza młodzież.

Konkurs Musztry

Wyniki

Harcerki

1	Drużyna "Złoty Blask"	Obóz "Korona"
2	Drużyna "Kraina Nadziei"	Obóz "Nowy Świat"
3	Drużyna "Skarbiec"	Obóz "Korona"
4	Drużyna "Tęcza"	Obóz "Świat Przyjaźni"

Wędrowniczki

1	Drużyna "Przyjaźń"	Obóz "Drogowskazy"
2	Drużyna "Zefir"	Obóz "Aurora"
3	Drużyna "Źródło"	Obóz "Aurora"

Konkurs Śpiewu

Konkurs śpiewu jest kolejną imprezą, która była uważana za bardzo pomysłową i udaną. Konkurs był starannie przygotowany i informacje o nim były wysłane do drużyn długo przed Zlotem. Fakt, że zespoły składały się z drużyny harcerzek i harcerzy z dwóch innych okręgów, znaczyło, że te dwie jednostki musiały się przed konkursem spotkać, przećwiczyć piosenki i przy tej okazji "wymieszać" się i poznać. Zespoły były prawdziwie harcerskie, a nie "wyszlifowane chóry". Finały konkursu odbyły się podczas Dnia Gości w środkowy weekend Zlotu.

Wyniki

1	Drużyna "Iskry"	Obóz "Aurora"
2	Drużyna "Polskie Serca"	Obóz "Korona"
3	Drużyna "Jasny Świt"	Obóz "Nowy Świat"
4	Drużyna "Złoty Blask"	Obóz "Korona"
5	Drużyna "Zefir"	Obóz "Świat Przyjaźni"
6	Drużyna "Sororae en Aeternum" i "Tęcza"	Obóz "Świat Przyjaźni"

Inspekcja Obozów

Inspekcja Obozów zawierała ozdoby i urządzenia Obozowe, kapliczki i proporzyczki.

Wyniki

Harcerki

1	Drużyna "Dobra Nowina"	Obóz "Korona"
1	Drużyna "Złoty Blask"	Obóz "Korona"
2	Drużyna "Polskie Serca"	Obóz "Korona"
2	Drużyna "Sororae en Aeternum"	Obóz "Świat Przyjaźni"

Wędrowniczki

1	Drużyna "Zefir"	Obóz "Aurora"
2	Drużyna "Pokój"	Obóz "Drogowskazy"
3	Drużyna "Iskra"	Obóz "Aurora"

Drużyna Złotowa

"Złoty Blask"

Od lewej: phm. Bogumiła Broszczyk, pwd. Barbara Pacyniak, hm. Anna Mazurkiewicz, pwd. Danuta Litus-Koza - sędziowie na inspekcji obozów

Drużyna Złotowa

Po podsumowaniu wyników z wszystkich zawodów harcerskich, pierwsze miejsce zdobyła drużyna "Złoty Blask" z Mississauga, Kanada.

Drużyna ta wykazała wysoki poziom i wszechstronność umiejętności z szerokiego zakresu harcerskich wiadomości.

Obóz "Korona" - Drużyna "Złoty Blask"

Obóz "Korona"

Komendantka hm. Oleńka Mańkowska - Wielka Brytania

Gospodarcza dhna Jadwiga Grzesiuk

Obóz "Korona"

Drużyna "Dobra Nowina"

Chorągiew Harcererek - Stany Zjednoczone

Hufiec "Tatry" i "Mazowsze"

Drużynowa pwd. Korina Pacyniak

*och. Bartusiak Agnieszka
trop. Bryzek Kasia
trop. Dąbrowska Joanna
och. Gaczol Anna
trop. Horembala Weronika
pwd. Jąkała Ela
och. Klatka Justyna
trop. Konopka Dorota
trop. Korewicka Natalia*

*och. Kozak Magdalena
och. Łazarz Joanna
trop. Lis Jacqueline
och. Lizak Kasia
och. Małkowska Agata
trop. Pedzińska Aleksandra
pion. Płoskonka Kasia
och. Prokopowicz Sylvia
och. Puniewska Magdalena*

*och. Rzotkiewicz Jessica
pwd. Sieminska Anna
och. Smusz Katerina
trop. Szabelski Emily
och. Ważydrąg Maggie
och. Witkowski Joanna*

Obóz "Korona"

Drużyna "Polskie Serce"

Chorągiew Harcererek - Wielka Brytania

Drużynowa pwd. Wiktoria Szczechowska

och. Allen Joanna
hm. Bromberg Danuta
sam. Bromberg Halina
pwd. Bromberg Joanna
pion. Cybułska Kasia
trop. Dmochowska Urszula
trop. Domin Daniela
och. Holesz Aniela
trop. Janas Victoria
trop. Kantor Isabella

och. Kantor Laura
trop. Kobylak Joasia
trop. Kuncewicz Aldona
trop. Kuncewicz Teodozja
och. Madej Natalia
trop. Migda Katie
och. Noone Kasia
trop. Pniewska Yvonne
trop. Pochroń Bernadette
och. Potiszil Nina

och. Pukacz Kasia
trop. Rozwadowska Aleksandra
trop. Starzewska Bożena
trop. Starzewska Marianna
och. Steadman Maryla
trop. Szary Adela
och. Szymonowicz Natalie
trop. Taras Anna
trop. Tosta Teresa
trop. Wroblewska Kristina

Obóz "Korona"
Drużyna "Skarbiec"

Chorągiew Harcererek - W. Brytania

Drużynowa pion. Monika Sławińska

*trop. Borkowska Krystyna
 pion. Borucka Danusia
 och. Brodowska Nicola
 trop. Bukaty Pola
 phm. Ciuksza Joasia
 och. Corbett Christina
 och. Dabagh Maja
 och. Dabell Jaqueline*

*och. Dziewańska-Stringer Christina
 och. Galal Sarah
 pion. Hewanicka Misia
 trop. Jarocka Sara
 och. Kaptur Krystyna
 och. Keczowska Monika
 trop. Kosmalska Victoria
 pion. Lasocka Ania*

*och. Mroziewicz Gaby
 och. Nowobilska Alina
 och. Protasiewicz Małgorzata
 och. Protheroe Emily
 och. Simmons Sonia
 trop. Stephens Alicja
 och. Węglarz Monika
 trop. Worthington Ania*

Obóz "Korona"

Chorągiew Harcererek - Kanada

Drużyna "Złoty Blask"

Drużynowa pwd. Krystyna Todorska

och. Antonowicz Natalie
trop. Balabuch Suzanna
och. Borucz Kasia
och. Budzalewicz Nancy
och. Bulka Elżbieta
och. Garboś Justyna
och. Jarosz Agnieszka
sam. Kapuscinski Laura
Kistowska Katarzyna
och. Kokoszka Monika
och. Kurowska Diana

sam. Lewandowska Magdalena
sam. Lis Beata
och. Lis Pamela
trop. Lis Yolanta
pion. Mazurkiewicz Kryśia
och. Misiek Sabina
och. Morgan Karolinka
och. Panasiewicz Anna
trop. Prochowska Iwona
pion. Przychodzki Sylvia
pion. Razumienko Eva

och. Reitmeier Alicia
och. Sibistowicz Patrycja
sam. Soltys Kalina
och. Stadnik Izabella
och. Stanisławczyk Karina
trop. Stanisławczyk Martyna
trop. Surzyn Alicja
pion. Szponar Natalie
och. Szustakowski Monica
och. Wodzyńska Monika
och. Woźniak Emilia

Obóz "Nowy Świat"

Komendantka pwd. Monika Karska - Kanada

Gospodarcza Teresa Wołoch

Obóz "Nowy Świat"

Drużyna "Jasny Świt"

Chorągiew Harcererek - Kanada

Drużynowa sam. Emilia Rydz

trop. Biskup Emily
 och. Bruck Cecylia
 och. Bruck Emilia
 Buchta Jessica Ann
 och. Chastven Aleksandra
 pwd. Chipiuk Eva
 och. Chmura Kasia
 och. Ciesielski Eliza
 trop. Czajka Jacqueline
 och. Dudzik Agata
 pion. Gajewski Natalia
 pion. Gdyczynski Caroline
 trop. Gizicka Ewa
 och. Głowacz Martha
 och. Gut Michelle

och. Haja Petina
 pwd. Januszczak Angelina
 och. Karakula Agata
 och. Karakula Magda
 och. Korzeniewski Olimpia
 och. Kowanda Misia
 och. Kraczkowska Basia
 och. Labak Dorothy
 och. Lemierzewicz Dorota
 Lendorff Sylwia
 sam. Majczak Anna
 Młynarczyk Małgorzata
 och. Nikolski Patricia
 trop. Paliniwicz Michelle
 och. Pietrus Karolina

och. Pińska Małgorzata
 trop. Podgórski Agata
 och. Pogoda Aleksandra
 och. Rudziejewska Kasia
 och. Rydz Alina
 och. Sienkiewicz Beata
 trop. Słota Olivia
 trop. Stecewicz Joanna
 sam. Sudol Małgorzata
 Vitasek Victoria
 och. Winogrodzka Ola
 pion. Wołoch Renia
 trop. Zabiński Katarzyna

Obóz "Nowy Świat"

Drużyna "Kraina Nadziei"

Chorągiew Harcererek - Wielka Brytania

Drużynowa pion. Stefania Majcher

*pion. Chudy Louise
pion. Cresswell Nina
och. Dee Elunia
och. Dee Krysia
sam. Foryś Danuta
pion. Gabb Anna
pion. Heys Rebecca
pion. Hola - Peryer Ania
sam. Janicka Izabela
pion. Kątnik Anna*

*pion. Kątnik Zosia
pion. Kołodziej Anna
trop. Kołodziej Karen
pion. Lewińska Joanna
pion. Lewińska Monica
och. Lloyd Alexandra
sam. Majcher Renata
sam. Mądzelewska Barbara
och. Mądzelewska Joanna
trop. Markowska Anna*

*trop. Przybyś Lidia
och. Sprawson Rebecca
trop. Szulc Wanda
sam. Szuster Ewa
sam. Tkaczyk Jolanta
trop. Tkaczyk Krystyna
pion. Trusz Monika
pion. Turner Julia
pion. Zasadzka Gabriella*

Obóz "Nowy Świat"

Drużyna "Wysokie Szczyty"

Chorągiew Harcererek - Australia, Francja, ZHP Polska

Drużynowa pwd. Ewa Malinowska - Australia

och. Broutier Emilie - Francja
 och. Chowaniec Jeanne - Francja
 och. Kaluzinski Anne-Sophie - Francja
 pion. Karaś Melissa - Australia
 pion. Karwaj Aleksandra - Australia
 pion. Kłoda Stephanie - Australia
 trop. Krawczyński Izabela - Australia

och. Lobel Vanessa - Francja
 trop. Malinowska Helena - Australia
 och. Mol Laurianne - Francja
 och. Mystek Carina - Australia
 trop. Paprota Pauline - Francja
 trop. Pokora Anna - Australia
 trop. Pokorski Jessica - Australia

trop. Prokop Ewelina - Australia
 trop. Stodulny Monika - Australia
 och. Świdorska Aleksandra - ZHP Polska
 pion. Weiss Olivia - Australia
 trop. Zielińska Patrycja - Australia

Obóz "Świat Przyjaźni"

Komendantka pwd. Katarzyna Gurba - Stany Zjednoczone

Instruktorka pwd. Sabina Babel - Stany Zjednoczone

Gospodarcza phm. Jolanta Gołka - Australia

Obóz "Świat Przyjaźni"

Drużyna "Podhalański Łan"

Chorągiew Harcererek - Stany Zjednoczone

Drużynowa pwd. Barbara Szajda

trop. Adamczyk Margaret
trop. Ardila Tatiana
och. Barcewicz Annette
och. Bednarczyk Julia
trop. Bogoniowski Beata
och. Boreyko Maria
och. Boryczewski Diana
trop. Branska Kamila
och. Chlus Teresa
och. Chmielowiec Krystyna
och. Czop Beata
trop. Czyż Justyna
och. Danielak Martha
och. Dziewa Yvette
och. Grzegorek Marta

och. Hryniewicz Beata
trop. Huś Alicja
och. Kleszczynski Monika
trop. Ksepka Marta
pion Kucharski Kasia
och. Leśniak Eliza
och. Ludwinek Monica
och. Lutkowska Sylvia
pwd. Machate Małgorzata
trop. Maj Magdalena
trop. Matysiak Violetta
pwd. Mierzwa Elżbieta
och. Mirosław Maria
och. Mokritski Heather
och. Noga Gabriela

och. Olbiński Natalia
trop. Ostrowska Anna
och. Otręba Katarzyna
trop. Owczarek Anna
och. Pietryłowski Karolina
och. Radziwiłłowicz Agata
trop. Rostkowska Danusia
och. Siostrzewitowska Małgorzata
och. Skrzypek Monica
och. Szczawinski Joanna
och. Wisniewski Diane
och. Zegar Zyta
och. Ziobron Elizabeth
och. Zuska Inez

Obóz "Świat Przyjaźni"

Drużyna "Sororae in Aeternum"

Chorągiew Harcererek - Stany Zjednoczone

Drużynowa pwd. Justyna Bejna

*sam. Albujoq Kamelia
och. Bieciuk Katarzyna
och. Buniewicz Natalia
Cwalina Anna
och. Cwalina Natalia
och. Czaja Karolina
och. Dąbrowska Agata
pwd. Dzierzbinska Danuta
och. Gąsior Jessica
trop. Gronowska Michelle
och. Jakubiak Klaudia
och. Kopacz Magdalena*

*och. Koziątek Aleksandra
pion. Lis Kasia
trop. Lis Magda
Lis Monika
och. Łopatka Barbara
och. Maska Natalia
pwd. Milan Jennifer
trop. Mrukowicz Natalia
sam. Mąka Monika
och. Orlik Lidia
och. Pikula Elżbieta
och. Puławska Katarzyna*

*och. Puławska Natalia
och. Skrzypek Joanna
och. Strzałkowska Kasia
och. Suchodolska Monika
och. Szeliga Kamila
och. Szydłowska Monika
och. Szymczak Yvonne
och. Tobiasz Justyna
trop. Wezyk Karolina
och. Wolniewicz Natalia*

Obóz "Świat Przyjaźni"

Drużyna "Tęcza"

Chorągiew Harcererek - Wielka Brytania

Drużynowa sam. Krystyna Krasoń

och. Bell Sophie
pion. Ciuksza Grażyna
och. Duda Agata
hm. Gębska Anna
trop. Gębska Teresa
pion. Gierczyńska Paula
och. Harford Sara
och. Kean Samantha

trop. Kondratiew Maja
trop. Kopczyńska Monika
trop. Kujawa Joanna
och. Łodzińska Joanna
och. Maramaros Nikola
trop. Przygoda Joanna
och. Przyłęcka-Bruce Katarzyna
pion. Pstrokońska Maria

trop. Radziszewska Anna
och. Rogala Katarzyna
pion. Sagajło Klara
trop. Ścibor-Kamińska Emilia
och. Smith Joanna
och. Szydłowska Alexandra
trop. Urbanowicz Iza
och. Włodarska Magda

Obóz "Aurora"

Komendantka hm. Anna Kucewicz - Wielka Brytania

Zastępczyni Komendantki hm. Teresa Wiącek - Stany Zjednoczone

Instruktorzy phm. Aleksandra Wesołowska - ZHR Polska

phm. Monika Jakubowska - ZHR Polska

Obóz "Aurora" Drużyna "Iskra"

Chorągiew Harcererek - Kanada, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone

Drużynowa pwd. Iwona Matysiak - St. Zjednoczone

pion. Chlastawa Suzanne - St. Zjednoczone
pion. Chmielowiec Teresa - St. Zjednoczone
trop. Chrobak Beata - St. Zjednoczone
pion. Cichocki Monika - St. Zjednoczone
pion. Grzegorek Aldona - St. Zjednoczone
sam. Horelik Barbara - St. Zjednoczone
pwd. Kamiński Teresa - St. Zjednoczone
pion. Kolpa Juliette - W. Brytania
trop. Koltunska Katarzyna - Kanada
pion. Kosmalska Agata - St. Zjednoczone

pion. Kozak Małgorzata - St. Zjednoczone
pion. Koziątek Katarzyna - St. Zjednoczone
pion. Kułakowska Anita - St. Zjednoczone
pion. Kułakowska Anna - St. Zjednoczone
sam. Kwiatkowska Joasia - W. Brytania
pwd. Lutkowska Agata - St. Zjednoczone
trop. Misiurny Agnieszka - Kanada
trop. Petrykowska Urszula - Kanada
pion. Pierkowski Anita - St. Zjednoczone
sam. Piotrowski Anna - Kanada

pion. Radziwiłłowicz Karolina - St. Zjednoczone
pion. Rostowska Katarzyna - St. Zjednoczone
och. Skrzypek Karolina - St. Zjednoczone
trop. Szudelska Sylvia - St. Zjednoczone
pion. Szydłowska Iwona - St. Zjednoczone
trop. Zaczeniuk Joanna - W. Brytania
pion. Żukowska Emma - W. Brytania

Obóz "Aurora" Drużyna "Zefir"

Chorągiew Harcererek - Francja, Kanada, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone

Drużynowa sam. Joanna Miłoszewska - Wielka Brytania

pion. Ardila Alicja - St. Zjednoczone
pion. Bajor Joanna - St. Zjednoczone
pwd. Beaumont Anne - Francja
sam. Brzdęga Joasia - W. Brytania
pion. Cimoch Jennifer - St. Zjednoczone
pwd. Kaluzinski Aline - Francja
sam. Kasprzak Daria - St. Zjednoczone
trop. Koc Agnieszka - St. Zjednoczone
pion. Krewin Sabina - St. Zjednoczone
sam. Kruk Marynia - St. Zjednoczone

pion. Kwasnik Annette - Kanada
pion. Kwiatkowska Ela - W. Brytania
pion. Le Brasse Renata - W. Brytania
och. Łuniewska Marta - St. Zjednoczone
pion. Musiol Krystyna - W. Brytania
trop. Noga Adriana - St. Zjednoczone
pion. Ossywa Nelly - Francja
pion. Parsons Ellen - W. Brytania
och. Perucki Lisa - St. Zjednoczone
pion. Siedlińska Malwina - St. Zjednoczone

sam. Starczewska Kasia - Kanada
sam. Starczewska Asia - Kanada
sam. Święch Izabela - St. Zjednoczone
pion. Szaflarska Alex - Kanada
sam. Szudelska Iwona - St. Zjednoczone
pion. Ważydrąg Anna - W. Brytania
pion. Żółkowski Pauline - Francja
pion. Żukowska Luisa - W. Brytania

Obóz "Aurora" Drużyna "Ziarno"

Chorągiew Harcererek - Francja, Kanada, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone

Drużynowa pwd. Agata Bisikirska - Kanada

pion. Babel Joanna - St. Zjednoczone
pion. Bańkowska Renata - St. Zjednoczone
pwd. Beaumont Odile - Francja
st. och. Bednarczyk Joanna - St. Zjednoczone
st. och. Boghjalian Veronika - St. Zjednoczone
pion. Budz Ewa - St. Zjednoczone
pion. Czerwiński Leah - St. Zjednoczone
phm. Fleszar Valerie - Francja
sam. Janowski Nina - Kanada
pwd. Jasiobędzka Urszula - Kanada

pion. Ławrynowicz Małgosia - St. Zjednoczone
sam. Małek Anna - Kanada
pion. Maramaros Emilia - W. Brytania
och. Martinez Nancy - W. Brytania
pion. Mokrzan Bogusia - St. Zjednoczone
trop. Nalepa Camille - Francja
sam. Namedyński Caroline - Kanada
sam. Namedyński Joanne - Kanada
sam. Parol Janina - W. Brytania
sam. Pawelec Emilia - St. Zjednoczone

sam. Pelszyńska Anna - Kanada
sam. Rybak Agnieszka - Kanada
pion. Sobota Sabina - Kanada
st. och. Sowińska Joanna - St. Zjednoczone
sam. Sulatycka Karolina - Kanada
pion. Szyrmer Paulina - St. Zjednoczone
st. och. Warembourg Sandrine - Francja
och. Wieczorek Zuzanna - W. Brytania
och. Wieliczko Laure - Francja
sam. Wojtkowska Ela - St. Zjednoczone

Obóz "Aurora" Drużyna "Zróżło"

Chorągiew Harcererek - Francja, Kanada, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone

Drużynowa pwd. Kasia Wojtkowska - Stany Zjednoczone

och. Chowanec Agnes - Francja
pion. Demkiewicz Benia - St. Zjednoczone
pion. Galuszka Celine - Francja
sam. Góra Katarzyna - St. Zjednoczone
trop. Grzesiuk Lidia - Kanada
pion. Kantorczyk Alicja - St. Zjednoczone
pion. Kasprzak Jolanta - St. Zjednoczone
trop. Klimowicz Anna - W. Brytania
pion. Korewicki Kasia - St. Zjednoczone
trop. Krajewski Anita - Kanada
pion. Kulma Monika - St. Zjednoczone

pion. Lainé Delphine - Francja
pion. Lesicka Agnieszka - St. Zjednoczone
och. Lhermitte Virginie - Francja
och. Lipka Dorota - W. Brytania
pwd. Młynarska Kasia - St. Zjednoczone
pion. Olejnik Joasia - W. Brytania
pion. Orzyłowska Eliza - St. Zjednoczone
pion. Parol Alicja - W. Brytania
trop. Piguła Maja - St. Zjednoczone
pion. Pomichowski Magdalena - St. Zjednoczone
pion. Ruśniewska Anna - St. Zjednoczone

trop. Staroń Anna - St. Zjednoczone
sam. Sulatycka Krystina - Kanada
trop. Tamiola Magdalena - Kanada
pion. Wagner Ania - St. Zjednoczone
pion. Walkowiak Agnieszka - St. Zjednoczone
pion. Warot Celina - St. Zjednoczone
trop. Warot Sylvia - St. Zjednoczone
trop. Witkowski Angelika - St. Zjednoczone
pwd. Wojtkowska Małgosia - St. Zjednoczone

Obóz "Drogowskazy"

Komendantka phm. Ewa Olszak - Kanada

Zastępczyni Komendantki pwd. Dorota Gdyczyńska - Kanada

Obóz "Drogowskazy"

Drużyna "Miłość"

Chorągiew Harcererek - Australia, Kanada, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone

Drużynowa pwd. Anna Kośnik - Kanada

trop. Adamska Łucja - St. Zjednoczone
pion. Beech Krystyna - W. Brytania
pion. Białoń Iwona - St. Zjednoczone
pion. Bobolewska Marta - St. Zjednoczone
och. Ciechanowska Izabela - Kanada
sam. Gawrys Małgorzata - Kanada
pion. Giza Joanna - St. Zjednoczone
pion. Głowaty Lydia - St. Zjednoczone

pion. Jankowska Daniela - W. Brytania
trop. Janocha Patrycja - St. Zjednoczone
och. Kantor Daniella - W. Brytania
trop. Klimowicz Małgosia - Kanada
pion. Knapik Kasia - St. Zjednoczone
pion. Kolak Marynia - St. Zjednoczone
trop. Kubicka Maja - Kanada
sam. Kuncewicz Leonida - W. Brytania

pion. Lukjanow Ania - Australia
pion. Pietrzak Karina - Australia
st. och. Początek Barbara - St. Zjednoczone
sam. Rudak Kryśia - Kanada
sam. Rydz Natalia - Kanada
pion. Stępień Ania - Australia
pion. Suzanski Olivia - Australia
trop. Zadrozny Magda - Kanada

Obóz "Drogowskazy" Drużyna "Pokój"

Chorągiew Harcererek - Argentyna, Australia, Kanada, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone

Drużynowa pwd. Lidia Chojnacki - St. Zjednoczone

st. och. Andrusiewicz Maja - Australia
sam. Bialik Monika - St. Zjednoczone
pion. Bobolewska Joanna - St. Zjednoczone
trop. Chojnacki Ewa - St. Zjednoczone
pion. Cichucki Michele - St. Zjednoczone
pion. Dębicka Ala - Australia
pion. DiLorenzo Alina - Argentyna
sam. Dzięgieł Ania - Kanada
trop. Gacek Kinga - Kanada
trop. Grabowski Michelle - Kanada

pion. Jakowczyk Izabela - St. Zjednoczone
pion. Jakowczyk Jolanda - St. Zjednoczone
trop. Jaroszewicz Elżbieta - St. Zjednoczone
sam. Kaliska Helenka - Argentyna
st. och. Kamińska Ivana - Argentyna
st. och. Madurska Marta - St. Zjednoczone
sam. Malec Katarzyna - Australia
pion. Malisz Carolina - Argentyna
pion. Mierzwa Barbara - St. Zjednoczone
trop. Mossakowski Katarzyna - St. Zjednoczone

och. Raczkiewicz Justyna - St. Zjednoczone
pwd. Radziwiłłowicz Anna - St. Zjednoczone
pion. Rogalski Lidia - St. Zjednoczone
pion. Rydel Dorota - Australia
sam. Sader Agnieszka - Kanada
pion. Sławska Ola - St. Zjednoczone
sam. Święch Patrycja - St. Zjednoczone
trop. Szymański Joanna - St. Zjednoczone
pwd. Wiecko Ewa - St. Zjednoczone

Obóz "Drogowskazy" Drużyna "Przyjaźń"

Chorągiew Harcererek - Kanada, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone

Drużynowa pwd. Lidia Trojanowska - W. Brytania

*pion. Bury Monika - St. Zjednoczone
pion. Chojnacki Jowita - St. Zjednoczone
sam. Cichosz Sonia - Kanada
trop. Gajewski Aleksandra - St. Zjednoczone
sam. Glowacz Katherine - Kanada
sam. Gut Andrea - Kanada
pion. Gut Erica - Kanada
och. Holko Erin - Kanada*

*trop. Hovra Emilia - St. Zjednoczone
trop. Jamiołkowski Ela - St. Zjednoczone
och. Kraczkowska Alexandra - Kanada
pion. Langowski Kimberly - St. Zjednoczone
pion. Mordan Alexandra - W. Brytania
pion. Osada Julia - W. Brytania
trop. Straszynska-Perkins Agnieszka - W. Brytania
trop. Podpora Sylvia - St. Zjednoczone*

*sam. Poweska Dorothy - Kanada
pion. Przygoda Monika - W. Brytania
pion. Roberts Krystina - St. Zjednoczone
st. och. Stecewicz Hanna - Kanada
pion. Suzuki Alexandra - W. Brytania
st. och. Wieteski Mary - St. Zjednoczone
st. och. Witkowska Magda - St. Zjednoczone
trop. Żukowska Joasia - St. Zjednoczone*

Obóz "Drogowskazy" Drużyna "Wiara"

Chorągiew Harcerek - Australia, Kanada, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone

Drużynowa pion. Agnieszka Ptasznik - St. Zjednoczone

trop. Adams-Dzierzba Anetka - Australia
trop. Bobel Ania - St. Zjednoczone
pion. Borucka Halina - W. Brytania
pion. Brak Julia - Australia
trop. Gamrat Ewelina - Kanada
pion. Giza Marta - St. Zjednoczone
trop. Góra Lisa - St. Zjednoczone
trop. Góra Mona - St. Zjednoczone
trop. Jąkała Kasia - St. Zjednoczone
trop. Jaworska Joanna - W. Brytania
trop. Kelada Natalia - W. Brytania
sam. Kondrat Marlena - Kanada

st. och. Koszyk Joanna - St. Zjednoczone
pion. Krolikowska Erika - St. Zjednoczone
trop. Lesniak Monika - St. Zjednoczone
pion. Lizak Iwona - St. Zjednoczone
trop. Matulin Katherine - Australia
sam. Mnich Edyta - Kanada
trop. Orkisz Paulina - St. Zjednoczone
trop. Pedziński Agnieszka - St. Zjednoczone
pion. Piechowiak Alicia - Kanada
pion. Pluzycka Agata - St. Zjednoczone
sam. Ruszała Mariola - St. Zjednoczone
sam. Sobol Aleksandra - Kanada

pion. Stoltman Magda - Kanada
pion. Stroisz Dagmara - St. Zjednoczone
och. Trzcionka Agnieszka - Kanada
sam. Urbaniak Kamila - Kanada
pion. Usien Olivia - Australia
pion. Wileczek Iza - St. Zjednoczone
pion. Wolnowska Iza - St. Zjednoczone
och. Woźniak Zuzanna - St. Zjednoczone
pion. Wypasek Elżbieta - St. Zjednoczone
trop. Zygmunt Caroline - W. Brytania

Obóz "Kuźnica"

Chorągiew Harcererek - Argentyna, Australia, Kanada, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone

Komendantka phm. Danuta Książdźyna - Kanada

pwd. Achler Marta - Australia
 pion. Adamska Anais - St. Zjednoczone
 pion. Adamska Maja - St. Zjednoczone
 sam. Biedak Melissa - Australia
 Bielak Anna - Polska - ZHR
 sam. Brozda Ania - St. Zjednoczone
 pwd. Brozda Małgorzata - St. Zjednoczone
 pwd. Chałko Anna - St. Zjednoczone
 phm. Chałko Kasia - St. Zjednoczone
 pion. Chlastawa Joanna - St. Zjednoczone
 sam. Cpak Michelle - St. Zjednoczone
 pwd. Dąbrow Kasia - Australia
 hm. Domagała Monika - Polska - ZHR
 pwd. Dowgiało Krystyna - Litwa
 sam. Dulak Ewa - W. Brytania
 pwd. Dutkowska Krysia - Australia
 sam. Fijarczyk Daniela - Argentyna
 pwd. Giebuta Anna - Polska - ZHR
 sam. Gnyp Justyna - Australia
 pwd. Gorzelewska Angelica - St. Zjednoczone
 pwd. Gorzelewska Kinga - St. Zjednoczone
 pion. Grabas Barbara - St. Zjednoczone
 Grzegorzczuk Agnieszka - Polska - ZHR
 pwd. Gula Dorothy - Kanada

pwd. Jabłońska Justyna - St. Zjednoczone
 st. och Jamroz Katarzyna - Australia
 pwd. Janus Katarzyna - Polska - ZHR
 sam. Jasvin Beata - Litwa
 pwd. Kaczor Małgorzata - Kanada
 sam. Kaliska Olenka - Argentyna
 pion. Kaliski Magdalena - Argentyna
 pwd. Kapuscinski Alicia - Kanada
 pwd. Karbowy Magda - Australia
 sam. Komorniczak Ada - St. Zjednoczone
 pwd. Kopczyńska Anna - St. Zjednoczone
 pwd. Kopczyńska Małgorzata - St. Zjednoczone
 pwd. Kotwicka Irena - Ukraina
 pwd. Kwasnik Michelle - Kanada
 pwd. Leszowska Isabella - St. Zjednoczone
 pwd. Leszowska Magdalena - St. Zjednoczone
 st och Lisiecka Alexandra - St. Zjednoczone
 pwd. Lodyga Monika - Kanada
 pwd. Lukaszewicz Olga - Polska - ZHR
 pwd. Maca Koivun Suzie - St. Zjednoczone
 sam. Mally Kasia - St. Zjednoczone
 pion. Marengo Lorena - Argentyna
 pion. Matuszewski Joanna - St. Zjednoczone
 pwd. Mazurek Anna - Polska - ZHR

pion. Michnowicz Sabina - W. Brytania
 phm. Miechowicz Monika - Polska - ZHR
 sam. Nowak Kasia - Australia
 pwd. Nowak Wanda - Argentyna
 pwd. Obolewicz Alina Litwa
 pwd. Oczkoś Alicja - St. Zjednoczone
 pion. Papp Izabela - W. Brytania
 phm. Papuga Zusia - Kanada
 pwd. Petrikovich Gabriela - Argentyna
 sam. Petrykowska Krysia - St. Zjednoczone
 pwd. Piekos Ania - Kanada
 pwd. Piekos Ela - Kanada
 phm. Pogoda Krystyna - Kanada
 sam. Pokrzywko Klara - Kanada
 pwd. Radziwiłłowicz Kasia - St. Zjednoczone
 pion. Rogowska Karolina - St. Zjednoczone
 pion. Rzepczyńska Alexandra - W. Brytania
 phm. Sader Krystyna - Kanada
 sam. Schram Wanda - Argentyna
 pwd. Sekscinska Malwina - Kanada
 sam. Sieminska Agnieszka - St. Zjednoczone
 sam. Szyrmer Magda - St. Zjednoczone
 pwd. Trojanowska Zosia - Argentyna
 pwd. Ulankiewicz Alexis - St. Zjednoczone

Obóz "Źródło Jutra"

Chorągiew Harcererek - Australia, Kanada, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone

Komendantka hm. Irena Wilowska - Kanada

hm. Andersz Danuta - Główna Kwatera
 hm. Aghamalian Franciszka - Francja
 Berzina Wanda - Łotwa
 pwd. Bieniek Zosia - St. Zjednoczone
 phm. Blacharska Annette - Kanada
 phm. Blacharska Lilian - Kanada
 hm. Błaszyk Stefania - Kanada
 phm. Błonska Jadwiga - Kanada
 hm. Boreyko Barbara - St. Zjednoczone
 pwd. Borovik Jolanta - St. Zjednoczone
 hm. Brodowicz Maria - St. Zjednoczone
 phm. Broszczyk Bogumiła Australia
 hm. Ciecierska Teresa - W. Brytania
 phm. Czerkas Danuta - Francja
 hm. Dembek Irena - Kanada
 hm. Drozdowska Kamila - St. Zjednoczone
 sam Dzięgieł Teresa - Kanada
 phm. Fedorowicz Hanna - Kanada
 pwd. Fischer Dorota - Niemcy
 phm. Fudała Magdalena - Polska - ZHR
 hm. Głogowska Barbara - Kanada
 pwd. Grzegorek Lidia - St. Zjednoczone
 phm. Gużkowska Zofia - Kanada

hm. Hill Danuta - Kanada
 hm. Janczynski Barbara - W. Brytania
 pwd. Janik Teresa - Kanada
 pwd. Jankiewicz Olga - Argentyna
 hm. Kalabińska Jadwiga - St. Zjednoczone
 hm. Kowalczyk de Zapart Agnieszka - Argentyna
 hm. Kowalewska Barbara - Główna Kwatera
 hm. Kret Urszula - Polska - ZHR
 hm. Łasek-Wisniewska Anna - Francja
 pwd. Lipinska Agnieszka - Polska - ZHR
 pwd. Lis Bernardyna - St. Zjednoczone
 pwd. Litus-Koza Danuta - Francja
 pwd. Lloyd Barbara - W. Brytania
 pwd. Małaszewska Urszula - St. Zjednoczone
 hm. Malinowska Barbara - Kanada
 hm. Nowak Marysia Australia
 hm. Nowobilska Zofia - W. Brytania
 hm. Opiola Leokadia - Kanada
 pwd. Pacyniak Basia - St. Zjednoczone
 hm. Pawlikowska Beata - St. Zjednoczone
 hm. Reitmeier Izabela - Kanada
 phm. Rekrut Janina - Kanada
 pwd. Rudiak Anna - St. Zjednoczone

pwd. Saber Magdalena - Szwecja
 hm. Sadowska Regina - Kanada
 hm. Sandig Halina - Kanada
 hm. Śledziwska Halina - Główna Kwatera
 pwd. Stephens Gabriela - W. Brytania
 dz.h. Szajda Teresa - St. Zjednoczone
 phm. Szczepanek Maria - Francja
 phm. Szulc Anna - Kanada
 hm. Szulc Jagoda - W. Brytania
 hm. Szwagrak Krystyna Główna Kwatera
 hm. Tkaczyk Elżbieta - W. Brytania
 hm. Trojanowska Danuta - W. Brytania
 hm. Trylska Bożena - W. Brytania
 phm. Wieckowski Veronica Australia
 dz.h. Wiktorczyk Weronika - Kanada
 pwd. Woźniak Barbara - Kanada
 phm. Zagulska-Szymczak Sylwia - St. Zjednoczone
 hm. Zajączkowska Małgorzata - W. Brytania
 hm. Zawadzka-Feliksbrod Beata - Polska - ZHR
 hm. Zdanowicz Barbara - Główna Kwatera
 pwd. Żelazna Zuzanna - Szwecja

VI ŚWIATOWY ZLOT HARCERZY

"Lilijki Tropem"

Komendant	hm. Andrzej Mahut
Zastępca	hm. Cezary Stawski
Oboźny	hm. Paweł Serówka
Zastępca Oboźnego	phm. Radek Gwiazdowski
Oboźny Wędrowników	phm. Tomasz Pogorzelski
Szef Sztabu	hm. Adam Jańczuk
Kwatermistrz	phm. Antoni Reitmeier
Gospodarz	mło. Aleksander Taft
Kapelan	O. hm. Władysław Karciarz, OMI
Sekretarz	hm. Ryszard Mahut

Refleksje Komendanta Zlotu Harcerzy

Światowy Zlot Harcerzy - zlot milenijny - zlot przyszłości jest już za nami. Jednostki się rozjechały we wszystkie strony świata i w Kanadyjskim lesie ponownie panuje cisza i spokój. Jednak, przez te dwa tygodnie nabyliśmy tyle przeżyć i wspomnień że będziemy długo pamiętać nasz wspólnie przeżyty czas.

Patrząc na całość organizowania i przeprowadzenia zlotu, jestem pełen uznania dla wszystkich instruktorów, funkcyjnych i harcerzy którzy się przyczynili do jego sukcesu. Nasz program pokrywał szeroki wachlarz zainteresowań harcerskich, przeważnie w formie konkursów i obrzędów. Celem takiego programu było zapewnienie że każda jednostka miała możliwość popisania się w zajęciach które ją interesowały lub w których się specjalizowała.

Oczekiwaliśmy około 600 uczestników na Zlocie Harcerzy co się spełniło. Ciekawe były różnice między jednostkami - każda jednostka i każdy kraj inaczej ocenia kolejność ważności wartości zawartych w sylwetce harcerza - co się okazało podczas ich udziału w zajęciach oraz w ich stylu obozowania. Nie było tu ani lepszych ani gorszych rozwiązań, po prostu widoczny był wpływ kraju zamieszkania, jego historii, geografii, kultury oraz społeczności polonijnej.

Większość uczestników zlotu z którymi miałem kontakt stwierdza, że Zlot był dla nich osobiście udany; że pięknie przeżyli te dwa tygodnie, i że są zadowoleni, że przyjechali w zlocie uczestniczyć. Ponieważ przyjechały jednostki ze wszystkich stron świata, nie każda jednostka miała programy lub warunki, które przypominały im ich styl pracy w kraju zamieszkania, ale w tym jest przecież urok każdej wędrówki - zapoznać się z innymi stylami harcowania raczej niż starać się przemieniać czegoś nie-znanego na swoje. Muszę stwierdzić że młodzież przyjechała na Zlot z bardzo pozytywnym nastawieniem.

Ponieważ jednym z tematów Zlotu była "wizja przyszłości pracy harcerskiej", chcieliśmy sprawdzić tezę, że odpowiednio przygotowana i prowadzona młoda międzynarodowa kadra instruktorów potrafi przeprowadzić imprezę na skali światowego zlotu. Uważam, że pozytywny wynik z takiej imprezy potwierdza, że młodzi instruktorzy potrafią odpowiedzialnie i wydajnie prowadzić pracę harcerską na wszystkich szczeblach młodzieżowych. Jestem naprawdę dumny z ich postawy oraz ich oddania harcerskiej misji i jej ideałom.

Miałem największy zaszczyt pełnić funkcję komendanta zlotu harcerzy "Lilijki Tropem". Pragnę podziękować wszystkim którzy się przyczynili do tego sukcesu.

Nowocześni Rycerze - Lilijki Tropem

Byłem bardzo zbudowany obecnością byłego i obecnego Naczelnika Harcerzy przy Komendzie Zlotu - a mianowicie hm. Edwarda Jaśnikowskiego i hm. Edmunda Kasprzyka. Dziękuję druhom za świetny przykład harcerskiego przebywania na Zlocie.

Poza komendą zlotu szczególne wyróżnienie należy się komendantom drużyn zlotowych. Było naprawdę wspaniale was poznać i z wami współpracować. Staliście przed wielkim zadaniem, i spełniście wasze obowiązki z zaradnością i troską nad powierzoną wam młodzieżą. Możecie być dumni z waszych drużyn i z waszej postawy harcerskiej. Mam nadzieję że będę miał okazję w przyszłości ponownie z wami współpracować. Chcę pogratulować drużynie "Wiśniowiecki", która wygrała porzec zlotowy, ale także pogratulować wszystkim drużynom, które się przyczyniły z tak wielkim zapałem i duchem do konkursu zlotowego.

Najważniejsi na zlocie są harcerze. Druhowie, ten zlot był przygotowany dla was aby wam pokazać harcerstwo polskie na całym świecie. Mam nadzieję że mieliście okazję zapoznać się z pomysłami i osobami z różnych krajów i że zawarte przyjaźnie będą na całe wasze życie. Jesteście nowoczesnymi rycerzami trzeciego tysiąclecia. Jest to wasze milenium. A więc, oczy naprzód, łopatką do tyłu i idźcie naprzód z plecakiem zdobywać świat.

Czuwaj

Andrzej Mahut hm.
Komendant Zlotu Harcerzy "Lilijki Tropem"

Ścisła Komenda Zlotu Harcerzy

pwd. Piotr Czerniajew - Wielka Brytania
dz.h. Stanisław Forc - Stany Zjednoczone
pwd. Mateusz Gola - Kanada
phm. Radek Gwiazdowski - Kanada
hm. Adam Jańczuk - Stany Zjednoczone
hm. Edward Jaśnikowski - Wielka Brytania
O. hm. Władysław Karciarz, OMI - Kanada
hm. Edmund Kasprzyk - Wielka Brytania
hm. Andrzej Mahut - Kanada
hm. Ryszard Mahut - Kanada
ćwik Adrian Makurat - Kanada
hm. Jacek Malinowski - Kanada
hm. Michał Nalewajko - Wielka Brytania
ćwik Jan Palgan - Kanada

h.o. Paweł Pogorzelski - Kanada
phm. Tomasz Pogorzelski - Kanada
phm. Antoni Reitmeier - Kanada
dh. Maciej Rewkowski - Kanada
pwd. Marcin Rewkowski - Kanada
hm. Paweł Serówka - Kanada
hm. Cezary Stawski - Kanada
ćwik Marcin Surzyn - Kanada
hm. Wojciech Szymczak - Polska - ZHR
pwd. Derek Sztaba - Kanada
Alexander Taft - Kanada
pwd. Filip Terlecki - Kanada
pwd. Marcin Terlecki - Kanada
pwd. Grzegorz Wolejko - Kanada

Cele Zlotu Harcerzy

Program Zlotu Harcerzy miał trzy podstawowe cele:

1. Powrót do podstaw życia harcerskiego - Harcerz w polu
2. Odnowienie życia duchowego zastępów i drużyn harcerskich
3. Zapoznanie się z wizją przyszłości.

1. Powrót do podstaw życia harcerskiego - Harcerz w polu

Nasza praca harcerska często staje się rutyną i nawykiem, raczej niż pełnym i urozmaiconym programem dostosowanym do specyficznych potrzeb kształceniowych naszej młodzieży. Mówiąc prosto, czasami nasza organizacja tłumy nasz ruch. Powrót do podstaw jest powrotem do tych elementów, które dają nam najlepszą możliwość spełnienia instruktorskich obowiązków wychowawczych. Jest to program oparty o drużynę w polu, która wspólnie pokonuje różne trudy i wyrabia u młodzieży zaradność i umiejętność w życiu osobistym. Jest to powrót do natury, łącznie z elementem odkrywczym, który daje prawdziwy sens harcerskim wycieczkom. Jest to wykonywanie zajęć i przegrywanie lub zwyciężanie w grupie kolegów zwanej zastępem. Jest to dzielne pokonywanie trudów i stwierdzanie wśród rówieśników, że bez rodziców, krewnych czy znajomych, potrafią stać na własnych nogach i że też potrafią osiągać. Jest to przyjmowanie wspólnego przykładu, który nam mówi jak mamy żyć aby stać się dojrzałymi i odpowiedzialnymi obywatelami naszego kraju zamieszkania.

2. Odnowienie życia duchowego zastępów i drużyn harcerskich

Co to znaczy rok 2000? Jest to 2000-na rocznica przyścia na ziemię Pana Jezusa Chrystusa aby nas zbawić. Najlepszym sposobem uczczenia tej rocznicy jest odnowienie naszych metod wychowawczych, które mają na celu wyrobienie dojrzałej chrześcijańskiej moralności i etyki wśród dorastającej młodzieży w szeregach harcerskich. Podstawowe jednostki, które kształcą młodzież to są zastępy i drużyny i dlatego dążymy do odnowienia w nich życia duchowego. Jest to przede wszystkim przykład codziennego postępowania okazanego przez funkcyjnych czy instruktorów drużyny. Jest to styl życia drużyny i zastępu, który rozumie, uznaje i praktykuje postępowanie, które prowadzi do przyjęcia chrześcijańskiego postępowania. Są to obrzędy: np. łamanie się chlebem przed obiadem, lub obyczaje np: wieszanie krzyża z Chrystusem na drzewie, gdy biwak zatrzymuje się na noc. Jest to prowadzenie zbiórek na łonie natury i znajdowanie czasu na chwilę ciszy aby zapoznać się z jej pięknem i przez to poznać lepiej samego siebie. Jest to życie według prawa harcerskiego, a więc według przykazań Boskich, miłując każdego innego jak siebie samego a przez dobre uczynki, szczerą współpracę i rycerskie współzawodnictwo, odkrywając piękno chrześcijańskich wartości. Jest to w końcu wprowadzenie polowej Mszy Świętej

w program obozu, modlitwy na zbiórce, śpiewu religijnego na ognisku i rekolekcji młodzieżowych, do naszej pracy harcerskiej. Wszystko to nie jako punkty programu, ale z przekonania, że są w tym godne i prawdziwe wartości wychowawcze.

3. Zapoznanie się z wizją przyszłości pracy harcerskiej

Harcerstwo, będąc ruchem, ruchem młodzieżowym, jest z założenia pojęciem przyszłościowym. Będąc ruchem dążymy do czegoś (ideału oznaczonego Prawem i Przyrzeczeniem Harcerskim) daną metodą (metoda harcerska) ale poza tym mamy wybór, a więc dostosowujemy się do potrzeb młodzieży, która pod wpływem coraz szybciej zmieniającego się otoczenia fizycznego i społecznego wymaga często nowego podejścia, aby na nią trafić i korzystnie wpłynąć. Wprawdzie, młodzież sama ukierunkowuje ruch ponieważ jednostki, które najlepiej dostosowują się, a więc trafnie wpływają na młodzież, rosną i rozwijają się, a jednostki, których struktury są skamieniałe i nie są w stanie dostosować się do potrzeb zmieniającej się młodzieży, maleją i nawet zanikają. Konieczne jest, żeby instruktorzy zrozumieli kierunek ruchu aby przygotować siebie i przyszłych przywódców do pracy wychowawczej w trzecim milenium. Wymaga to przede wszystkim cierpliwej obserwacji i interpretacji dzisiejszej młodzieży, a następnie zrozumienia znaczenia zauważonych zmian i ich logicznego wpływu na rozwój naszego ruchu. Wymaga to większego nacisku na kształcenie samego siebie i wyrobienie umiejętności, które nam pomogą poznać młodzież, oraz wymaga to zdolności rozpoznawczych, które nam pomogą zauważyć to, co młodzież chce nam powiedzieć. Wymaga to zwiększonego dialogu między instruktorami całego świata, ściśle opartego o tematy wychowawcze, aby rozpoznać elementy, które istnieją wszędzie, bez względu na środowiska i kultury w różnych krajach zamieszkania.

Hasło Złotu Harcerzy

"Naprzód z plecakiem zdobywać świat"

Hasło to jest oparte o cele zlotu. Mówi nam o powrocie do podstaw pracy harcerskiej, o "harcerzu w polu", o pokonaniu trudu i zwiększeniu chęci do akcji. W plecaku niesiemy nie tylko sprzęt pionierski ale przede wszystkim nasze Prawo i Przyrzeczenie, ponieważ one są podstawą naszej pracy, czy to na obozie, czy na zbiórkach, czy w społeczeństwie, czy w domu. Powyższe powołuje nas do życia zgodnie z Prawem i Przyrzeczeniem, a więc przede wszystkim do życia o głębokiej i dojrzałej treści chrześcijańskiej. Także, hasło zawiera w sobie pogodny pogląd jaki znajduje się w osobach o wyrobionej etyce, którzy są dojrzały i pewni swoich podstaw moralnych. Hasło wyraźnie nas powołuje do przyszłości, stawiając przed nami obowiązek ciągłego udoskonalania siebie i dążenia do sukcesów przez pokonywanie trudu. A hasło instruktorów powołuje do przyszłej pracy harcerskiej, nadając tej pracy cel i kierunek, a mianowicie zdobywanie świata młodzieży aby ją ustawić na tryb życia harcerskiego.

Nazwa Złotu Harcerzy

"Lilijki Tropem"

Jeżeli mamy iść "Naprzód z plecakiem zdobywać świat", to należy określić właściwą drogę. Nazwa zlotu określała nam drogę w trzecie milenium. Jest to droga jasno określona szlakiem ruchu skautowego. Jest to droga Prawa i Przyrzeczenia Harcerskiego. Jest to droga miłości i etyki chrześcijańskiej. Jest to droga dojrzewania przez poznawanie świata harcami. Jest to droga, która jest zawarta w symbolice skautowej lilijki. A więc idąc naprzód z plecakiem aby zdobyć świat, idziemy dawną i dobrze wydeptaną drogą: Lilijki Tropem.

"Przetarte Drogi" - Szlaki Złotowe

Łącząc się z symboliką koncepcji określonej nazwą Złotu Harcerzy "Lilijki Tropem", były przygotowane następujące cztery szlaki pod hasłem "przetarte drogi":

1. Służba Bogu - droga stacji krzyża
2. Służba Ojczyźnie - droga stacji opisujących historię harcerstwa
3. Służba Bliźnim - droga stacji opracowanych przez drużyny złotowe symbolizujące ich wizję służby bliźnim w dzisiejszym świecie.
4. Lilijki Tropem - droga oznaczona 10 punktami Prawa Harcerskiego

Symbolika Bramy Złotowej

Brama Złotu Harcerzy, zwana bramą "Czuwaj" symbolizuje to czym jest harcerstwo trzeciego milenium. Dedykowana jest młodzieży harcerskiej, naszym nowoczesnym rycerzom, którzy pragną odkryć i przyjąć dla siebie harcerską drogę do dojrzałości.

Brama stanowi duży krzyż harcerski, wzorowany na najwyższym odznaczeniu wojska polskiego, czyli "Virtuti Militari". Wchodząc przez bramę harcerz przyjmuje na siebie "Kodeks Nowoczesnego Rycerza" który jest jego kompasem, który mu pomaga iść liliżki tropem. Brama jest zbudowana z brzozy, która jest białym drzewem z ciemnymi paskami. Symbolizuje to, że pomimo że dążymy do najpiękniejszych ideałów, każdy z nas posiada ciemne paski słabości charakteru, które musimy pokonać.

Na bramie wiszą dwie tarcze: liliżka harcerska oraz czarny husarz. Symbolizują one ścisłą więź między ideałami ruchu harcerskiego i najwyższymi ideałami rycerstwa polskiego. Łącząc te dwie symboliki tworzymy koncepcję nowoczesnego rycerza.

U stóp bramy są dwie duże litery "J" i "P" które oznaczają słowa "jestem" i "pamiętam" a zarazem są inicjałami naszego Papieża Jana Pawła II.

Na bramie jest umieszczone słowo "czuwać". Hasło "jestem, pamiętam, czuwać" symbolizuje to, że służba Bogu jest pierwszym fundamentem ruchu harcerskiego.

Poniżej tarcz wiszą godła Polski i Kanady, symbolizujące rzeczywistość dwukulturowości ruchu harcerskiego na obczyźnie oraz to, że służba ojczyźnie jest drugim fundamentem ruchu harcerskiego.

Na szczycie bramy jest numer 2000 oraz rozchodzące się promienie symbolizujące ciepły, wspierający wpływ harcerza na jego otoczenie oraz to, że służba bliźnim jest trzecim fundamentem ruchu harcerskiego.

Przy bramie stoi tablica rozkazów z napisem "Kurs na Słońce", opracowana jak kompas wskazujący drogę przez bramę "Czuwaj". Jest to stwierdzenie faktu, że aby pokonać trudy dzisiejszego świata należy kierować się wskazówkami harcerskimi a zarazem jest hasłem podejścia do życia harcerza, który pragnie zostać Nowoczesnym Rycerzem.

Przed bramą stoi "Płomień Przyrzeczenia" na trzech brzozowych fundamentach: służba Bogu, Ojczyźnie i Bliźnim. Na tle czerwonej harcmistrzowskiej podkładki co wieczór pali się ognisko z którego czerpiemy płomień do naszych wewnętrznych ognisk drużyn złotych. Tą akcją potwierdzamy nasze dążenie do życia według Prawa Harcerskiego w oparciu o trzy służby, które jednocześnie są symbolem jedności naszej wielkiej rodziny harcerskiej, to znaczy naszego ruchu harcerskiego.

Kodeks Rycerski - Rycerz XXI wieku

Jesteś Harcerzem - Rycerzem XXI wieku.

Jako spadkobierca tradycji Rycerstwa Polskiego wnosisz w III Tysiąclecie wartości Narodu Polskiego. Twoim Kodeksem Życia jest Przysiężenie i Prawo Harcerskie.

Jako Rycerz XXI wieku:

Służ Bogu i Ojczyźnie całym swoim życiem

Bądź zawsze honorowy i dotrzymuj słowa

Walcz ze złem naszych czasów, a zło dobrem zwyciężaj

Postępuj tak, byś był zawsze przykładem do naśladowania dla innych

Ćwicz się nieustannie w sile fizycznej, sprawności umysłu i rozwijaj się duchowo na chwałę Boga

Bądź gotowy do pomocy i służby wszystkim potrzebującym

Zachowuj czystość w myśli, mowie i uczynkach oraz bądź całkowicie wolny od wszelkich niszczących zdrowie nałogów.

Odważnie podejmuj życiowe wezwania i z radością pokonuj każdą przeszkodę

Naprzód z plecakiem zdobywać Świat

Przyjeżdżając na teren Zlotu stanęliśmy przed olbrzymim zadaniem. Kuchnie i jadalnie były ustawione na otwartych polach, ale poza tym nic. Musieliśmy przemienić łąki i polany na obozy i z nich postawić zlot 2000. Aby było bardziej wesoło, wiatr często nam przynosił deszcze. Przynajmniej nie było nadmiaru kurzu. No i przygody pierwszych dni; tu brakowało słupków do namiotów, tam "śledzi", gdzie indziej niema gazu do kuchni polowej, a na następnej polanie jeden obóz, stawiając bramę, przekopał podziemną rurę ze źródłaną wodą odcinając dopływ wody na Zlot, załaj pół polany tworząc kąpielisko. Kadra kwatermistrzowska, pomimo że była dobrze przygotowana, miała ręce pełne roboty. Dobrze że posiadali poczucie humoru, które im towarzyszyło w takich trudnych chwilach.

Rozpoczęcie Zlotu - polowa Msza Święta, pierwszy apel, stawianie krzyża Katyńskiego. Uroczyste rozpoczęcie naszej wspólnej przygody. Pierwsze wspólne ognisko rozpoczęte przemarszem pochodni z ogniska Przyrzeczenia Harcerskiego przy bramie "Czuwaj", nadało Zlotowi obrzędowy nastrój wiążący ideę nowoczesnego rycerza z naszą wędrówką przez życie czyli tropem lilijki. Na zakończenie ogniska komendanci obozów zostali pasowani na nowoczesnych rycerzy średniowieczną szablą, która została wręczona harcerzom ZHP przez reprezentację ZHR'u z Polski.

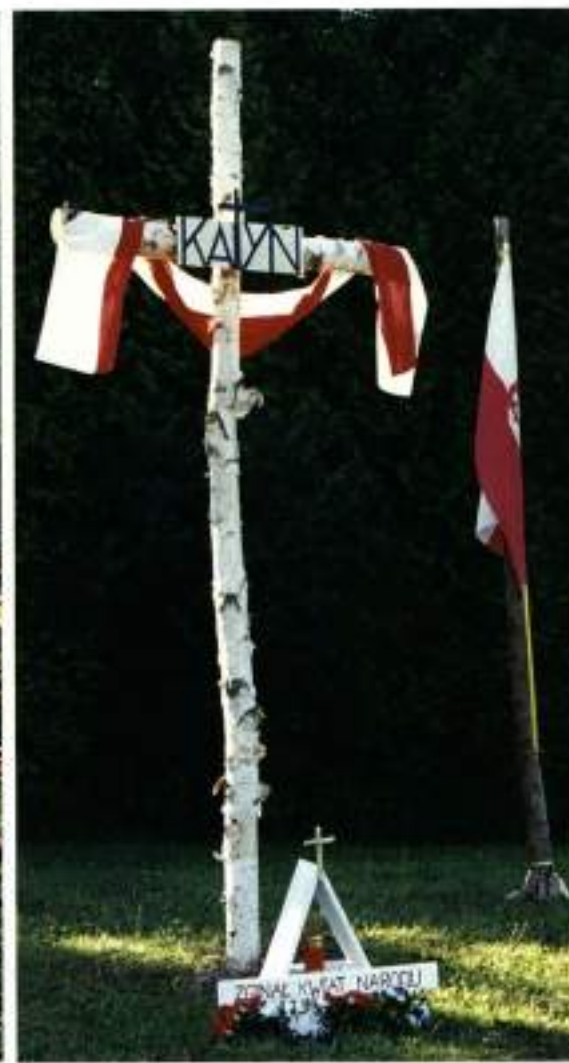
Pierwsze dni Zlotu były poświęcone ustawianiu obozów. Nadszedł czas na konkursy i przeżycia. Było mnóstwo konkursów zlotowych prawie na każdy temat. Drużyny zlotowe miały okazję wykazać się umiejętnościami w różnych sytuacjach. Jednym z większych wydarzeń był bieg całego Zlotu Harcerzy. Były trzy biegi: Ojczyzna, Nauka i Cnota, prowadzone na tym samym terenie w tym samym czasie. Początek biegu był trochę chaotyczny, ale po pierwszej stacji zastępy weszły w tryb biegu i harcerze dobrze sobie radzili.

We wtorek wieczorem było uczczenie rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego. Cały Złot stał szpalerem po dwóch stronach głównej drogi która prowadziła przez nasz teren. Harcerze niosąc duży brzoźowy krzyż ze znakiem Polski Walczącej i okryty szarfą biało czerwoną przeszli drogą a szpaler zwinął się za nimi. Razem procesja przeszła na plac alarmowy, gdzie krzyż został postawiony koło ołtarza a każdy przechodzący harcerz położył jeden kamyczek u jego stóp. Kamyczki stworzyły mały pomnik na którym postawiono świeczkę z hasłem "Kamienie na Szaniec". Msza Święta zakończyła się poświęceniem proporca złotowego.

Obrzęd Powstania Warszawskiego

W czwartek pierwszego tygodnia odbyła się wycieczka do Toronto z programem: złożenie wieńców przed pomnikiem Katyńskim, spotkanie przed ratuszem z burmistrzem miasta Toronto, wycieczka autobusowa po mieście, dowolne zwiedzanie miasta w zastępach, Nabożeństwo i poświęcenie harcerskiego Votum w kościele Św. Maksymiliana Kolbe, oraz wspaniała kolacja w sali parafialnej i powrót na teren Złotu. Był to dzień pełen wrażeń i miłych chwil, tym bardziej, że nareszcie pogoda nam dopisała.

Wieczorem następnego dnia odbyło się uroczyste "Przejście w Trzecie Tysiąclecie". Drużyny złotowe, idąc w Okręgach, przeszły ciemne drogi leśne, kończąc na polanie przy pięknie oświetlonej z drewna bramie tysiąclecia. Przechodząc przez bramę drużyny doszły do polowego ołtarza, przy którym ks. Arcybiskup Szczepan Wesoły, pod gwiazdzystym niebem, odprawił Mszę Świętą. Było to wzniosłe przeżycie dla każdego uczestnika Złotu.

Czarna Dwójka przy ozdobie

Sobota była dniem konkursów i zabaw. Był to także dzień odwiedzin. Rano uczestniczyliśmy w konkursach, a po południu był wielki kiermasz nie tylko całego Złotu Harcerzy ale także dla harcerek i wszystkich innych na Zlocie oraz dla publiczności. Wspaniałe stragany - śmiech, śpiew i tańce - popołudnie

godne zapamiętania. W czasie kiermaszu miała miejsce godzinna wizyta Premiera Kanady Rt. Hon. Jean Chrétien. Byliśmy pierwszym światowym złotem ZHP poza granicami Kraju na który przyjechał premier kraju, w którym Złot się odbywał. Wieczorem mieliśmy wspólne ognisko, na które zaprosiliśmy całą Polonię. Przeszło 3 tysięcy ludzi zgromadzonych wokół jednego ogniska, śpiewało harcerskie pieśni i przeżywali harcerskiego życia czar.

W niedzielę uczestniczyliśmy w polowej Mszy Świętej na którą zaprosiliśmy organizacje weterańskie oraz całą Polonię. Po Mszy była defilada całego Złotu a następnie zwiedzanie poszczególnych złotów przez zaproszonych gości. Po południu cały Złot brał udział w grze terenowej "Piloci". Gra, która odbywała się na terenie pokrywającym około 400 akrów, zawierała różne ciekawe przepisy i niespodzianki. A następnego dnia rano wędrownicy i wędrowniczki wyruszyli na dwudniowe biwaki; niektórzy na spływ kanu, a inni na piesze wędrówki.

Konkurs z pionierki

W drugim tygodniu było mnóstwo kolejnych konkursów, tak jak budowa mostu, odkrywanie skarbu pierwszego tysiąclecia. Także położony był duży nacisk na sporty, które zakończyły się olimpiadą wodną i lądową.

We wtorek drugiego tygodnia odbyły się całodzienne wycieczki drużyn w teren oraz zwiedzanie ciekawych miejsc turystycznych n.p. wodospadu Niagary. Mieliśmy wspólne ognisko podczas którego były konkursy okrzyków, potańcówkę dla wędrowników i wędrowniczek oraz zakończyliśmy rozgrywki siatkówki i piłki nożnej.

Zakończyliśmy Złot Mszą Świętą i wspólnym ogniskiem wszystkich obozów, oraz obrzędem odnowienia Przyrzeczenia całego Złotu Harcerzy na płomieniach ogniska Przyrzeczenia Harcerskiego przy głównej bramie złotowej.

Następnego dnia rano mieliśmy ostatni apel, wręczenie proporca złotowego, a w końcu nastąpiło nasze ostatnie rozejście się w teren i w świat.

Obrzędy

Obrzędy Wielkie

Otwarcie Złotu Harcerzy

Po podniesieniu flag narodowych Polski i Kanady, Naczelnik Harcerzy i Komendant Złotu Harcerzy powitali drużyny na VI Światowym Zlocie ZHP pgK. Nawiązując do naszej często ciężkiej i bolesnej historii, nastąpiło krótkie przedstawienie konieczności pamiętania o zbrodni Katyńskiej, określonej hasłem "zginął kwiat narodu". Zapalona świeczka w ochronnym domku została obrzędowo wniesiona i postawiona u stóp dużego brzoźowego krzyża, stojącego na placu apelowym ku pamięci zbrodni Katyńskiej. Po minucie ciszy oraz odśpiewaniu polskiego hymnu narodowego, drużyny złotowe przemaszerowały do głównej bramy złotowej "Czuwaj", gdzie nastąpiło przecięcie wstęgi przez Naczelnika Harcerzy i Komendanta Złotu Harcerzy.

Rozpoczęcie Ogniska "Nowoczesny Rycerz"

Na głównym placu przed bramą złotą "Czuwaj" stały trzy pochylone brzoźowe słupki podtrzymujące metalową płytę, na której było ustawione małe ognisko - ognisko "Przyrzeczenia Harcerskiego". Na brzoźowych słupkach wypisane były trzy służby Przyrzeczenia Harcerskiego: służba Bogu, służba Ojczyźnie i służba Bliźnim. Wokół tego ogniska stało 10 pochodni symbolizujących 10 punktów Prawa Harcerskiego.

Jednostki ustawiły się w wielkim kole dookoła ustawionych pochodni, i do każdej pochodni podszedł harcerz reprezentujący swój kraj. Komendant Złotu Harcerzy powiedział: "Stoimy na progu Trzeciego Milenium i patrząc w przyszłość możemy zauważyć, że nie widać jasnej, prostej drogi naprzód tylko mglisty szlak, który prowadzi w nieznane. Byłoby dobrze mieć jakieś wskazówki życiowe które by nam pomogły zwyciężyć trudności młodego życia. Tylko gdzie je szukać?" Harcerze przy pochodniach kolejnie wywoływali punkty Prawa Harcerskiego, po czym zapalili swoje pochodnie, a Komendant dodał: "Jesteście harcerzami i przyjęliście na siebie wskazówki życia, które was nigdy nie zawiodą - Prawo Harcerskie oraz służbę Bogu, Ojczyźnie i Bliźnim" poczym harcerze razem podeszli z pochodniami do ogniska i rozpalili go. Prowadzący zakończył: "Kierując się tymi wskazówkami przejdziecie wędrówkę życia tak jak byście mieli lampę przed sobą, która oświeciła wam drogę", po czym dwóch harcerzy podeszło do palącego się ogniska i od jego płomieni zapalili czerwoną świecę, przy kaplicy Św. Jerzego Złotu Harcerzy.

Następnie, Naczelnik, Kapelan Złotu Harcerzy, i Komendant Złotu Harcerzy, reprezentując jedną ze służb Ojczyźnie, Bogu, i Bliźnim, zapalili swoje pochodnie od palącego się ogniska i wraz z drużynami złotowymi przeszli do ogniska Złotu Harcerzy. Obożny złotu przypominał harcerzom ze Złotu Harcerzy "Lilijki Tropem" ma na celu dodać paliwa do tej lampy, która oświeca waszą drogę do dojrzałości." Przy ognisku złotowym Komendant Złotu Harcerzy zwrócił się do obecnych: "Druhowie, życzę Wam zdrowych przeżyć, radosnych serc i ciekawej wędrówki harcerskiej odkrywając to co jest piękne, idąc Lilijki Tropem", po czym nastąpiło rozpalenie ogniska.

Obrzęd rozpoczęcia pierwszego ogniska zakończył się wrzuceniem do niego węgielek. Harcerze z każdego kraju podeszli do ogniska, mówiąc skąd przynieśli węgielek, który do niego dokładają.

Podczas ogniska odbyła się prezentacja szabli średniowiecznej, dar ZHR'u z Polski dla ZHP poza granicami Kraju. Przy końcu ogniska Komendant Złotu Harcerzy wygłosił gawędę pod hasłem "Nowoczesny Rycerz". Gawęda zakończyła się pasowaniem Obożnych Harcerzy i Wędrowników oraz Komendantów Drużyn Złotowych na nowoczesnych rycerzy. Wszyscy otrzymali kodeks nowoczesnego rycerza.

Obrzęd Powstania Warszawskiego

Obrzęd Ku Pamięci Rocznicy Wybuchu Powstania Warszawskiego; Szare Szeregi - "Dziś, Jutro, Pojutrze"

W godzinę alarmowa, drużyny złotowe ustawiły się szpalerem po obu stronach głównej drogi na terenie Złotu harcerzy, prowadzącej od bramy "Czuwaj" do kapliczki Św. Jerzego. Każdy harcerz miał ze sobą kamyczek symbolizujący osobisty wkład do obrzędu rocznicy Powstania Warszawskiego. Nastąpiło przeniesienia brzoźowego krzyża "Szarych Szeregów" z polowej kaplicy Złotu przez bramę "Czuwaj" do ołtarza ustawionego na placu apelowym. Przed krzyżem szli harcerze niosąc mały domeczek z czerwoną świeczką i napisem "Kamienie Na Szaniec". Za krzyżem szli księża kapelani, członkowie Głównej Kwatery Harcerzy i Komendy Złotu Harcerzy. Po przejściu krzyża, drużyny złotowe zwinęły szpaler i, tworząc dwuszeręg, dołączyły się do procesji.

Krzyż "Szarych Szeregów" został postawiony na placu apelowym w pobliżu polowego ołtarza. Za krzyżem jednostki ustawiły się do Mszy Świętej. Każdy harcerz podchodząc do krzyża złożył swój kamyczek ku czci bohaterów Powstania Warszawskiego. Przed rozpoczęciem Mszy Św., Komendant Złotu odczytał urywek z wiersza Juliusza Słowackiego "Testament Mój" i zaintonował pieśń "Szare Szeregi".

Kapelan Złotu Harcerzy celebrował Mszę Świętą i pobłogosławił krzyż "Szarych Szeregów". Po Mszy Świętej, domeczek ze świeczką został ustawiony pod krzyżem na kamieniach złożonych przez harcerzy. Komendant Złotu odczytał napis z ruin Powstania: "Przez dwa miesiące była Polska i już jej nie ma. Oby nasze dzieci nigdy nie przeżyły czegoś podobnego". Nastąpiła minuta ciszy, po której został odśpiewany polski hymn narodowy.

Na końcu obrzędu nastąpiło poświęcenie proporca złotowego.

Obrzęd Po Ostatnim Ognisku Głównego Złotu "Idziemy W Jasną"

Obrzęd został przeprowadzony przy płonącym ognisku "Przyrzeczenie Harcerskie", które znajdowało się przy bramie Złotu Harcerzy "Czuwaj". Wokół ogniska stały trzy pochodnie sybolizujące trzy służby, zawarte w Przyrzeczeniu i dziesięć pochodni - sybolizujących dziesięć punktów Prawa Harcerskiego. Drużyny złotowe wracające z ostatniego ogniska całości Złotu, ustawiły się w kole, dookoła ogniska i pochodni. Komendant Złotu Harcerzy zwracając się do poszczególnych drużyn złotowych powiedział: "Jesteście harcerzami i przyjęliście na siebie wskazówki życia, które was nigdy nie zawiodą - Prawo Harcerskie, Służbę Bogu, Ojczyźnie i Służbę Bliźnim". W tym momencie komendanci poszczególnych drużyn zapalili swoje pochodnie od palącego ogniska "Przyrzeczenie Harcerskie".

Komendant Złotu Harcerzy, robiąc ukłon średniowiecznym mieczem w kierunku płonącego ogniska "Przyrzeczenie" i dodał: "Kierując się tymi wskazówkami, przejdziecie wędrówkę życia tak jak byście mieli lampę przed sobą, która oświeca wam drogę".

Na zakończenie rozległ się śpiew "Idziemy w Jasną" - wszystkie pochodnie przy pięknym śpiewie poprowadziły drużyny przez bramę Złotu "Czuwaj" do obozów złotowych.

"Przetarte Drogi" - Cztery Szlaki Złotowe

Na Zlocie Harcerzy "Lilijki Tropem" mieściły się cztery trasy. Charakterem swym symbolizowały one podstawowe treści pójścia tropem lilijki. W trzecim milenium, kiedy w życiu codziennym szlaki prawdy i szlachetności są najczęściej zablokowane pustymi słowami i obietnicami, szlaki harcerskie udeptane dawno temu stanowią drogę godną naśladowania. Z przekonaniem możemy kroczyć w nieznane tropem lilijki.

Pierwsza Trasa - Przetarta Droga Służby Bogu

Droga służby Bogu była zorganizowana w formie stacji drogi krzyżowej, która rozpoczęła się przy połowym ołtarzu Złotu Harcerzy i prowadziła w las, za kapliczkę Złotu Harcerzy. Każda z czternastu stacji drogi krzyżowej była przydzielona jednej drużynie złotowej do opracowania trasy "Przetarta Droga Służby Bogu".

Druga Trasa - Przetarta Droga Służby Ojczyźnie

Droga służby Ojczyźnie reprezentowała 10 stacji, które obrazowały historię harcerstwa od 1910 roku do dnia dzisiejszego. Zaczęła się ona przy połowym ołtarzu Złotu Harcerzy i przebiegała przez łąki i lasy do Votum Harcerza Trzeciego Milenium, które znajdowało się pośrodku terenu Złotu, na małym pagórku, w cichym zakątku. Stacje te, opracowane przez instruktorów i Starsze Harcerstwo symbolizowały służbę Ojczyźnie naszych przodków. Żyły one zarazem przypomnieniem naszej bogatej i pięknej historii jak również i przykładem dla nas.

Trzecia Trasa - Przetarta Droga Służby Bliżnim

Droga służby Bliżnim składała się ze stacji, które były budowane podczas zlotu przez każdą drużynę złotową. Obrona symbolika odzwierciedlała służbę bliżnim, rodzinę harcerską, braterstwo harcerskie, koleżeństwo oraz współpracę. Szlak ten rozpoczął się przy połowym ołtarzu Złotu Harcerzy i prowadził przez las kończąc się na terenie ogniska Złotu Harcerzy, tworząc jedną, trwałą łączność między źródłem ideałów harcerskich a rzeczywistym czynem harcerskim.

Czwarta Trasa - Przetarta Droga Pójścia Lilijki Tropem

Przetarta droga lilijki była oznaczona 10 punktami Prawa Harcerskiego, które napisane na drewnie w kształcie ludzkich stóp prowadziły od bramy Złotu Harcerzy przez teren Złotu do Votum Harcerza Trzeciego Milenium. Było to symboliczne oznaczenie kroków do naśladowania, jeżeli naprawdę chcemy iść naprzód z plecakiem zdobywać świat przetartą drogą lilijki tropem.

Konkurs Na Proporzec Drużyny Złotowej

"Idziemy w Jasną"

Cele Konkursu

1. Wyróżnić drużyny złotowe, które najlepiej odzwierciedlają cele Złotu Harcerzy "Lilijki Tropem".
2. Podnieść poziom harcerskości w jednostkach harcerskich
3. Wzmocnić podstawy systemu zastępowego wśród jednostek harcerskich
4. Podzielić się pomysłami oraz rozwiązaniami różnych zagadnień życia harcerskiego
5. Odnowić życie duchowe jednostek harcerskich

Opis Konkursu

Konkurs złotowy obejmował wszystkie punktowane zajęcia drużyny podczas Złotu Harcerzy "Lilijki Tropem". Konkurs złotowy zawierał 20 osobnych konkursów, jeden na każde 100 lecie, których suma wyniosła 2000 punktów, jeden punkt na każdy rok od przyścia Pana Jezusa Chrystusa na ziemię. Uczestnictwo w niektórych konkursach, było obowiązkowe, a w innych dowolne. Drużyna złotowa, która zdobyła najwięcej punktów otrzymała proporzec drużyny złotowej Złotu Harcerzy "Lilijki Tropem".

Poszczególne Konkursy

"Natura" (100) - polegał na dostosowaniu tematu obozu, zdobnictwa, obrzędowości itp. do nazwy obozu, która miała być oparta na treści polskiej książki o młodości w warunkach przyrodniczych, z którą wszyscy członkowie obozu mieli być zaznajomieni. Pierwsze miejsce zdobył obóz "Wiśniowiecki".

"Harcercz w Polu" (200) - konkurs pionierki obozowej; brama, kapliczka, wszystkie urządzenia obozowe, zdobnictwo itp. Najlepsze wyniki osiągnęły obozy "Wiśniowiecki" i "Orle Pióro".

"Indiańskim Tropem" (100) - konkurs z techniki harcerskiej o tematyce indiańskiej w formie biegu. Najwyższe punkty otrzymał obóz "Na Złotej Puszczy".

Konkurs "Wywiadowca" (75) - zwiad wyznaczonej części terenu złotowego: szkic terenu i odpowiedzi na pytania. Pierwsze miejsce - obóz "Orle Pióro".

"Polowa Patelnia" (75) - polegała na wykazaniu się zastępu swoją zaradnością i umiejętnością w gotowaniu na kuchni polowej. Najlepszy wynik - obóz "Wyspa".

Trzy biegi (200): "Ojczyzna" - temat narodowo-harcerski, "Nauka" - techniczno-zaradnościowy, i "Cnota" - wiadomości religijne - były przeprowadzone w tym samym czasie. Każda drużyna złotowa wysłała przynajmniej po jednym zastępie na każdy z tych biegów. Najlepsze wyniki: "Ojczyzna" i "Nauka" - obóz "Czarne Stopy", "Cnota" - "Orle Pióro".

"Obozowy Zastęp" (100) to konkurs w którym dwa zastępy z każdego obozu miały dwie i pół godziny aby postawić namiot, zrobić dekoracje, ułożyć okrzyk i piosenkę dostosowane do tematu. Każdy zastęp otrzymał temat na podstawie losowania. Konkurs wygrał obóz "Orle Pióro".

"Festiwal Harcerskiego Ducha" (75) - konkurs śpiewu harcerskiego (razem z harcerkami). Pierwsze miejsce - "Pod Orlim Skrzydłem".

"Baczność" (75) - konkurs musztry. Pierwsze miejsce otrzymały dwa obozy: "Wyspa" i "Wiśniowiecki".

"Uczynność" (75) - konkurs służb i wart. Pierwsze miejsce: "Na Złotej Puszczy".

Konkurs "Czuwaj" (100) polegał na wykonywaniu zadań z techniki harcerskiej: budowanie mostu, samo stojącego masztu itp. Pierwsze miejsce zdobyły dwa obozy - "Na Złotej Puszczy" i "Pod Orlim Skrzydłem".

"Wędrujemy" (75) - konkurs biwakowania, okazja do wykazania się zaradnością, sprawnością i współpracą zastępu. Pierwsze miejsce - "Wiśniowiecki".

"Kurs Na Słońce" (75) - konkurs fizyczno-zaradnościowy polegał na przejściu trasy z przeszkodami. Konkurs był w formie odkrywczej bajki. Pierwsze miejsce - "Orle Pióro".

"Pniemy się wzwyż" (100) - konkurs zastępów, w którym brało udział po dwóch zastępowych z każdej drużyny zlotowej. Był w formie biegu, na którym uczestnicy wykazywali się poziomem wiedzy, zaradności i sprężystości. Pierwsze miejsce - "Orle Pióro", drugie miejsce - "Czarne Stopy" i "Wyspa".

"Młody Duch" (100) był konkursem turniejów sportowych: rozgrywki piłki nożnej i siatkówki w dwóch grupach wiekowych. Wyniki: piłka nożna - "Orle Pióro", siatkówka; młodsi - "Wiśniowiecki", siatkówka; starsi - "Wyspa".

"Bracia Skauci" (75) - konkurs pokazów i okrzyków, wygrał obóz "Wyspa".

Konkurs zawodów lekkoatletycznych "Lekka Stopa" (100) wygrał obóz "Orle Pióro" w grupach młodszych i starszych.

"Delfin" (100) - konkurs pływania - wygrała "Słoneczna Kalifornia" w grupie młodszych, a mistrzostwo w grupie starszych wygrał obóz "Czarne Stopy".

"Jestem, pamiętam, czuam" (100) - był konkursem o tematyce religijnej. Punktowane były: organizowanie stacji drogi krzyżowej, przygotowywanie darów na Mszę Świętą, wykonanie różanców, figury religijne do kapliczki obozu oraz opracowanie obrzędu powitania dnia na obozie. Pierwsze miejsce - "Wiśniowiecki".

W konkursie rycerskości "Harcierz 2000" (100) punktowane były: dobry uczynek drużyny, budowanie fizycznego symbolu służby bliźnim, współpraca w kuchniach polowych oraz ogólna ocena postępowania drużyny zlotowej po rycersku. Największą ilość punktów otrzymał obóz "Orle Pióro".

Wyniki

Konkurs zlotowy "Idziemy w Jasną" i proporzec zlotowy wygrał obóz "Wiśniowiecki" zdobywając 1515 punktów. Niedaleko za nim było kilka następnych obozów. Na drugim miejscu było "Orle Pióro" - 1464 punktów, a na trzecim miejscu "Wyspa" - 1424 punktów.

Gratulujemy obozom które zdobyły pierwsze miejsca w konkursach - są to osiągnięcia z których mogą być dumni, a wszystkim obozom dziękuję za prawdziwie harcerskie współzawodnictwo.

Zaczynając nowe milenium, z wiedzą zdobytą na Zlocie, bogaci w nowe przeżycia harcerskie, idźmy lilijki tropem zdobywać świat.

Wyniki Punktacji

Jednostka	Punktacja	Miejsce
Wiśniowiecki (Hufiec "Karpaty") - Kanada	1515	1
Orle Pióro (1 KDH) - W. Brytania	1464	2
Wyspa (Hufiec "Szczecin" i Argentyna)	1424	3
Na Złotej Puszczy (2 WDH) - W. Brytania	1408	4
Czarne Stopy (Hufiec "Warszawa") - W. Brytania	1359	5
Pod Orlim Skrzydłem (Hufiec "Pieniny") - Kanada	1120	6
Orle Lwowskie (4 Hufce Angielskie) - W. Brytania	915	7
Warmia 1 (Hufiec "Warmia") - St. Zjednoczone	883	8
Czarny Łąk (Hufiec "Warta") - W. Brytania	804	9
Świat	774	10
Diabelskie Wzgórze (Hufiec "Kresy") - St. Zjednoczone	748	11
Wzgórze Czterech Wiatrów (Kanada) - Kanada	747	12
Słoneczna Kalifornia (Hufiec "Kraków") - St. Zjednoczone	561	13
Warmia II (Hufiec "Warmia") - St. Zjednoczone	376	14

Obóz "Orle Pióro"
Drużyna "1KDH"

Chorągiew Harcerzy - Wielka Brytania

Komendant phm. Dawid Ostreğa

*h.o. Antoniou Filip
mł. Bielicki Robert
mł. Danielewicz Dominik
mł. Gabrielczyk Michał
mł. Gabrielczyk Ryszard
ćwik. Gąsiorek Filip
ćwik. Gąsiorek Piotr*

*mł. Kukliński Adam
mł. Kukliński Aleksander
hm. Laiko Olgierd
mł. Lissowski Konrad
mł. McCue Malcombe
ćwik. Miller Michał
wyw. Miller Ryszard*

*mł. Moszumański Jan
ćwik. Moszumański Tadeusz
wyw. Shanagher Adam
ćwik. Shanagher Mark
mł. Stephens Fryderyk
mł. Stephens Jan
ćwik. Varela Carlos*

Obóz "Na Złotej Puszczy"

Drużyna "2WDH"

Chorągiew Harcerzy - Wielka Brytania

Komendant phm. Marek Iczkiewicz

wyw. Badowski Adam
mł. Badowski Marek
ćwik. Chudy Michał
ćwik. Gębski Stefan
wyw. Kröll Alexander
mł. Kubiak Marek
wyw. Kurzawski Michał

wyw. Lenik Thomas
mł. Łodzinski Andrzej
mł. Ludwig Adam
ćwik. Ludwig Andrzej
mł. Parol Anton
mł. Sagajło Filip
mł. Salter Dominik

ćwik. Smith Thomas
mł. Soliński Aleksander
wyw. Soliński Mateusz
wyw. Szczerbakowicz Paweł
ćwik. Trębowicz Alexander
mł. Urbanowicz Józef
mł. Wodzicki Kamil

Obóz "Orlęta Lwowskie"

Chorągiew Harcerzy - Wielka Brytania

Hufce "Gdynia", "Wilno", "Wrocław", "Białowieża" - Północna Anglia i Midlandy

Komendant pwd. Janusz Przeniczny

ćwik Bandura Tomasz
wyw. Bleszyński Tomasz
mł. Czauderna Józio
ćwik. Dmochowski Antoni
wyw. Domin Sebastian
wyw. Epstein Piotr
wyw. Gwizdek Daniel
ćwik. Horbacz Jan
h.o. Kaczmarek Adam
mł. Kantor Alexander
pwd. Kelly David
ćwik. Kolpa Jonathan
ćwik. Kondratowicz Jarek

h.o. Kondratowicz Mariusz
ćwik. Kuncewicz Linus
pwd. Musiał Marek
pwd. Nowakowski Andrzej
h.o. Nowakowski Janusz
ćwik. Nowakowski Stefan
ćwik. Olędzki Piotr
ćwik. Parsons Antony
ćwik. Pioro Janusz
ćwik. Player Łukasz
wyw. Płaziuk Edward
ćwik. Płaziuk Mateusz
ćwik. Przeniczny Edward

mł. Rasmussen Christian
ćwik. Rumas Dominik
wyw. Rutkowski Dariusz
h.o. Rzepa Andrzej
mł. Sassano Grzegorz
wyw. Stadtmüller-Kosior Robert
h.o. Steadman Mirosław
ćwik. Szpek Mark
ćwik. Taras Adam
ćwik. Taras Paweł
mł. Tosta Antoni
h.o. Walczak John

Obóz "Wyspa"

Hufiec "Szczecin" i Argentyna

Chorągiew Harcerzy - Argentyna i Wielka Brytania

Komendant hm. Richard Janczyński - Wielka Brytania

ćwik. Baumgart Eligiusz - W. Brytania
 ćwik. Baumgart Jaromir - W. Brytania
 ćwik. Bayer Mariano - Argentyna
 pwd. Fijarczyk Alexander - Argentyna
 mł. Forys Grzegorz - W. Brytania
 wędrownik Gabb Edward - W. Brytania
 h.o. Gomoliszewski Karol - Argentyna
 wjw Gomoliszewski Stefan - Argentyna
 wyw. Hartfield Marcin - W. Brytania
 mł. Hola-Peryer Adam - W. Brytania
 wyw. Jankowski Marcin - W. Brytania

wyw. Jankowski Ryszard - W. Brytania
 mł. Jaśnikowski Adam - W. Brytania
 mł. Jaśnikowski Andrzej - W. Brytania
 mł. Jaśnikowski Kazimierz - W. Brytania
 ćwik. Kaliski Paweł - Argentyna
 mł. Kątnik Michał - W. Brytania
 mł. Mickiewicz Adam - W. Brytania
 mł. Norejko Michał - W. Brytania
 h.o. Paszkiewicz Maurycy - W. Brytania
 ćwik. Rutz Marian - Argentyna
 ćwik. Rutz Ryszard - Argentyna

ćwik. Sanczyk Leopoldo - Argentyna
 wyw. Sosinski Adam - Argentyna
 mł. Stryjak Jan - W. Brytania
 wyw. Szulc Zenon - W. Brytania
 ćwik. Trapani Andrzej - Argentyna
 pwd. Trapani Stefan - Argentyna
 ćwik. Uzarowicz Jan Paweł - Argentyna
 h.o. Zając Dawid - W. Brytania
 ćwik. Zasadzki Wiktor - W. Brytania
 wyw. Żółkiewka Dominic - W. Brytania
 ćwik. Zubrzycki Jan - Argentyna

Obóz "Czarne Stopy" Hufiec "Warszawa"

Choraǳiew Harcerzy - Wielka Brytania

Komendant phm. Krzysztof Jasiński

ćwik Bhana Elliott
mł. Bondar Marek
h.o. Borkowski Andrzej
mł. Brodowski Anthony
wyw. Buchinger Marek
mł. Butterfield Alex
wyw. Ciuksza Tomasz
mł. Court Adam
mł. Honowski Krzysztof
mł. Jakubowicz Robert
h.o. Janiec Grzegorz
ćwik. Janiec Piótr

ćwik. Jasiński Przemek
mł. Kaptur Konrad
ćwik. Kolendo Ryszard
ćwik. Kosicki-Sławinski Julian
ćwik. Kotulecki Adam
ćwik. Lasocki Janek
mł. Lasocki Tomek
ćwik. Ledóchowski Konrad
mł. Minor Grzegorz
mł. Nedwecki Krzysztof
wyw. Pawluczyk Krzysztof
mł. Polus Henry

mł. Przedrzymirski Adam
ćwik. Rogala Robert
wyw. Rygielski Krzysztof
mł. Sabala James
wyw. Stepan Marcin
wyw. Suzuki Phillip
wyw. Świdlicki Paweł
ćwik. Witko Marek
ćwik. Wójcik Paweł
mł. Wójcik Piotr
mł. Zoric Filip
mł. Zygmunt Matthew

Komendant phm. Jan Sokołowski

ćwik. Adaszkiewicz Marcin
 ćwik. Albertin Robert
 wyw. Aleksanderek Filip
 mł. Baranowski Benjamin
 wyw. Baranowski Roman
 h.o. Bubak Bartosz
 mł. Burek Piotr
 Chmielowski Mateusz
 wyw. Chojnacki Mariusz
 mł. Cieslik Maciej
 wyw. Cieslik Tomasz
 Czarnowski Artur
 ćwik. Deska Marek
 pwd. Dolecki Lech

Filipiak Jakub
 wyw. Gizicki Robert
 ćwik. Haja Dominik
 Jastrzębski Dobromir
 mł. Judycki Adam
 mł. Komaniecki Daniel
 mł. Komaniecki Mark
 Koziol Lukasz
 Krajewski Christopher
 mł. Kruk Andrzej
 ćwik. Kupsta Martin
 Lemierzewicz Thomas
 Lendorff Norbert
 mł. Majerczyk Piotr

h.o. Marcinkowski Kamil
 ćwik. Micek Alexander
 Mikawoz Marc
 h.o. Pogonowski Mieczysław
 h.o. Rydz Frederick
 mł. Sedlak Krzysztof
 Stepniak Marcin
 Wanke Paweł
 Wierzba Tomasz
 pwd. Winogrodzki Artur
 ćwik. Wojnarowicz Paweł
 wyw. Zabiński Damian
 wyw. Ziolkowski Zachary

Obóz "Wiśniowiecki"

Chorągiew Harcerzy - Kanada

Szczep "Wigry" i Szczep "Warszawa"

Komendant pwd. Michał Sokolski

wyw. Adamcewicz Adrian
ćwik. Balabuch Michał
ćwik. Bruck Cyprian
mł. Bugno Łukasz
ćwik. Bułka Antoni
ćwik. Chałupa Robert
mł. Chałupa Tomasz
mł. Dąbrowski Jeremey
ćwik. Debski Chris
ćwik. Dobosz Ryszard
Dobrowolski Tomasz
mł. Gawen Adam
ćwik. Górzyński Rafał
mł. Gorzkowski Mateusz
mł. Jambor Jan
wyw. Jasiobędzki Maciej

ćwik. Jedrocha Bart
wyw. Jedrzejczyk Aleksander
ćwik. Jedrzejczyk Piotr
pwd. Knutek Dominik
ćwik. Kochanski Adam
ćwik. Kręczyński Marcin
wyw. Kumidaj David
ćwik. Małek Marcin
mł. Marzec Oliver
ćwik. Mazur Maciej
mł. Michalski Artur
ćwik. Morgan Alex
mł. Mroz Phillip
h.o. Muniak Krzysztof
mł. Nycz Elijah
mł. Padzik Jan

ćwik. Pelszynski Robert
mł. Pogorzelski Michał
wyw. Posłuszny Łukasz
Prokop Krzysztof
mł. Prusakiewicz Bartosz
wyw. Rogala Paweł
wyw. Sibistowicz David
wyw. Sobota Łukasz
ćwik. Sulatycki Julian
wedr. Szponar Tomasz
ćwik. Witkos Cyryl
ćwik. Wozniak Piotr
ćwik. Wróblewski Kamil
ćwik. Zadarnowski Andrzej

Obóz "Pod Orlim Skrzydłem"

Hufiec "Pieniny"

Chorągiew Harcerzy - Kanada

Komendant phm. Marcin Grządka

pwd. Arciszewski Marcin
mł. Arciszewski Tomasz
wyw. Baranski Dominik
mł. Bartoszek Daniel
mł. Bartoszek Robert
ćwik. Bielecki Tomasz
mł. Brzozowski Kacper
Chmura Marcin
wyw. Domanski David
phm. Franczuk Marcin
Gdyczynski Adam
phm. Grządka Jarek
wyw. Gumieniak Krzysztof
mł. Holko Adrian

ćwik. Kołodziej Mike
mł. Kopacz Alex
ćwik. Korczak Ryszard
wyw. Kowanda Alex
wyw. Koziół Emil
mł. Kupinski Lech
ćwik. Malinowski Michał
wyw. Malinowski Tomasz
ćwik. Miedzybrodzki Łukasz
wyw. Młynarczyk Michael
wyw. Mnich Robert
ćwik. Orrill Christopher
Pisański Artur
ćwik. Pisanski Piotr

Pomagiel Gregory
wyw. Poweska Chris
mł. Ries Aaron
hm. Róg Czesława
mł. Różański Paweł
wyw. Rudziejewski Waldemar
wyw. Snosek Maciej
ćwik. Snosek Michał
mł. Sulek Mateusz
Toporowski Jabuk
ćwik. Wołoch Chris
ćwik. Wołoch Robert

Obóz "Słoneczna Kalifornia"
Hufiec "Kraków"

Chorągiew Harcerzy - Stany Zjednoczone

Komendant pwd. Michał Sobczyk

*h.o. Bartoszyn Michał
 phm. Berger Marek
 mł. Bryzek Ian
 wyw. Fiutek Dominic
 mł. Fiutek Nicholas
 wyw. Gajewski Mateusz
 Glinka Marcin
 wyw. Hodjatje Eric
 wyw. Karubin Miłosz*

*pwd. Młynarski Wojtek
 pwd. Niedojadło Darek
 wyw. Ozorowski Gabriel
 Pawłowski Aleksander
 mł. Pawłowski Marcin
 ćw Pisański Michał
 mł. Pruszkowski Mark
 Rollinger Tom
 mł. Rudziński Adam*

*phm. Rządowski Artur
 mł. Sieczko David
 Skubała Marek
 Szabelski Arthur
 Zbiegiel Tomasz
 ćw Zych Robert
 wyw. Żukowski Adam*

Obóz "Diabelskie Wzgorze"

Hufiec "Kresy"

Chorągiew Harcerzy - Stany Zjednoczone

Komendant pwd. Aleksander Czabański

ćwik Bańkowski Stefan
h.o. Cepak Mateusz
pwd. Czabański Arkadiusz
phm. Czabański Marcin
wyw. Czaja Andrzej
ćwik. Filipczak Tomasz
mł. Gasior Robert
Gronowski Andrzej
hm. Jakubczak Bogdan

wyw. Jakubczak Piotr
h.o. Kmieć Bartosz
ćwik. Kosowski Andrzej
wyw. Kreska Martin
phm. Lechanski Józef
mł. Liss Dominic
wyw. Lopatka Tomasz
wyw. Niekra Christopher
ćwik. Olech Marek

mł. Pikula Krzysztof
wyw. Rusinowski Adam
wyw. Ryzner Szymon
mł. Sen Artur
wyw. Strzałkowski Christopher
wyw. Szklarski Karol
pwd. Zarzycki Jan

Obóz "Czarny Łąd" Hufiec "Warta"

Chorągiew Harcerzy - Stany Zjednoczone

Komendant pwd. Andrzej Jąkała

Adamski Kayetan
Bernacki Justyn
Białkowski Paul
wyw. Biegala Tom
wyw. Bobel Adam
pwd. Bobel Artur
pwd. Boniak Tomek
ćwik. Chwała Piotr
wyw. Damrat Robert
mł. Dziubanski Matthew
Falkowski Łukasz Falkowski
Gajkowski Grzegorz
mł. Grałczyk Bartosz
Jarzabek Karol
mł. Jasiewicz Konrad
ćwik. Jaworski Artur
John Dawid
Kiebała Ryszard
Kiezel Łukasz

ćwik. Knapik Krzysztof
ćwik. Konopka Adam
Kozak Andrzej
ćwik. Kupiszewski Patryk
mł. Landowski Adam
wyw. Landowski Marcin
mł. Leja Maciej
ćwik. Leja Szymon
Losos Michael
Małek Jacob
wyw. Malik Christopher
Marczynski Antoni
wyw. Mijatovic Alexander
mł. Mikrut Andre
wyw. Niewolik Mark
ćwik. Niewolik Robert
mł. Nitkiewicz Maciek
Obrebski Artur
wyw. Pazderski Piotr

wyw. Pazderski Sebastian
Plank Jeremy
Podowski Matthew
Prokopiuk Marcin
ćwik. Rozanek Karol
mł. Sambor Jonathon
mł. Siemaszko Jakub
ćwik. Skoczyła Maciek
ćwik. Smusz Andrzej
wyw. Stankiewicz Adam
mł. Starowicz Maximilian
mł. Stochmański Marcin
Stypuła Alexander
mł. Swietochowski Thomas
Tarnowski Thomas
mł. White Peter
wyw. Wilczek Krzysztof
wyw. Wyszynski Paul

Obóz "Warmia" Hufiec "Warmia"

Chorągiew Harcerzy - Stany Zjednoczone

Komendant pwd. Janc Norbert

mf. Bał David
phm. Bielski Roman
pwd. Bielski Stefan
hm. Bielski Zygmunt
Bieniek Mateusz
Bogdanowicz Michał
wyw. Boreyko Krystian
wyw. Brodzinski Wojciech
hm. Brzozka Andrzej
mf. Buda-Ortins Marek
ćwik. Chacaga Tomasz
mf. Chmielowiec Piotr
ćwik. Chojecki Aleksander
pwd. Choromanski Paweł
mf. Cimoch Matthew
Dabrowski Hubert
wyw. Delezynski Karol
ćwik. Drapala Łukasz
wyw. Dziewa Marek
pwd. Gorski Michał
ćwik. Gorzkowski Piotr

wyw. Gradek Marcin
h.r. Gujda Tomek
pwd. Horelik Adam
pwd. Horelik Grzegorz
ćwik. Jakubowski Jakub
ćwik. Jamiolkowski Dariusz
wyw. Jasiński Andrzej
wyw. Karpinski Adam
h.o. Koc Jacek
ćwik. Kocur Jason
Kordowski Michał
Kowalczyk Rafał
wyw. Kruk Mateusz
h.o. Kruszewski Andrzej
mf. Kruszewski Konrad
wyw. Kuczynski Łukasz
wyw. Kuczynski Tomasz
wyw. Kulakowski Daniel
dz.h. Kulakowski Piotr
dz.h. Kulakowska Teresa
Kulesz Gregory

pwd. Labedzki Józef
ćwik. Langowski Tomasz
wyw. Liwinski Tomek
ćwik. Luniewski Kamil
h.o. Major Stefan
Malysa Matthew
Michalak Jerry
mf. Mierzwa Adam
mf. Mierzwa Sebastian
wyw. Mil Robert
wyw. Mil Tomasz
ćwik. Mirosław David
h.o. Mozdzer Robert
h.o. Mozdzer Tomek
ćwik. Murawski Joseph
mf. Murawski Tomek
wyw. Nieroda Mateusz
ćwik. Nowotynski Bartek
ćwik. Nowotynski Kacper
ćwik. Ostrowski Łukasz
ćwik. Ozog Tomek

Paszkiewicz Kamil
pwd. Perucki William
h.o. Popadiuk Jakub
wyw. Raczkowski Łukasz
Roberts William
pwd. Rogalski Rafał
mf. Rojek Rafał
mf. Rojek Konrad
wyw. Roman Mateusz
wyw. Rozynski Aleksander
Rozynski Stanisław
Rozynski Wiesława
wyw. Ruszala Robert
Sambor Jan
wyw. Semeniuk Albert
Skrzypczak Adam
mf. Skrzypek Gregory
pwd. Stachowiak Jacek
h.o. Stachowiak Paweł
mf. Stec Damian
wyw. Suchocki Bartek

Suchocki Robert
dz.h. Syska Ewa
h.o. Syska Buc Antoni
Szajda Józef
pwd. Szajda Marcin
Szajda Paweł
Szajda Philip
Szumilo Mark
Szumilo Thomas
mf. Szymanski Dawid
Szymanski Peter
Szymanski Wojciech
ćwik. Warchol Wesley
wyw. Warot Gregory
ćwik. Witkowski Adam
mf. Witkowski Grzegorz
cw Zlotnicki Ollie
mf. Zuska Michał
wyw. Zygart Allan

Obóz "Świat"

Chorągiew Harcerzy - Australia, Francja, Litwa, Węgry, Białorus, Ukraina

komendant phm Myszkowski Robert - Australia

ćwik Adamski Andrzej - Australia
wyw. Adamski Mateusz - Ukraina
hm. Adamski Stefan - Ukraina
phm. Błaszkiwicz Adam - Litwa
phm. Brodka Edward - Ukraina
ćwik. Chmiel Nicolas - Francja
h.o. Chojnacki Aleksander - Australia
pwd. Cymbalista Michał - Australia
pwd. Drozd Rafał - Australia
mł. Drzewicki Adam - Francja
pwd. Dutkowski Krzysztof - Australia

ćwik. Evrard Luis - Francja
mł. Flament Steeve - Francja
mł. Handerek Marek - Francja
wyw. Husarz Andrzej - Ukraina
ćwik. Iwaszczak Olek - Ukraina
mł. Klis Benjamin - Francja
h.r. Klis Yann - Francja
ćwik. Lewkowicz Andrzej - Ukraina
h.o. Litus-Koza Andrzej - Francja
pwd. Litus-Koza David - Francja
phm. Litus-Koza Michał - Francja
Lobel Gregory - Francja
wyw. Matulin Paweł - Australia

phm. Molnar Ferenc - Hungary
mł. Nalepa Emmanuel - Francja
h.o. Ossywa Olivier - Francja
pwd. Ossywa Sebastien - Francja
ćwik. Rabiega Bruno - Francja
wyw. Rabiega Laurent - Francja
Szczurowski Tomasz - Australia
pwd. Wiatr David - Australia
ćwik. Wieliczko Philippe - Francja
pwd. Wikarjusz Maciej - Australia
wyw. Wiśniewski Jan - Francja
ćwik. Wiśniewski Tomasz - Francja
ćwik. Zajko Andrzej - Białorus

Chorągiew Harcerzy - Francja

Drużyna Instruktorska

pwd. Babulewicz Marek Polska - ZHP
pwd. Fortuna Michał Polska - ZHP
pwd. Jabłoński Rafał Polska - ZHP
hm. Kliszewicz Leonidas - Główna Kwatera
hm. Koj Piotr - Polska - ZHR
pwd. Konefał Konrad - Polska - ZHR
pwd. Kowalski Robert - Polska - ZHR
hm. Kuś Stanisław - St. Zjednoczone
hm. Lech Wojciech - Polska - ZHP
phm. Litus-Koza Ryszard - Francja
dz.h. Malhomme Adam - Główna Kwatera
hm. Miska Jan - St. Zjednoczone
hm. Nowak Grzegorz - Polska - ZHR
hm. Orzoł Dariusz - Polska - ZHP

Papieski Piotr - Polska - ZHR
hm. Pasek Tadeusz - Kanada
pwd. Pidanty Grzegorz - Polska - ZHR
phm. Rafalik Stanisław - St. Zjednoczone
hm. Rozdżestwieński Paweł - Polska - ZHP
phm. Schindler Paweł - Polska - ZHR
hm. Ścigalski Adam - Główna Kwatera
hm. Sibora Tomasz - Polska - ZHR
hm. Stachowiak Andrzej - St. Zjednoczone
hm. Szwagrzak Bogdan - Główna Kwatera
phm. Turkiewicz Piotr - Polska - ZHR
hm. Turzański Wiesław - Polska - ZHP
hm. Wielga Janusz - St. Zjednoczone
phm. Wesółowski Karol - Polska - ZHR

ZLOT STARSZEGO HARCERSTWA

"Złączeni Węzłem Braterskiej Przyjaźni"

Kierowniczka Zlotu	hm. Ewa Mahut
Oboźni	pwd. Ryszard Dolecki (1-szy tydzień) phm. Małgorzata Drożdżowska (2-gi tydzień)
Kwatermistrz	dhna. Katarzyna Chyla
Gospodarcza	in.z. Anna Chmura

Zlot Starszego Harcerstwa

W Kręgu Starszoharcerskim "Tatry", pierwszej jednostce ZHP w Toronto, która w tym roku obchodziła swoje 50-lecie, wszystkie zbiórki zaczynaliśmy stojąc w kręgu, powtarzając razem następujące słowa - "Złączeni węzłem braterskiej przyjaźni - zestrzelmy myśli w jedno ognisko i w jedno ognisko duchy". I rzeczywiście, przez 50 lat łączy nas "węzeł braterskiej przyjaźni". Stąd pochodzi nazwa Zlotu Starszego Harcerstwa.

Obóz Starszego Harcerstwa mieścił się na niedużej polanie przy tujowym lesie na terenie Zlotu Harcerzy, ale niedaleko od szosy, która dzieliła nas od terenu Głównej Komendy Zlotu i Zlotu Harcerek.

W Zlocie wzięło udział 11 druhen i 10 druhow, razem 21 osób, w wieku od lat 20 do 70. Z Kanady były 4 druheny i 3 druhow, z Wielkiej Brytanii 1 druhen i 2 druhow, ze Stanów Zjednoczonych 1 druhen i 4 druhow, z Polski 5 druhen i 1 druhen z Francji. Uczestnicy z Wielkiej Brytanii i Francji kwaterowali w budynkach na terenach po drugiej stronie szosy. Reszta pod namiotami na naszej polanie.

Raport na obozie

"Złączeni Węzłem Braterskiej Przyjaźni"

W sobotę, pierwszego dnia Zlotu, szybko i sprawnie postawiliśmy namioty, wysoki maszt, na którym wisiała flaga kanadyjska na środkowej pozycji, a nieco niżej po bokach flagi polska i amerykańska. Na apelach uczestnicy z tych krajów czuli się bardzo dumni jak wciągali na maszt flagę swojego kraju. Niedaleko masztu, na tle pięknej tuji postawiliśmy kapliczkę. Następnie zbudowaliśmy bramę obozu, na której umieściliśmy napis z nazwą obozu i dużą harcerską lilijkę w kole - oficjalną oznakę Starszego Harcerstwa. Zbudowaliśmy także tablicę rozkazów, a z brzegu polany, za drzewami, skromne umywalki.

Następnego dnia zaczął padać deszcz i szybko zorientowaliśmy się, że nie mamy gdzie usiąść w razie złej pogody. Nad stołem piknikowym, ustawiliśmy więc dach z dużej niebieskiej plandeki, dostawiliśmy jeszcze dwie ławki - i tak powstała nasza gościnna "kawiarnia" - miejsce na spotkania, na dyskusje.

Stołowaliśmy się na obozie instruktorów, który mieścił się po drugiej stronie dużej polany, gdzie służba kuchenna z naszego obozu miała swoje dyżury. Byliśmy

Przy bramie obozu St. Harcerstwa

Podczas Mszy Świętej

bardzo zadowoleni z tego rozwiązania, ponieważ podczas posiłków mieliśmy okazję na rozmowy z wieloma bardzo interesującymi osobami.

Z powodu rozpiętości wieku uczestników, nie mogliśmy zawsze prowadzić jednolitego programu dla całego obozu. Razem braliśmy udział we wszystkich imprezach wspólnych dla całego Złotu - ogniskach, Mszach Św., wycieczkach i w kiermaszu. Kiedykolwiek Złot Harcerzy prosił o naszą pomoc, chętnie pomagaliśmy - harcerstwo to służba bliźnim.

Przed Zlotem, kto mógł pomagał w malowaniu napisów i planszy. Na początku Złotu pomagaliśmy wieszac napisy stacji drogi krzyżowej, żeby obozy wiedziały, gdzie będą ustawiać symbole przydzielonej im stacji. W pierwszym tygodniu Złotu cały nasz obóz pomagał w wielkim biegu Złotu Harcerzy. Właściwie były to trzy biegi, które odbywały się w tym samym czasie na tym samym rozległym terenie. Ci z nas, którzy mieli stopnie instruktorskie, byli wydelegowani do pomocy na stacjach biegu, a reszta miała funkcje na trasie. Kontakt z harcerzami z różnych krajów i przeprowadzanie z nimi zadań na stacji było bardzo interesującym i miłym przeżyciem. W drugim tygodniu Złotu pomagaliśmy w przeprowadzaniu wielkiej gry terenowej Złotu Harcerzy. Harcerze bardzo poważnie podchodzili do biegów i gry terenowej, zdając sobie sprawę,

Dyskusja w "kawiarni"

że otrzymane punkty liczą się na zdobycie Proporca Złotu. Pod koniec Złotu pomagaliśmy w oczyszczaniu stacji drogi krzyżowej oraz z "Przetartej Drogi Służby Ojczyźnie", ponieważ nie wolno było niczego zostawiać na tym terenie.

Dzień 1-go sierpnia to rocznica Powstania Warszawskiego. Zebraliśmy się wszyscy w naszej "kawiarni" - i ci młodszy i ci "wcześniej urodzeni" - dyskutując na temat tego powstania i roli jaką harcerze i harcerki w nim odgrywali. Chcieliśmy żeby każdy się wypowiedział, nie tylko ci którzy przeżyli wojnę i Powstanie Warszawskie, ale żeby usłyszeć wypowiedzi młodych - jak oni rozumieją i odczuwają to co się wtedy działo. Kilka dni później mieliśmy dyskusję na temat Starszego Harcerstwa - celów i programów kręgów starszoharcerskich.

Młodszy uczestnicy obozu jeździli z harcerzami i harcerkami na pływanie, grali w siatkówkę oraz wyjeżdżali na krótkie wycieczki krajoznawcze. Nasze cztery młode drużyny z drużyn jeździeckich z Polski, miały okazję wręczać nagrody na zawodach konnej jazdy w okolicy St. Catharines.

Jeden z instruktorów i dwie instruktorki zuchowe brały udział w kursie harcmistrzowskim, a inni korzystali z kilku specjalnie interesujących i wartościowych wykładów, np. ks. Arcybiskupa Szczepana Wesołego.

Zawsze mile wspominamy wieczorne ogniska. Niezapomniane wspólne ognisko Złotu Harcerzy, na którym komendanci obozów złotych zostali pasowani na "nowoczesnych rycerzy". Byliśmy proszeni na wesołe ogniska obozów harcerzy, na których także były zaproszone harcerki. Oczywiście, mieliśmy również nasze wewnętrzne ogniska, a na wielu z nich gościliśmy instruktorów z Polski, z gitarami i całym repertuarem nastrojowych i wesołych piosenek.

Każdy uczestnik i uczestniczka wniósł pozytywne cechy do życia obozu. Cieszyliśmy się miłą współpracą z druhostwem z Anglii. Funkcyjni obozu dobrze spisali się z powierzonych im zadań. Druhny z Polski wzbogaciły nasze dyskusje i wieczorne ogniska. Nasza młodzież z Kanady i Stanów Zjednoczonych z pomysłami i energią wykonywali pionierską pracę obozową. Zawsze mile wspominam razem spędzone dwa tygodnie pod namiotami, "związani węzłem braterskiej przyjaźni".

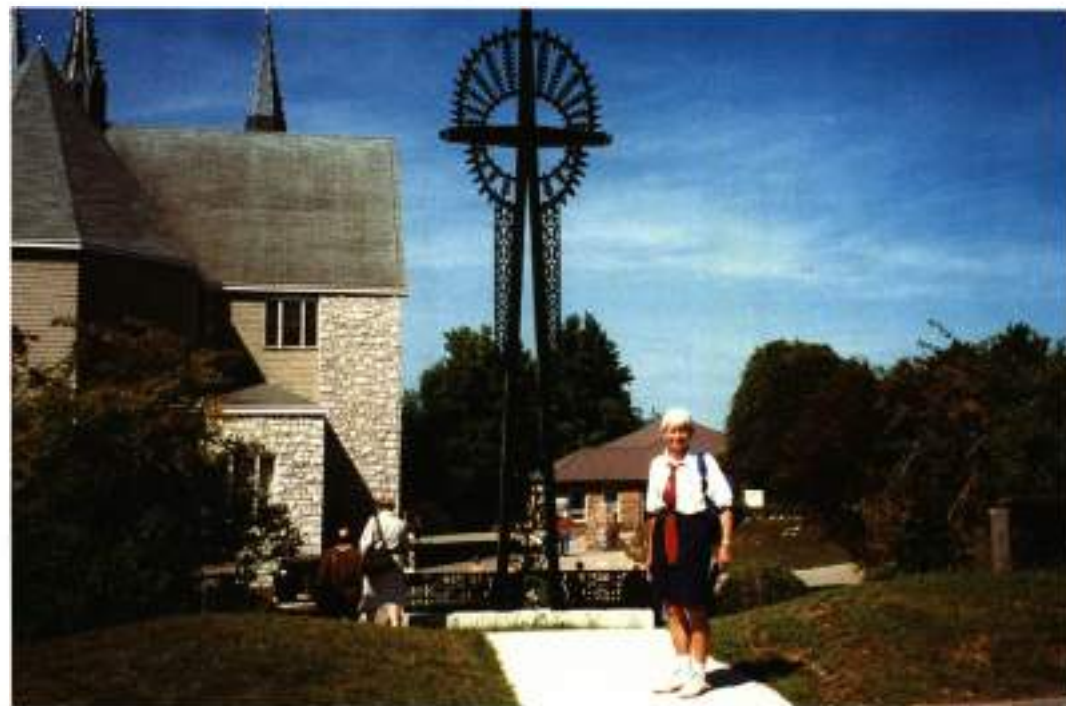
Czuwaj!

Ewa Mahut hm

Ewa Mahut, hm.
Kierowniczka Złotu Starszego Harcerstwa

Ognisko Złotowe

Kierowniczka Złotu na wycieczce złotowej do Midland

Zlot Starszego Harcerstwa

Kierowniczka Zlotu hm. Ewa Mahut - Kanada

in.z. Biesaga Anna - Kanada
 in.z. Chmura Anna - Kanada
 Chyla Katarzyna - Kanada
 dz.h. Czerniejew Andrzej - W. Brytania
 dz.h. Czerniejew Izabella - W. Brytania
 pwd. Dolecki Ryszard - Kanada
 phm. Drożdżowska Małgorzata - Polska - ZHP

sam. Dudek Magdalena - Polska - ZHP
 Dziech Grzegorz - Kanada
 sam. Gajek Ewelina - Polska - ZHP
 sam. Gołc Małgorzata - Polska - ZHP
 hm. Jabłoński Jan - Francja
 hm. Komorowska Małgorzata - Polska - ZHP
 Kordalewski Adam - St. Zjednoczone

Kordalewski Robert - St. Zjednoczone
 Krzyżewski Karolina - St. Zjednoczone
 Mikrut Tomek - St. Zjednoczone
 dz.h. Odrowąż-Pieniążek Stanisław - W. Brytania
 Policht Richard - St. Zjednoczone
 hm. Więckowski Jerzy - Kanada

ZLOT ORGANIZACJI PRZYJACIÓŁ

"Quo Vadis"

Kierowniczka Zlotu	dz.h. Wanda Kalinowska
Zastępca	dz.h. Tomasz Januszewski
Zastępca	dz.h. Mieczysław Łopiński
Obożna	dhna Elżbieta Sulatycka
Kwatermistrz	dz.h. Mieczysław Łopiński
Gospodarcza	dz.h. Halina Knutel
Sekretarka	dz.h. Anna Łopińska
Kapelan	ks. Ksawery Solecki

Zlot Organizacji Przyjaciół Harcerstwa

"QUO VADIS"

"A dziś już wspomnienia łączą nas". Zaledwie tylko kilka minęło miesięcy od czasu, kiedy na pytanie "Quo Vadis" z uśmiechem padała odpowiedź - na Zlot do Acton. Cieszyła nas świadomość, że ta starsza "młodzież" również weźmie udział w harcerskim Zlocie.

Zlot "Quo Vadis" Organizacji Przyjaciół Harcerstwa odbył się pod hasłem "zawsze młodzi duchem".

Z prawdziwym zadowoleniem zorganizowaliśmy Zlot Organizacji Przyjaciół Harcerstwa już po raz drugi w Kanadzie. Tym razem uczestnicy Zlotu, w większości działacze harcerscy, przybyli z sześciu krajów, aby przeżyć raz jeszcze piękne chwile obozowania, wycieczek i czar wieczornych ognisk. Szybko minęły te dwa tygodnie. Mieliśmy sposobność wzajemnego poznania się, jak i odnowienia przyjaźni z poprzednich Zlotów.

Pamiętne przeżycia Zlotu ZHP 2000, w których OPH również brało udział to Msze Święte, wzniosłe kazania Arcybiskupa Szczepana Wesołego, wspólne ogniska i wzruszający obrzęd przejścia w Trzecie Tysiąclecie. Niebywałym wydarzeniem zlotowym była wizyta premiera Kanady Jean Chrétiena, 5-go sierpnia, 2000r.

Program Zlotu O.P.H. był ciekawy i urozmaicony. "Quo Vadis" - to myśl przewodnia: dokąd idziemy, co chcemy osiągnąć? Podczas zebranych organizacyjnych dużo czasu poświęciliśmy na dyskutowanie nurtujących nas zagadnień, wymianę myśli, dzielenie się doświadczeniami, oraz zastanawialiśmy się, jaka będzie nasza rola w nowym Milenium i jak usprawnić, po powrocie do domu, naszą pracę dla dobra ZHPpgK.

Uroczysta Msza Święta na polanie

Wizyta Przewodniczącej ZHP, hm. B. Zdanowicz

Konferencja O.P.H. podczas Zlotu

Pamiętny, a zarazem wywołujący bolesne wspomnienia, to Obchód 56-tej rocznicy Powstania Warszawskiego, łącznie z referatem pana Lecha Halko, weteranem, i autorem książki "Kotwica Herbem Wybranym". Pan Halko opowiedział o gehennie Warszawy, o tych, którzy dla Niej oddali życie, jak i tych, którzy przeżyli te niezapomniane 63 dni.

Kilka wycieczek, interesujących dla uczestników z bliska i daleka to: wycieczka do Toronto, w czasie której młodzież złożyła wieńce przy pomniku "Katynia", została przywitana przez burmistrza miasta Toronto, a wieczorem po złożeniu "Votum Harcerskiego" w kościele Św. M. Kolbe, została ugoszczona przez OPH kolacją w Centrum Jana Pawła II w Mississauga. Następny wyjazd uczestników O.P.H. to wodospad Niagara Falls, zwiedzanie zamku "Dundurn" w Hamilton, aby mieć możliwość zapoznania się z warunkami, istniejącymi w Kanadzie w ubiegłym stuleciu.

W ogrodzie pałacu "Dundurn", Hamilton

Wyjazd do Midland -to pielgrzymka do miejsca pierwszych męczenników w Kanadzie, tu zamordowano 8-miu francuskich Jezuitów. Podczas pielgrzymki można było uzyskać "Odpust Zupełny Milenium". Była również wycieczką do Kleinburg, galerii obrazów słynnych kanadyjskich malarzy; należących do "Grupy VII".

Ogniska naszego Złotu, odznaczały się różnorodnością tematów, atmosferą braterskiej przyjaźni i pięknym wspólnym śpiewem, ze specjalnie na ten Złot przygotowanych śpiewników.

Wycieczka do zabytkowego Fort Ste. Marie

*Zdjęcie z lewej strony -
1-sze ognisko rozpalają
dz.h. W. Kalinowska
i dz.h. A. Malhomme*

*Zdjęcie z prawej strony -
Ostatnie ognisko zapalają
dz.h. W. Gałuszka i M. Lis*

Za chwilę zapłonie ognisko

Ale uwieńczeniem naszej pracy na Zlocie to "Gospoda", miejsce spotkań tak młodzieży harcerskiej jak i instruktorów. Gospoda ślicznie udekorowana, obficie zaopatrzona, wyczekiwała codziennie z uśmiechniętym personelem na gości. Widzieliśmy młodzież różnych krajów, z bliska, na co dzień, radosną i roześmianą, godną podziwu a młodzieńczy gwar i śpiew wypełnionej po brzegi Gospody, wynagrodziło za trud i pracę. Mamy wrażenie że jednak warto było. W czasie weekendów i nie tylko, ale zawsze kiedykolwiek zjawiali się goście, "Gospoda" przemieniała się w "jadalnię" i karmiliśmy zgłodniałych, co przy obozowych warunkach i dużej ilości gości pochłonęło ogromnie dużo wysiłku.

Tak dobrze było nam razem

Kwatermistrz Zlotu O.P.H. dużo poświęcił czasu i pracy, był wszędzie, wszystko dostarczał, na wszystko miał czas a nigdy nie narzekał.

Rano 12-go sierpnia po opuszczeniu flagi, modlitwie i ostatnim uścisku dłoni zakończyliśmy Zlot, zabierając ze sobą węgielek z ostatniego ogniska. Wyjechaliśmy bogatsi w przeżycia i wspomnienia z nadzieją, że za sześć lat ponownie spotkamy się na następnym światowym Zlocie ZHP.

CZUWAJ!

Wanda Kalinowska, dz.h.

Wanda Kalinowska, dz.h.

Kierowniczka Zlotu Organizacji Przyjaciół Harcerstwa

Czekamy rozkazu aby wyruszyć

Zlot 2000 - czyje urodziny?

Zlot Organizacji Przyjaciół Harcerstwa

Kierowniczka Obozu - dz.h. Wanda Kalinowska - Kanada

Bulka Irena - Kanada
 Frackowiak Zofia - Stany Zjednoczone
 dz.h. Galuszka Wanda - Kanada
 dz.h. Gitter Maryla - Kanada
 dz.h. Grotek Władysław - Kanada
 dz.h. Gurba Halina - Stany Zjednoczone
 Gockiewicz, Aniela - Kanada
 Haracz Wiesław - Kanada
 Hinz Helena - Niemcy
 dz.h. Januszewski Tomasz - Kanada
 Kalinowski Tadeusz - Kanada

dz.h. Knutel Halina - Kanada
 Kośnik Janina - Kanada
 dz.h. Kwiatkowska Halina - Kanada
 Lis Małgosia - Kanada
 dz.h. Łopiński Anna - Kanada
 dz.h. Łopiński Mieczysław - Kanada
 dz.h. Malhomme Adam - Wielka Brytania
 dz.h. Malinowska Helena - Kanada
 dz.h. Maziarczyk Armandyna - Kanada
 Michalski Adamczak Alfreda - Francja
 Moszumańska Julia - Wielka Brytania

Noga Elżbieta - Stany Zjednoczone
 sam. Nycz Amelia - Kanada
 Piotrowska Katarzyna - Kanada
 Reckie Alexander - Stany Zjednoczone
 ćwik. Semenjuk Franciszek - Stany Zjednoczone
 Skarzyńska Maria - Kanada
 Stadnik Barbara - Kanada
 pwd. Sulatycki Elżbieta - Kanada
 Urbaniak Irena - Kanada

Reprezentacje Młodzieży Harcerskiej z Polski i ze Wschodu

Światowe Zloty ZHP gościły od roku 1988 reprezentacje młodzieży i starszyny harcerskiej Związku Harcerstwa Polskiego i Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej z Polski oraz reprezentacja Harcerstwa Polskiego z Białorusi, Litwy, Łotwy, Ukrainy i Węgier.

Na IV Światowy Zlot ZHP w Rising Sun, w stanie Maryland, USA, w dniach 15 - 28 sierpnia 1988, przybyła drużyna Niezależnego Ruchu Harcerskiego z Polski, w liczbie 35 osób, i Drużyna ZHP z Polski w liczbie 24 osób. Wraz z reprezentacją przyjechał hm. RP Stanisław "Orsza" Broniewski z Warszawy, legendarna postać Naczelnika Szarych Szeregów, i O. hm. Adam Studziński, OP z Krakowa, duszpasterz harcerek i harcerzy w Kraju, b. kapelan II Korpusu Wojska Polskiego we Włoszech, żołnierz spod Monte Cassino. Swą obecnością zaszczylił IV Światowy Zlot również ksiądz Biskup hm. Adam Dyczkowski z Wrocławia.

ZHP Polska

Drużyna Niezależnego Ruchu Harcerskiego włączyła się w nurt życia Złotu Harcerzy jako Krajowa Drużyna Złotowa. Drużyna zaprezentowała stoiskową ośmioletnią dorobek nieustępliwej walki o prawdziwe, autentyczne harcerstwo w Kraju. Na Zlocie byli też druhowie z Lublina, Warszawy i innych miast nie należących do Ruchu Harcerskiego.

Po raz pierwszy na V Światowy Zlot ZHPpgK w roku 1994 w Clumber Park w Wielkiej Brytanii przybyła młodzież harcerska z ZHP i ZHR z Polski oraz młodzież Harcerstwa Polskiego z Białorusi, Litwy, Łotwy, Ukrainy i Węgier.

Z młodzieżą przybyła spora grupa instruktorek i instruktorów i dwóch kapelanów z ZHP i ZHR. Był to więc, Zlot o wielkim znaczeniu historycznym.

ZHR Polska

Reprezentacje tych Harcerstw, w ramach Złotu, tworzyły osobne drużyny złotych. Różniły się one postawą, stylem obozowania, pomysłową pionierką i ciekawym zdobnictwem obozowym. Reprezentacja była okazala, bo z ZHP było 43, z ZHR 74, a ze Wschodu 51 harcerek, harcerzy, instruktorek i instruktorów.

Gośćmi honorowymi na Zlocie byli: Wiceprzewodnicząca ZHP, hm. dr. Maria Hrabowska, Przewodniczący ZHR hm. Wojciech Hausner i Przewodniczący Harcerstwa Polskiego z Litwy hm. Mariusz Gasztol, oraz delegaci b. Naczelnika Szarych Szeregów, hm. Tymoteusz Duchowski i hm. Jerzy Jabrzemski.

Należy wspomnieć o jednej z uroczystości historycznych. W czasie od 30 lipca do 2 sierpnia 1994 w Warszawie odbyły się uroczystości z okazji 50-tej rocznicy czynu zbrojnego żołnierza polskiego i 50-tej rocznicy Powstania Warszawskiego. Wieczorem na Pl. Krasińskich stanęli razem ZHP, ZHR i delegacje V Światowego Złotu ZHPpgK na Apelu Poległych przed Pomnikiem Powstania Warszawskiego.

Na V Światowym Zlocie w Clumber Park, przy blasku pochodni, do Apelu Poległych stanęli na placu alarmowym uczestnicy Zlotu ZHPpgK, ZHP, ZHR z Polski oraz Harcerstwa Polskiego ze Wschodu.

Na VI Światowy Zlot ZHP w Acton w Kanadzie przybyły reprezentacje młodzieży i starszyny harcerskiej z ZHP i ZHR z Polski i Harcerstwa Polskiego z Białorusi, Litwy, Łotwy, Ukrainy i Węgier. Młodzież włączyła się szybko w akcje Zlotów Harcerek, Harcerzy i Starszego Harcerstwa. Instruktorzy i instruktorzy pomocni byli w przeprowadzaniu wielu zajęć programowych Zlotu Harcerek i Zlotu Harcerzy. Reprezentacja liczyła 10 z ZHP, 28 z ZHR i 14 ze Wschodu.

Zlot gościł Przewodniczącego ZHR-u hm. Piotra Koja i Wice-przewodniczącego hm. Wiesława Turzańskiego, hm. Urszulę Kret,

zastępującą Naczelniczkę Harcerek; Przedstawiciela krajowego ZHP hm. Pawła Rozdżestwieńskiego, Przewodniczącego Harcerstwa Polskiego na Litwie phm. Adama Błaszkiewicza, Przewodniczącego Harcerstwa Polskiego na Ukrainie hm. Stefana Adamskiego i Przedstawicielkę Harcerstwa Polskiego na Łotwie dhnę hm. Wandę Berzinę.

Po zakończeniu Zlotu grupa harcerska z ZHR i ze Wschodu zwiedziła ciekawsze miejsca w Ontario i Quebec. W drodze powrotnej z Ottawy do Toronto, grupa ta zatrzymała się w Wilnie, najstarszej parafii polskiej w Kanadzie i obejrziała kościół Matki Boskiej Częstochowskiej.

Dwudniowy wypoczynek spędzili na terenie stacji harcerek "Bucze" na Ontaryjskich Kaszubach.

Defilada

Weterani biorą udział w defiladzie

Oboźna Złotu prowadzi defiladę

Władze

Komendantka Złotu Harcererek prowadzi swój Złot

Kanada

Kanada

Kanada

Kanada

Argentyna

Francja

Australia

Wielka Brytania

Wielka Brytania

Wielka Brytania

Stany Zjednoczone

Stany Zjednoczone

Stany Zjednoczone

Stany Zjednoczone

Stany Zjednoczone

Stany Zjednoczone

Komendant Zlotu na czele swojego Zlotu

Argentyna

Francja

Stany Zjednoczone - "Kraków" - California

Stany Zjednoczone - Hufiec "Warta"

Stany Zjednoczone - Hufiec "Kresy"

Stany Zjednoczone - Hufiec "Warmia"

Stany Zjednoczone - Hufiec "Warmia"

Wielka Brytania - "Szczecin"

Wielka Brytania - "Czarna Dwójka"

Wielka Brytania - Obóz "Czarne Stopy"

Wielka Brytania

Kanada - "Wiśniowiecki"

Kanada

Kanada

Kanada - "Pieniny"

ZHP Polska

ZHR Polska

Szare Szeregi

Będziemy szli przez Polskę
Szarymi szeregi.
I będzie prawo z nami
I będzie Bóg nad nami.
Będziemy szli jak hymny
Przez wsie, miasta, polami.
Będziemy równać w prawo
Szarymi szeregi.

Będziemy gmach budować
W harcerskim twardym znoju.
Otworzymy w nim podwoje
Dla prawdy i pokoju.
I będzie Polska nasza;
Będziemy Polakami.
I stanie staż przed gmachem
Szarymi szeregi.

Gdy rzucą nam wyzwanie
Ze wschodu czy z zachodu,
Zawisza miecz nam poda
I ruszmy do pochodu.
Zadudni ziemia czarna
I zadrży pod stopami.
Będziemy szli do boju
Szarymi szeregi.

Krystyna Krahelska

Główna Kwatera Zlotu

Mówimy, śpiewamy i słuchamy wiele o "Szarych Szeregach"; mieliśmy również taką grupę harcerską na Zlocie 2000. Tak jak te Szare Szeregi w czasie okupacji.

Złotowe szare szeregi nie były szare ze względu na kolor munduru, ale ze względu na swoją szarą codzienną pracę, bez której Zlot nie byłby prawdziwym Zlotem.

Do grupy tej należeli kierownicy sekcji złotych oraz funkcyjni Zlotu; do Głównej Kwatery przyłączeni byli również członkowie Naczelnictwa ZHPpgK i ZHR z Polski oraz kapelani. Na czele tej "szarej grupy" pracowników Zlotu Szefem Głównej Kwatery została hm. Zofia Podkowińska, do której obowiązków należała koordynacja prac sekcji złotych.

Codziennie rano członkowie Głównej Kwatery spotykali się na placu apelowym gdzie odbywało się podniesienie flag. Jeden z kapelanów odmawiał modlitwę, odczytywano "złotą myśl dnia" a na zakończenie szef Głównej Kwatery wygłaszała tak zwane "ogłoszenia parafialne", w których podawała porządek i ciekawostki dnia. Po apelu członkowie Głównej Kwatery powracali do swoich codziennych obowiązków złotych, a obowiązków było wiele.

Nad zdrowiem wszystkich uczestników Zlotu czuwała służba zdrowia wraz ze szpitalikiem otwartym 24 godziny na dobę poprzez cały czas Zlotu. "Komputerem" Zlotu była sekcja administracyjna, pracująca również bez przerwy, z użyciem najnowszych technologii. Wewnętrzna sekcja komunikacyjna zlotu, posługiwała się 48 radiami krótkofalowymi na kilku falach radiowych.

Sekcja transportu czuwała nad mobilnością Zlotu, zapewniając przejazdy na wycieczki i pływanie. Podczas Zlotu otwarta była wystawa, przygotowana głównie przez instruktorki i instruktorów Okręgu Kanada przy pomocy innych Okręgów.

Sklepik harcerski, zorganizowany przez Komendę Zlotu, zaopatrywał uczestników w niezbędne harcerskie elementy mundurowe, sportowo-turystyczne oraz w pamiątki złotowe i kanadyjskie. Przy sklepiu działała Poczta Harcerska, pieczętując całą wychodzącą korespondencję specjalną pieczęcią złotą.

Komenda Zlotu zleciła Organizacji Przyjaciół Harcerstwa z Kanady zorganizowanie "Gospody", która cieszyła się ogromnym powodzeniem wśród starszej młodzieży harcerskiej, grona instruktorskiego, oraz wielu gości.

Podniesienie flagi podczas apelu

"Ogłoszenia parafialne"

Sekcja gospodarcza Głównej Kwatery, miała za zadanie wyżywienie 80-ciu osób, ale często żywiła ponad 140 "pensjonariuszy".

Do Głównej Kwatery należała nietypowa jednostka złotowa - kolonia zuchowa. Uczestnikami kolonii były dzieci instruktoerek i instruktorów pełniących funkcje na Zlocie.

Administracja

Administracja - Komunikacja

Pokój im. Płk. Pilota Bolesława Orlńskiego

Tak, jak duszą całego Zlotu była Główna Komenda, tak "mózgiem" była administracja i komunikacja. Obie sekcje mieściły się w głównym budynku Zlotu, w sali im. płk. pilota Bolesława Orlńskiego.

Dla przypomnienia podajemy, że Płk. B. Orlński był pierwszym pilotem, który samodzielnie przeleciał trasę Warszawa - Tokio - Warszawa w roku 1926. Płk. Bolesław Orlński zmarł w 1996 r. w Toronto, Ontario, w Kanadzie. Płk. Orlński, w testamencie swoim zapisał część swojego majątku dla ZHPpgK w Kanadzie. Z odsetek tego funduszu Zarząd Okręgu w Kanadzie otrzymuje pieniądze na cele ogólne Związku.

Jest niemożliwością opisanie ogromu pracy, które wykonała administracja, prowadzona przez phm. Zusię Papugę z pomocą phm. Jadwigi Błońskiej, phm. Zofii Gużkowskiej i pwd. Marka Nycza. Przez pierwsze trzy dni nikt z członków administracji nie miał okazji zmrużenia oka. Komputery pracowały bez przerwy, radia krótkofalówek były ciągle na chodzie, pióra pisały, mózgi myślały i wszystko grało.

Sekcja komunikacji pod kierownictwem phm. Marcina Gorzkowskiego z pomocą pwd. Dominika Knutel, miała pod swoją opieką 48 krótkofalówek. Utrzymanie ich w ciągłej gotowości, nieraz po kilka razy dziennie, zmienianie baterii, wystarczyło jednej osobie na całodzienną pracę.

Oprócz normalnej pracy administracyjnej, doszła dodatkowa (po raz pierwszy na Zlocie) - drukowanie identyfikatorów (ID). Noszenie tych ID było obowiązkowe dla wszystkich uczestników Zlotu. Bez nich nie było mowy o odwiedzeniu swoich przyjaciół na innych obozach. ID karty były kodowane w różnych kolorach w zależności od funkcji i przydziału do różnych obozów zlotowych.

Dzięki sekcji komunikacyjnej wszystkie meldunki i najważniejsze rozkazy były natychmiast przekazywane.

Statystyka

Państwo	Złot Harcerek	Złot Harcerzy	Złot St. Harc	Złot OPH	Kolonia	Główna Komenda	Razem
Argentyna	14	14					28
Australia	37	10					47
Białoruś		1					1
Francja	24	21	1	1			47
Kanada	171	153	7	23	23	16	393
Litwa	3	1					4
Łotwa	1						1
Niemcy	1			1			2
Polska - ZHP	1	5	5				11
Polska - ZHR	14	14					28
Stany Zjednoczone	275	221	5	5	3		506
Szwecja	2				1		3
Ukraina	1	6					7
Węgry		1					1
Wielka Brytania	162	144	2	1	2		311
Główna Kwatera	5	7					13
Razem	708	598	20	31	29	16	1402

Kwatermistrzostwo na Zlocie

CEL: Zaopatrzyć małe miasteczko z 1500 mieszkańcami we wszystkie potrzeby: zamieszkanie, transport, zajęcia - przez dwa tygodnie na terenie nigdy przez ZHP nie używanym.

WYKONAWCA: Kwatermistrzostwo było w rękach hm. Leszka Muniaka.

WYKONANIE: Wielkie zadanie, trzeba pamiętać, rozpoczyna się od jednego małego kroku w odpowiednim kierunku, następnie drugi krok, trzeci, itd. Aby zorganizować ten pierwszy krok należałoby przeżyć dwa tygodnie, poza miastem w polu, w lesie, we względnej wygodzie. Osoba musi przede wszystkim jeść: (kuchnia, piec, garnki), spać: (namiot), poruszać się po terenie: (autobusy, wózki golfowe, parking), chodzić: (wskazówki drogowe), bawić się: (stoły piknikowe, światła, duże namioty "marquis", materiał na ozdoby), mieć w potrzebie pomoc lekarską: (szpitalik, lekarz, lekarstwa), utrzymywać kontakt z resztą świata: (telefon, poczta), wydawać pieniądze na pamiątki: (sklepek, gospoda, wymiana walut).

Następne pytanie to: co dwie osoby potrzebowałyby żeby się ze sobą komunikować - a więc: (radia, nagłośnienie), spotykać się: (gospoda, wystawa, magazyn ze sprzętem, sklepik). Dodając więcej osób, trzeba ustalić regulaminy, biorąc pod uwagę różnice w kulturach, opiniach i zainteresowaniach.

Tak ogromne przedsięwzięcie wydało się z początku niemożliwe, ale krok po kroku, zostało dokładnie przemyślane i opracowane, z wyjątkiem tego niewiadomego co może przynieść 1500 młodzieży obojga płci, która jest pełna energii, pewna siebie i swojej wartości, oraz chęci do wszelkich przygód. Czy istnieje coś bardziej skomplikowanego?

Tak się przedstawiało kwatermistrzostwo organizatorom Zlotu, ale gdy się na lotnisku spotykało przyjeżdżające gromady - lody natychmiast topniały. Toż to harcerska brać!

Pierwsze dni Zlotu miały trochę "czkawki", bo ... zapomnieliśmy to, a zgubiliśmy owo ... ale jakoś przeżyliśmy zgodnie z planem. Następnego dnia zaczął padać deszcz, który tak nas polubił, że przebywał z nami przez następne kilka dni. Brał więc udział w życiu obozowym zalewając kuchnię, wymywając ścieżki, moczając namioty itp. Jednak wiadomo, że wyżej chmur jest słońce, no więc w końcu nam zaświeciło.

Przez czas trwania Zlotu trzeba było dopilnować sprawnego funkcjonowania

obozów. "Maszyna" kwatermistrzowska działała sprawnie. Przed każdym następnym dniem sprawdzano programy zajęć, dokonywano zmian, gdzie było trzeba. Ilość potrzebnych autobusów, czas ich przyjazdu lub prywatny transport, reperacje i wymiany sprzętu regularnie były doglądane.

Zlot przetrwał określony czas i zakończył się według planu. Uczestnicy Zlotu przeżyli i mile spędzili czas. Zawiązały się przyjaźnie, zbliżyły się opinie, wymieniły się poglądy. Pozostaną wspaniałe wspomnienia.

Rozpoczęła się faza zamknięcia Zlotu. Pozamykano kuchenki "barbeques", złożono namioty, wypożyczone pojazdy odesłano. Zadowoleni uczestnicy powrócili do swoich krajów. Na terenie zapanowała znowu cisza i spokój.

Szpitalik

Jak Tam Zdrowie?

Druhno! Druhna jest potrzebna, tam harcerz skaleczył się w rękę...

Tak się rozpoczął dla szpitalika Złot 2000. Jeszcze nie zdążyła Druhna Roma zaparkować samochodu, a już trzeba było szukać przyrządów do zszywania i opatrywania ran. I tak było przez całe dwa tygodnie.

Były dwie lekarki, dr. hm. Roma Januszewska z Kanady i dr. hm. Renia Szajda ze Stanów Zjednoczonych, oraz dr. hm. Paweł Serówka, który będąc oboźnym Złotu Harcerzy, przychodził wtedy gdy był nawał "rannych". Pracy było sporo, więc nic dziwnego, że obie lekarki pracowały od świtu do późnej nocy.

Pomieszczenie na szpitalik znajdowało się w dużej sali na parterze. Było miejsce na siedem łóżek, kilka parawanów i długi stół, na którym druwny z drużyny starszych Instruktorów, mieszkając nad szpitalikiem, zorganizowały kancelarię i skład najczęściej używanych środków leczniczych.

Była stała wojna z owadami. Jednym z pierwszych zakupów były lepy na muchy, a co wieczór przed pójściem spać robiło się polowanie na komary. Ach, te komary! Najbardziej uciertały harcerki z Wielkiej Brytanii. Były tak pokąsane, a szczególnie nogi, że czasami nie było widać normalnej skóry między bąblami. "Calamine Lotion" płynął butelka po butelce, a lekarstwo przeciwko swędzeniu miało wielkie powodzenie. Jedna z harcerek, na drugi dzień Złotu, ukąszona przez końską muchę dostała zakażenia stawu kostki i spędziła resztę pobytu na Zlocie w szpitaliku, poruszając się wózkiem, a ponieważ była wesołą i dowcipną, to rozweselała atmosferę szpitalika i pocieszała chorych.

Przez pierwsze dni Złotu, pogoda nie sprzyjała, więc były przeziębienia i bóle gardła. Kilka osób zachorowało na grypę z wysoką gorączką ale dzięki temu, że można było ich odizolować w szpitaliku, grypa nie rozniosła się po obozach.

"Wcześniej urodzone" instruktorki i niektóre uczestniczki Złotu Organizacji Przyjaciół Harcerstwa doskonale zorganizowały swoje dyżury jako sekretarki i pielęgniarki. Każda wizyta w przychodni była starannie zadokumentowana z godziną, datą urodzenia, nazwą obozu, dolegliwościami i leczeniem. Dzięki temu szpitalik miał dokładny spis pacjentów złotych.

Sklepik Złotowy

Sklepik złotowy nie tylko był miejscem zakupów ale również miejscem nieoczekiwanych spotkań młodzieży z różnych krajów. Rozmowy toczyły się przy spożywaniu lodów i czekoladek.

Kierowniczką sklepu, hm. Krystyna Pogoda, z pomocą współpracowniczek, pwd. Alicji Kapuścińskiej i st. ochot. Teresy Wołoch, zaopatrzyła sklepik złotowy w obfitość ciekawych i praktycznych rzeczy jak: wielobarwne koszulki, kurtki i czapki z logo złotowym i emblematami harcerskimi; metalowe oznaki i eleganckie kubki z logo złotowym; torby podręczne, które podczas zajęć w terenie spełniały swą czynność.

Pomyślano o różnych upominkach, typowo kanadyjskich jak syrop klonowy, pocztówki, koszulki z nadrukiem zwierząt i ptaków, bóbr, wilk czy "loon", podstawki w kształcie liścia klonowego i wiele innych drobiazgów.

Zadbano, by w sklepiku znajdowały się przybory toaletowe i inne przedmioty powszechnego użytku, oraz popularne czekolady i wody do picia.

Znajdowały się tam również gazety polonijne, śpiewniki harcerskie, i książki o tematyce harcerskiej przywiezione z Polski przez reprezentację ZHR.

Dużo radości wносиły zuchy kolonii złotowej, które z entuzjazmem szukały

pamiątek dla swoich rodziców i najbliższych. Największym powodzeniem cieszyły się misie ozdobione chustami złotowymi.

Przy sklepiku istniała Poczta Polowa Złotu, gdzie pieczętowano korespondencję specjalną pieczęcią złotową. Był też mały bank: Credit Union przy parafii Św. Stanisława i Św. Kazimierza w Toronto, ofiarowała swoje usługi przy wymianie waluty uczestnikom Złotu.

W prowadzeniu sklepu pomogły instruktorki hm. Barbara Malinowska i dz.h. Weronika Wiktorczyk, doświadczone w tej dziedzinie pracy, bo na Złocie na Kaszubach w 1976 roku organizowały i prowadziły sklepik złotowy.

Zainteresowanie sklepikiem było ogromne, młodzież odwiedzała go często, szukając coś dla siebie i dla najbliższych. Atmosfera była zawsze miła, serdeczna i pogodna.

Jak to miło odpocząć w Gospodzie

Na długo przed rozpoczęciem VI Światowego Zlotu ZHP powstała myśl zorganizowania na terenach zlotowych miejsca wspólnych spotkań uczestników Zlotu. Ostatecznie zdecydowano, że będzie to Gospoda Złotowa, której przygotowanie i prowadzenie oddano w ręce członków Organizacji Przyjaciół Harcerstwa, pod kierownictwem dz.h. Haliny Knutel.

Już 29 lipca 2000r. członkowie OPH, którzy przyjechali na Złot, zabrali się z wielkim entuzjazmem do dekoracji Gospody i przygotowania na przyjęcie gości. Po oficjalnym otwarciu Gospody przez Komendantkę Zlotu hm. Elżbietę Morgan, członkowie Komendy Zlotu zostali zaproszeni na spotkanie, naturalnie z kawą i ciastkiem. Odtąd w godzinach popołudniowych Gospoda stała otworem

dla młodszych uczestników Zlotu, którzy przychodzili raczej dla zaspokojenia swoich "smaków". Odwiedzili kilka razy Gospodę uczestnicy kolonii zuchowej z komendantem hm. Stanisławem Reitmeier, aby napić się czegoś zimnego po pieszej wycieczce lub schronić się przed nadciągającą burzą. W podziękowaniu zawsze obdarzali nas jakąś ładną piosenką wykonaną przez całą grupę.

W godzinach wieczornych, gdy skończyły się już wszystkie zajęcia obozowe, do Gospody przychodzili na zmianę wędrownicy, młodszy i starszy Instruktorzy czy też komendy obozów. Gospoda rozbrzmiewała śpiewem przy akompaniamencie gitar oraz głosami bardzo licznych grup młodzieży. Sprzedawane w Gospodzie

Otwarcie Gospody

świeże ciastka, dowożone codziennie z Toronto oraz zimne i ciepłe napoje zaspakajwały apetyty gości.

Gdy 5-go i 6-go sierpnia (dzień gości) przyjechało do Acton bardzo dużo osób z różnych zakątków Ontario, w Gospodzie można było kupić obfity posiłek. W tych dniach w Gospodzie pracowali nie tylko uczestnicy Zlotu OPH ale też ich Rodziny, które przyjechały z wizytą.

Gospoda Złotowa z pewnością pozostanie we wspomnieniach zarówno uczestników Zlotu, którzy spędzili tu miłe chwile, jak i uczestników Zlotu OPH będących jej gospodarzami.

Sekcja Bezpieczeństwa

Przygotowując program pracy Zlotu Kanada 2000, Komenda postanowiła stworzyć sekcję, która czuwałaby nad porządkiem i bezpieczeństwem całości akcji. Dzielne zajęcia, wspaniałe zorganizowane przez Komendy jednostek zlotowych i związane z tymi zajęciami ruch młodzieży i instruktorów na terenie Zlotu, gwarantowały odpowiedni poziom bezpieczeństwa. Z tego powodu podczas dnia, za wyjątkiem dni wycieczek i odwiedzin, na terenie było tylko dwóch lub trzech członków sekcji bezpieczeństwa. Główne siły tej grupy przybywały dopiero wieczorem, aby czuwać nad spokojnym snem uczestników Zlotu.

Wybór członków Sekcji Bezpieczeństwa nie był przypadkowy. Byli to "starzy" harcerze, którzy przez pracę przy Zlocie chcieli odplacić harcerstwu za zdobyte doświadczenia i przeżycia. Byli oni harcerzami, którzy przeszli wiele obozów i którzy na tych obozach nie należeli do grupy tych najspokojniejszych. Doświadczenie tych harcerzy przedstawić można następującym zdaniem: po powrocie z patrolu jeden z członków sekcji opowiada jak to w krzakach znalazł chowającego się harcerza ... "świecę latarką a tu siedzi skulony za pnem ... i nagle uświadomiłem sobie, że już kiedyś byłem w podobnej sytuacji tylko, że tamtym razem byłem po drugiej stronie latarki". Ich doświadczenie zdobyte po tej drugiej stronie latarki bardzo pomagało w pracy Sekcji.

Wiele osób pomagało przy bezpieczeństwie i wożeniu sprzętu. Zachary Berezowski, Zbyszek Berezowski, Adam Biskup, Michał Dybka, Marcin Gorzkowski, Bogus Gut, Trent Haase, Marek Jabłonski, Waldemar Jurek, Roman Kalinowski, Leszek Kapuściński, Dominik Knutel, Norbert Knutel, Andrew Kwiatkowski, Zbyszek Labak, Anna Lis, Ted Lis, Marek Nycz, Jacek Olszak, Michał Papuga, Andrzej Pilaciński, Lizann Reitmeier, Piotr Reitmeier, Ryszard Reitmeier, Ted Stitski, Łukasz Sulatycki, Zbyszek Wołoch, Marcin Wróblewski.

Na Straży ...

Wbrew powszechnemu mniemaniu uczestników Zlotu, zadaniem Sekcji Bezpieczeństwa nie było zapobieganie nocnym podchodom. Na to sekcja była liczbowo za mała. Ich celem było zapobieganie zakłócaniu spokoju tym, którzy chcieli w nocy wypocząć, zapobieganie zakłuceniom z tubylcami oraz doglądanie "nocnych wędrowników", aby im się nic złego nie przytrafiło.

W wykonaniu zadania bezcenne było doświadczenie członków sekcji bezpieczeństwa; temu doświadczeniu pomogła również technologia początku dwudziestego pierwszego stulecia. Nasi zlotowicze umawiając się na spotkania lub przekazując sobie różnego rodzaju wiadomości posługiwali się małymi radio-telefonami zapominając, że ich metoda porozumiewania się jest tylko niewiele dyskretniejsza od używania megafonu.

Do zadań Sekcji należało wiele innych pomocniczych funkcji. Jedną z nich było wożenie chorych pomiędzy obozami a szpitalikiem oraz dowożenie do obozów spóźnionych uczestników zlotu. Była to funkcja, o której wszyscy prawdopodobnie zapomnieli być może za wyjątkiem jednej drużyny, która pewnej nocy byłaby prawie zawieziona do jednego z odleglejszych obozów, gdyby nie zabrakło benzyny. Biedna drużyna miała bardzo niepewną minę, gdy znalazła się w środku bardzo ciemnego, gęstego i nieznanego jej lasu z dala od cywilizacji w towarzystwie dwóch nieznanych mężczyzn, którzy oznajmili: "oops - skończyła się benzyna." Mina drużyny się nieco poprawiła, gdy obaj druhowie złapali jej liczne pakunki (drużyna ta wybrała się chyba na paromiesięczną wyprawę) i skierowali się w dalszą drogę na piechotę.

Dwa tygodnie Zlotu dostarczyły członkom Sekcji Bezpieczeństwa wiele ciekawych przeżyć. Będą one z pewnością powracały w opowieściach przy harcerskich ogniskach, przy których zasiadają byli uczestnicy Zlotu - Kanada 2000.

Gospodarstwo

A jak się jadło na Zlocie? Znakomicie!

Instruktorzy gospodarcze, hm. Teresa Berezowska i pwd. Barbara Woźniak troszczyły się ażeby wszystko jak najlepiej było przygotowane, by zaspokoić półtora tysiąca apetytów.

Przygotowania gospodarcze były organizowane długo przed Zlotem. Firma, która dostarczała większość produktów i suchego prowiantu, załatwiła także ciężarówkę, która była lodownią, lodówką i magazynem. Specjalne produkty, jak polskie kiełbaski na barbeque, pierogi, pączki, i chleb razowy były zamawiane od firm polskich w Toronto. Będąc blisko miasta bardzo pomogło gospodarczemu zaopatrzeniu dobrym i świeżym prowiantem. Gospodarstwo Zlotu było zorganizowane centralnie. "Menu" ustalone było na podstawie zapotrzebowań poszczególnych obozów. Obozy miały swoich gospo-

darzy, którzy czuwali nad dostarczaniem produktów do swych kuchni obozowych i dawali znać Głównej Gospodarczej jakie były braki lub specjalne prośby. Niektóre kuchnie wołały inne produkty np. jeden obóz lubił owoce w puszcze a drugi wołał świeże. Wszystko było do załatwienia. W ten sposób unikaliśmy braków i marnowania produktów.

Na Zlocie były kuchnie polowe. Instruktorzy, pamiętając dawne spartańskie czasy na swoich obozach podziwiali nowoczesne luksusowe urządzenia kuchenne i stwierdziły że przyrządzanie posiłków na tych kuchenkach to nie ciężka robota ale przyjemność.

Pwd. Barbara Woźniak i hm. Teresa Berezowska, odpowiedzialne za wyżywienie Zlotu. Hm. Stefania Pilacińska, gospodarcza Zlotu Harcererek rozwozi prowiant po obozach.

Przy BBQ - Irena Bulka i Barbara Stadnik

Wystawa 2000

"ZHPpgK, Okręgi, Działalność, Osiągnięcia i Dorobek"

Wzrok ludzki najszybciej przyswaja widziane przed sobą obrazy i dlatego wszelkiego rodzaju wystawy są i będą zawsze popularne.

A więc, i na Zlocie 2000, musiała być wystawa - chodziło przecież o przedstawienie naszej harcerskiej organizacji, jej historii, dorobku, rozrostu i wpływu w społeczeństwie polonijnym.

Na wystawę przeznaczono obszerny, jasny namiot-hangar w środku ogromnego obszaru zlotowego. Obok wystawy znajdowała się Gospoda i popularny Sklepik Złotowy. Wzdłuż polany, przy której mieściły się pomieszczenia Złotu OPH, biegła droga: jedna prowadziła do Złotu Harcerzy i Starszego Harcerstwa, a druga do Głównego budynku, gdzie znajdowała się administracja, szpitalik, kwatery i jadalnia, do Głównej Komendy Złotu i do terenów obozowania Złotu Harcerów.

Wystawa więc znajdowała się w doskonałym punkcie - bez trudności można było ją zwiedzić lub w pośpiechu "rzucić okiem" na bogactwo ekspozycji.

Przewodniczący ZHP hm. Bogdan Szwagrak, wykonuje otwarcia wystawy

Wystawa miała przede wszystkim na celu przedstawienie ponad 60-letniej działalności Związku Harcerstwa Polskiego działającego poza granicami Kraju. Również chodziło o krótkie zobrazowanie dziejów Harcerstwa Polskiego od 1910 do 1946 roku.

Plansze ze zdjęciami przedstawiały chronologiczne dzieje Harcerstwa od założenia przez Andrzeja i Olę Małkowskich, rozwoju i rozkwitu Związku do udziału w Wojnie Światowej, a później powstanie jednostek harcerskich w obozach uchodźczych i wojskowych - a powstawały te ośrodki na Bliskim Wschodzie, Afryce, Indiach, Nowej Zelandii, Meksyku i w Niemczech.

Osobną planszę poświęcono Harcerstwu w Kraju, które w tym okresie kontynuowało swoją działalność w tajnych organizacjach i brało udział w Powstaniu Warszawskim - jako Szare Szeregi, Hufce Polskie i Bądź Gotów.

Kiedy po wojnie, na skutek sytuacji politycznej, większość Polaków znajdujących się poza granicami Polski osiedliła się w zaprzyjaźnionych krajach, wówczas we Francji w 1946 roku, na zebraniu Naczelnej Rady Harcerskiej, postanowiono kontynuować pracę harcerską na emigracji jako Związek Harcerstwa Polskiego działającego poza granicami Kraju z wyraźnym programem i służbą Bogu, Polsce i Bliźnim. Temu historycznemu wydarzeniu poświęcona była jedna plansza.

ZHPpgK Naczelnictwo, Główne Kwatery Harcererek, Harcerzy i Starszego Harcerstwa, Okręgi i Chorągwie Harcererek i Harcerzy, Kręgi Starszoharcerskie i Koła Przyjaciół z terenów Argentyny, Australii, Europy, Francji, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Kanady zaprezentowały bogate i ciekawe ekspozycje swego dorobku, które zawierały: szkice, wykresy, statystyki, mapy, opracowania metodyczno-programowe, książki pracy, kroniki i albumy, pamiątki, oznaki i tablice pamiątkowe, wydawnictwa i czasopisma harcerskie.

Przede wszystkim interesujące były zdjęcia z życia i akcji na zbiórkach, obozach i koloniach, wędrownkach, wyprawach górskich i wodnych, pielgrzymkach, kursach, zjazdach i zlotach. Godne uwagi były zdjęcia z dobrych uczynków i służby bliźnim jak również udział młodzieży harcerskiej w uroczystościach religijnych, narodowych i polonijnych.

Założeniem i myślą przewodnią wystawy była ponad 60-letnia historia ZHPpgK i nie zwracaliśmy się do poszczególnych Harcerstw o dołączenie swoich eksponatów do naszej wystawy zlotowej. Z ogromną jednak radością powitaliśmy stoiska Harcerstwa Polskiego na Litwie, Łotwie i Ukrainie. Z zainteresowaniem oglądaliśmy też stoisko Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej z Polski, które przedstawiało dziesięciolecie pracy Związku.

Stoiska te wzbogaciły wystawę zlotową.

Ciekawe były dni, gdy wszyscy, odpowiedzialni za swoje działy wystawy, pracowali razem: Okręgi z całego świata, Władze Naczelne, Harcerstwo na Wschodzie i z Polski. Dzielili się materiałami, wrywali z rąk nożyce, podkradali klej i często dołączali do piosenki harcerskiej, czy pracując słuchali ciekawych opowiadań z przeżyć harcerskich. Budowali i umocowywali stojaki na plansze, kombinowali jak najlepiej poustawić stoły lub jak zrobić inne zawieszki. Pracowali harmonijnie i radośnie w prawdziwie harcerskiej atmosferze.

Wystawa cieszyła się wielkim powodzeniem. Należy tu wymienić wybitnych gości z Kanady i z Polski, a przede wszystkim premiera Kanady the Hon. Jean Chrétien z Ottawy, który zwiedzając Złot obszedł naszą wystawę.

Gruba Księga Pamiątkowa z nazwiskami gości, harcerzy i harcererek jest najlepszym dowodem powodzenia i wartości tej wystawy.

Zwiedzający wystawę

hm. Barbara Kowalewska przy wystawie Głównej Kwatery Harcererek

hm. Danuta Hill

Miłym zakończeniem wystawy była loteria pamiątek kanadyjskich, zorganizowana przez hm. Danutę Hill, która otaczała troskliwą opieką wystawę przez czas trwania Złotu, takich jak: biały niedźwiadek trzymający listek klonowy, butelka syropu klonowego, liść klonowy, torba z flagą kanadyjską, drewniane pudełeczko z wyrzeźbionym listkiem klonu, indiański symbol z piór, koszulka z napisem "Kanada", lichtarzyk w kształcie liścia klonowego i kilka innych.

Nagrody pamiątki rozdano "zwycięzcom" na ostatnim ognisku złotowym.

Do przygotowania i wykonania wystawy złotowej ZHPpgK przyczyniły się wszystkie Okręgi, Naczelnictwo, Główne Kwatery Harcererek i Harcerzy, Główna Kwatera Starszego Harcerstwa oraz hm. Zofia Stohandel, hm. Danuta Hill, hm. Bogdan Włodarczyk, przew. Joanna Szymańska, druh Janusz Machulec (wykonania techniczne).

Hm. Zofia Stohandel opracowała temat i scenariusz wystawy oraz kierowała jej pracami.

hm. Zofia Stohandel

Kanada

Kanada jest drugim co do wielkości krajem świata - obejmuje 9,970,610 km² od Atlantyku do Pacyfiku i posiada siedem stref czasu. Kanada składa się z 10 prowincji i trzech terytoriów. Jest konstytucyjną monarchią z parlamentarnym rządem demokratycznym. Stolica Kanady jest Ottawa w prowincji Ontario.

Pierwotni mieszkańcy Kanady to Indianie północnej Ameryki, Métis i Inuit. W Kanadzie używa się dwóch oficjalnych języków: angielski (59%) i francuski (23%). 18% włada innymi językami łącznie z indiańskimi "Cree" i "Inuktitut". W spisie ludności w roku 1996 zanotowano 30.7 milionów mieszkańców z których 47% wyznaje wiarę katolicką, 36% protestancką a 13% wyznaje inne religie.

Główną cechą geograficzną kraju jest różnorodność, bogate ziemie uprawne oraz potężne masywy górskie. Na wschodzie znajdują się góry: "Torngats", "Appalachians" i "Laurentians"; na zachodzie: "Rocky", "Coastal" i "Mackenzie".

Najwyższy szczyt w Kanadzie jest Mt. Logan - 6,050 m. Temperatura jest bardzo różna, od 35C. na południu w lecie do -60C na północy w zimie.

Kanada ma blisko dwa miliony małych i dużych jezior, które pokrywają ok. 7.6% całego terenu Kanady. Największe jezioro znajduje się na północy - Great Bear Lake 31,326 km. Główne rzeki to St. Lawrence (Rzeka Św. Wawrzyńca - 3,058 km.), najdłuższa Mackenzie na północy (4,241 km.); inne - Yukon, Nelson, Churchill, Fraser, Saskatchewan, Ottawa, Peace i inne.

Głównymi bogactwami naturalnymi są: gaz naturalny, ropa, złoto, węgiel, miedź, żelazo, ruda żelaza, nikiel, potas, uran i cynk, jak również drewno i woda. Wiodącym przemysłem jest przemysł samochodowy, wyrób papieru, żelaza i stali, produkcja maszyn i urządzeń, górnictwo, wydobywanie ropy z łupków

oraz rolnictwo i leśnictwo. Głównym produktem eksportowym są samochody i ich części, maszyny i ich wyposażenie, produkty zaawansowanej technologii, ropa, naturalny gaz, metale, i produkty leśne i rolne.

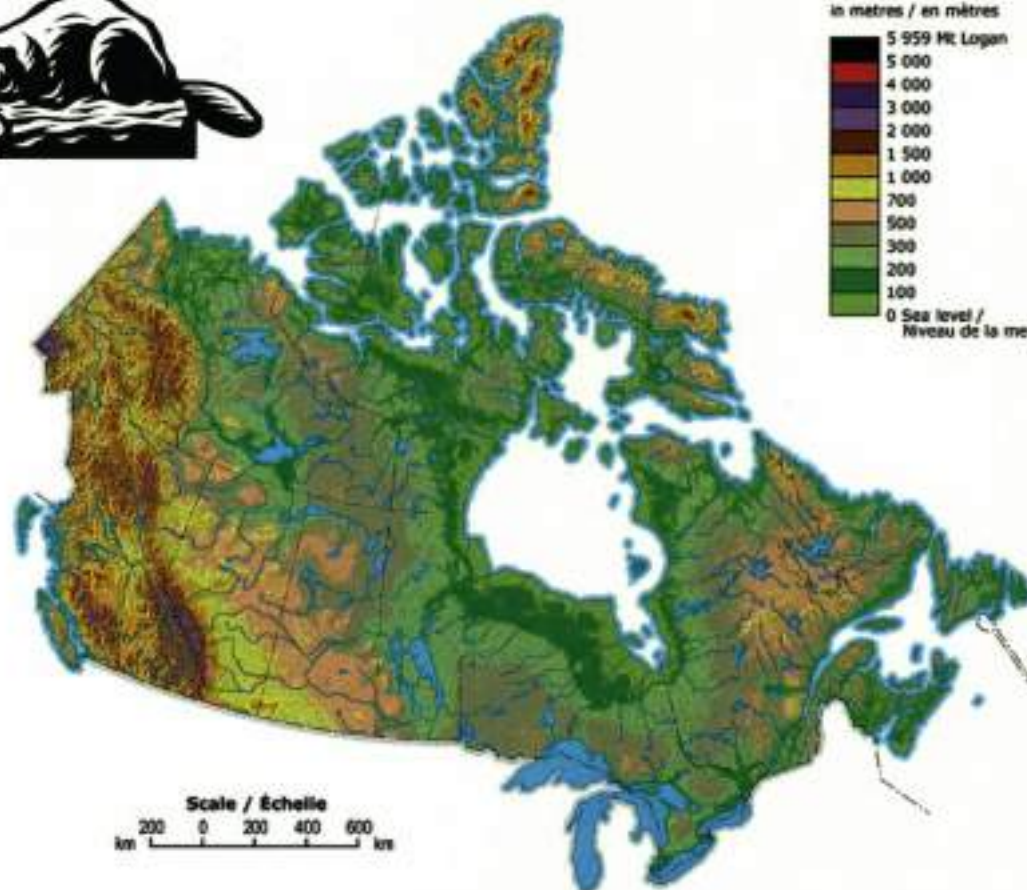
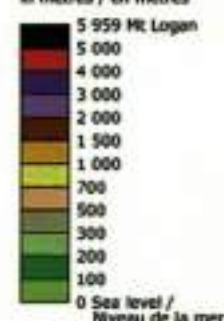
Bóbr jest narodowym zwierzęciem Kanady. Jego wizerunek znajduje się na monecie 25 centowej. Bóbr był przynętą dla której Kanada została kolonizowana. Traperzy przybywali do Kanady w poszukiwaniu skór bobrów, które w owych czasach były szczególnie cenione. Bóbr jest symbolem wytrwałości i pracowitości.

Flaga kanadyjska, oficjalnie zaakceptowana w 1965r., posiada wizerunek liścia klonowego, który stał się symbolem narodowym. Hymn narodowy zaczyna się od słów: "O Canada".

CANADA Relief

in metres / en mètres

Scale / Échelle
0 200 400 600 km

Acton

Miasto Acton, 35 km. na północny zachód od Toronto, zostało założone w 1829r., kiedy to księża metodyści Ezra i Zenas oraz Rufus Adams, osiedlili się w tej okolicy. Około 1842r. ich farmy podzielono na działki i ulice, dając początek miastu Adamsville. W 1844r. miasto przyjęło nazwę Acton i została założona poczta.

Bracia Adams ustawili zapórę na rzeczce by utworzyć jezioro które zasilalo ich tartak a później młyn. Młyn jest używany do dnia dzisiejszego i znajduje się w tym samym miejscu.

Przemysł garbarski powstał w 1842r. zapoczątkowany przez Abrahama Nelles. Zakład został wykupiony przez L. Beardmore w 1865r., a u schyłku stulecia,

nowe zakłady garbarskie stały się jednymi z największych w Imperium Brytyjskim. Garbarnie zmieniały właścicieli i przechodziły wiele przemian. Dzisiaj są to najpopularniejsze sklepy skórzanego ubrań i mebli.

Toronto

Toronto, położone wzdłuż brzegu jeziora Ontario, jest kanadyjską bramą międzynarodowego handlu. Na powierzchni 632 km² zamieszkuje 3.9 milionów ludzi. Miasto dumne jest ze swojej różnorodności kulturowej i zostało obwołane jednym z najbardziej wielokulturowych miast na świecie. W Toronto mówi się ponad 100 językami, a jedna trzecia mieszkańców mówi w domu innym niż językiem angielskim. Wieża CN Tower, o wysokości 553 m., jest najwyższą wolnostojącą wieżą na świecie i została oddana do użytku w roku 1976.

Jedno z uroczych miejsc w Acton

Ontario

Ontario, z 11.6 milio-
nem mieszkańców,
jest najbardziej
załudnioną
i dynamicznie
rozwinęłą prowincją.
Ontario jest drugą
największą prowincją
w Kanadzie, z czego
tylko 10% obszaru
jest zaludnione.
Pozostałe 90%
obszaru to lasy, skały,
pola i woda.

Ontario dotyka 4
jeziór: Huron, Ontario,
Erie i Jezioro Górne
(Superior), które jest
największym
zbiornikiem słodkiej
wody na świecie.

Nazwa Ontario
pochodzi od słowa
"Kanadario" co w
języku plemienia
Iroquois oznacza
"iskrząca woda".

Wycieczki, wędrówki, spływy

Podczas Zlotu odbyły się wycieczki, wyprawy i wędrówki:

- Całodzienna wyprawa całego Zlotu do Toronto

Oraz do wyboru:

- Wycieczka do Niagara Falls
- Wycieczka do St. Jacobs, Elmira, Elora - miejsce Menonitów
- Pielgrzymka do Sanktuarium Męczenników Kanadyjskich w Midland
- Wędrówki:
 - Piesza wzdłuż Bruce Trail
 - Spływ wzdłuż rzeki Saugeen
 - Wyprawa do Algonquin Park

Wycieczka do Toronto

Pojazd w St. Jacobs

Złotowa Wędrówka

Harcerz na tle
Minolta Tower w
Niagara Falls

Harcerki na
wycieczce w
St. Jacobs

Przy Ratuszu
w Toronto

Wycieczka do Toronto

3 sierpnia wyruszyły autobusy z terenu Złotu do Toronto, największego miasta w Kanadzie, wioząc ponad 1300 młodzieży i starszyny harcerskiej.

Ze względu na ogromną rozległość i różnorodność miasta, organizatorzy wyprawy hm. Hanna i Krzysztof Soleccy, zaprojektowali wycieczkę tylko w centrum Toronto. Głównym założeniem było poznanie miasta poprzez krótkie wycieczki autobusowe i piesze. Wytyczone były cztery trasy autobusowe o nazwach zespołów sportowych w Toronto: Raptors, Maple Leafs, Blue Jays i Argonauts. Przewodnikami w autobusach byli wędrownicy i wędrowniczki z Toronto.

Dwa autobusy, w drodze do centrum miasta, zatrzymały się przy zbiegu ulic Queen i King, gdzie znajduje się Pomnik Katyński. Młodzież, władze harcerskie, kapelani i komenda Złotu, w asyście prezesa Kongresu Polonii Kanadyjskiej, Okręg Toronto, złożyli wieniec przy pomniku i odmówili modlitwy za pomordowanych Polaków w Związku Radzieckim. Była to krótka, ale emocjonalna i wzruszająca ceremonia.

Po dwugodzinnych wycieczkach autobusami, młodzież zgromadziła się na placu "Nathan Phillips Square" przy Ratuszu, by spotkać burmistrza miasta Mel Lastman.

Po odśpiewaniu paru pieśni harcerskich, przywitaniu, wymianie upominków, pozdrowieniach i okrzykach pożegnalnych, młodzież, już nie skrepowana dyscypliną, ruszyła grupkami wzdłuż wybranej przez siebie trasy. Tras było sporo jak: Harbourfront, wyspy torontońskie, CN Tower, Air Canada Centre, Hockey Hall of Fame, Hummingbird Centre, University of Toronto, katedry i kościoły, Chinatown i Cabbagetown, Eaton Centre, Theatre District, Ratusz, Sky Dome, Bay Street (dzielnica finansowa), Osgoode Hall i wiele innych.

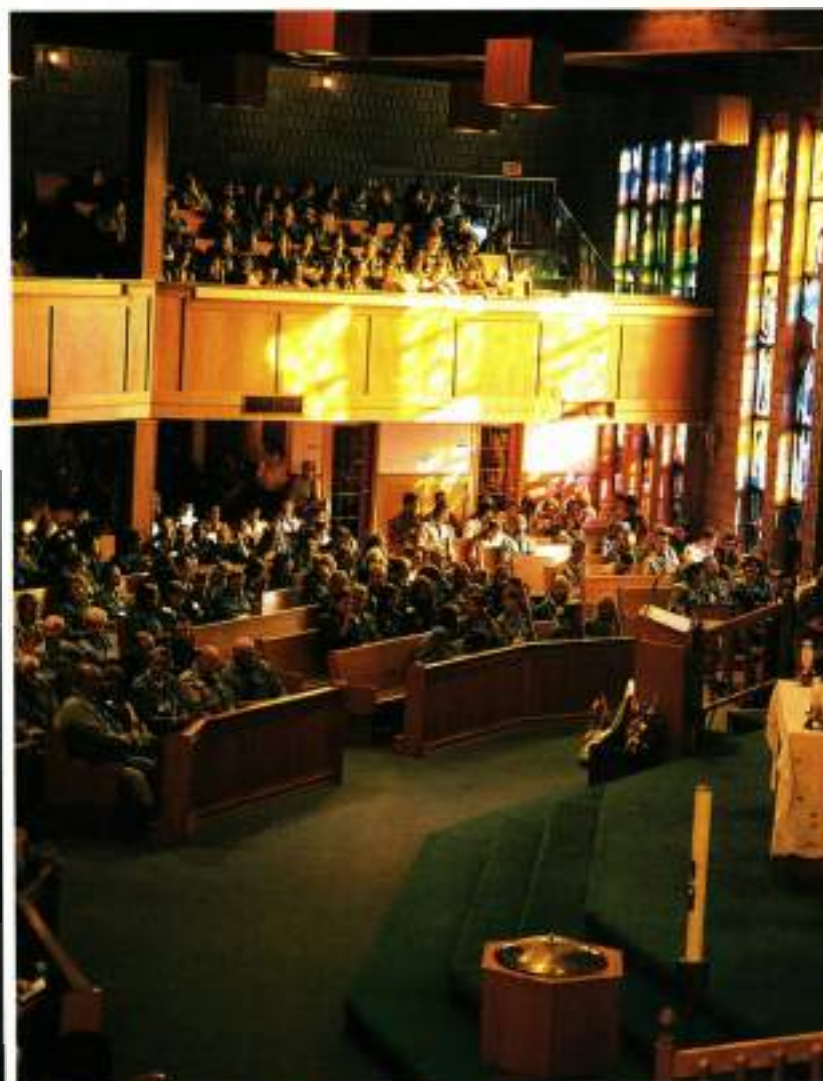
Po czterogodzinnych pieszych wycieczkach, harcerki i harcerze odjechali, spod Sky Dome, do kościoła Św. Maksymiliana Kolbe w Mississauga. Kościół szybko wypełnił się po brzegi szarymi, zielonymi i granatowymi mundurami harcerskimi. W czasie uroczystego i wzruszającego nabożeństwa została poświęcona płyta marmurowa wotum z krzyżem harcerskim i napisem:

W Roku Wielkiego Jubileuszu
Chrześcijaństwa
oraz w 90-tą Rocznicę Powstania
Ruchu Harcerskiego,
wdzięczni Bogu za łaski i dobrodziejstwa,
pragniemy zawsze być wierni
Przyrzeczeniu i Prawu Harcerskiemu.
Uczestnicy VI Światowego Zlotu Związku
Harcerstwa Polskiego
poza granicami Kraju.
Acton, 3 sierpnia 2000.

Płyta została przekazana proboszczowi
ks. S. Kowalowi i umieszczona w kościele
Św. Maksymiliana Kolbe,

Po nabożeństwie uczestnicy Zlotu przeszli do
Centrum Jana Pawła II, gdzie lokalne Koło
Przyjaciół Harcerstwa, przy pomocy sponsorów,
przygotowało smaczną i obfitą kolację.

Wycieczka do Niagara Falls

Wycieczka do Niagara Falls prowadziła przez Welland nad kanał, gdzie znajdują się słuzi wyrównujące poziom wody w rzece Św. Wawrzyńca, Niagara-on-the-Lake, Queenston Heights do Niagara Falls.

Region Niagary należy do jednego z najbardziej urozmaiconych terenów na świecie. Począwszy od huczącego, potężnego wodospadu Niagara do cichych spokojnych winnic tego rejonu znajduje się wiele ciekawych miejsc do zwiedzenia.

Wycieczkę nad Niagarę rozpoczęto od zwiedzania Kanału Welland, który zalicza się do jednych z największych kanadyjskich inżynierskich osiągnięć. Kanał Welland, wybudowany w 1829 roku, łączy jezioro Erie z jeziorem Ontario zapewniając statkom bezpieczne ominięcie Wodospadu Niagara. Statki ważące ponad 30,000 ton są przenoszone ponad skałami "Niagara Escarpment" dzięki słuzom, wykorzystującym wodę z wyżej położonego jeziora Erie do niżej leżącego jeziora Ontario. Wiele statków z całego świata przepływa przez te słuzi.

Niagara-on-the-Lake odgrywał znaczącą rolę we wczesnej historii Kanady. Strategiczne położenie u podnóża wielkiej rzeki, było miejscem wielu bitew włączając wojnę 1812r. Dzisiaj Niagara jest uroczym miastem z wieloma atrakcjami jak Fort George, Muzeum Historyczne, Shaw Festival, (odbywający się

w trzech teatrach), port, centrum handlowe, pola golfowe, parki, piękne gospodarstwa rolne i znane na całym świecie winnice, w których produkowane są najlepsze wina kanadyjskie między innymi "Icewine".

Krótką trasą wzdłuż Niagara Parkway prowadzi nas do Queenston Heights i Niagara Falls. Queenston Heights Park jest miejscem bitwy z wojny 1812 podczas której zginął Sir Isaac Brock. Ku jego pamięci wzniesiono 50 m.

pomnik, który góruje nad Niagara Escarpment. Queenston Heights Park znajduje się na wysokości ponad 106 m. na wzniesieniu, skąd można oglądać dolny odcinek rzeki Niagara, krajobrazy, jezioro Ontario a podczas bezchmurnej pogody zarysy miasta Toronto. Otoczony lasami, Queenston Heights Park posiada piękne ogrody i naturalne uroczne leśne szlaki. Stąd zaczyna się szlak turystyczny Bruce Trail, który liczy 780 km. i kończy się w Tobermory.

Jadąc wzdłuż Niagara Parkway docieramy do kwiatowego zegara, który zbudowany był ponad 50 lat temu. Zegar o średnicy 12.2 m. skonstruowany jest przy użyciu ponad 20,000 różnych kwiatów, a układ kwiatów jest zmieniany dwa razy do roku. Co 15 minut można usłyszeć głos dzwonków katedry Westminster. Zegar kwiatowy zalicza się do największych na świecie.

Ostatni etap wycieczki to - Niagara Falls. Kanadyjski wodospad zwany Horseshoe Falls, nazwany w 1721 roku z racji podobieństwa do kształtu końskiej podkowy, ma około 52 m. wysokości. Szczytową linię ocenia się na około 675 m. szerokości a głębokość rzeki jest oceniana na 56 metrów. Przepływ wody ocenia się na 168,000 m³ w każdej minucie podczas szczytu dziennego.

Harcerki na tle Niagara Falls

Zegar Kwiatowy

Piękno i potęgę wodospadu i jego otoczenia każdy uczestnik wycieczki mógł osobiście podziwiać i przeżywać.

Wycieczkę prowadziła hm. Krystyna Reitmeier.

Harcerki i harcerze w pelerynach czekają na statek "Maid of the Mist"

Wycieczka do St. Jacobs-Elmira-Elora

Rejon Menonitów

Jedna z grup uczestników Zlotu wybrała się na całodzienną wycieczkę do miejsca zamieszkałego przez Menonitów. Wycieczkę prowadziła hm. Danuta Hill. Uczestnicy wycieczki zwiedzili typowe gospodarstwo Menonitów, gdzie rodziny mieszkają bez elektryczności, a glebę uprawiają bez żadnych udogodnień technologicznych. Zboża i warzywa rosną naturalnie bez używania sztucznych substancji użyźniających glebę.

Harcerki i harcerze oglądali zabudowania gospodarcze i dom mieszkalny; zachwycali się kwietnikami i rękodzielnictwem. Byli urzeczeni uprzejmością gospodarzy, schludnością zabudowań, spokojem i ciszą.

Zwiedzono również małe, ładne miasteczko - St. Jacobs, w którym widoczne są wpływy kultury Menonitów; galerie sztuki, sklepiki z wyrobami artystycznymi, czyste i oryginalne restauracje, kawiarnie. W środku miasteczka znajduje się ogromny farmerski rynek ze świeżymi warzywami i owocami, wyhodowanymi przez Menonitów. W drodze powrotnej uczestnicy wycieczki zwiedzili dwa inne miasteczka, Elmira i Elora. Krajobraz i urbanistyka oraz rzeka płynąca przez środek Elory głębokim, skalistym wąwozem pozostawiły niezapomniane wrażenia.

"Mennonite Bicentennial 1786 -1986

This monument was erected on the site of the first Mennonite meetinghouse in Canada to commemorate 200 years of Mennonite settlement in this country. The monument was designed to unite a number of symbolic elements. Interlocked wheels represent the globe, suggesting Mennonite migration and presence throughout the world and the unity of all creation. The spokes intersect to form a cross in the center of the wheels. The spokes symbolize diversity, the hub unity. Hand carved roses symbolize growth, renewal of life, and love. The wheel rests on four plowshares, representing the agricultural traditions of the Mennonites and their commitment to peace.

Fieldstones from across Canada, engraved with places of origin, symbolize Mennonite peoplehood and unity. The base includes six hand carved wooden tablets bearing symbols of Mennonite history. The fire and sword portray persecution, the dove signifies peace, the Bible represents the story of faith, and the tree of life is an ancient symbol of growth. The square shape of the base symbolizes the four directions, the four seasons, and the union of the human and the divine. Designs of the monument, woodcarving and engraving by artist Barbara Fauth, Kitchener."

Pielgrzymka do Midland

Instruktorzy, instruktorzy, kapelani i członkowie Organizacji Przyjaciół Harcerstwa udali się autobusem do Sanktuarium Męczenników Kanadyjskich w Midland. Uczestnicy pielgrzymki odwiedzili Sanktuarium Męczenników Jezuickich, zwiedzili Ołtarz Papieski i wioskę "Sainte Marie Among the Hurons" oraz uczestniczyli we Mszy Św. przy polskim ołtarzu Matki Boskiej Częstochowskiej. Mszę Św. koncelebrował, wraz z kapelanami harcerskimi, ks. arcybiskup Szczepan Wesół. Wycieczkę-pielgrzymkę prowadził dz.h. Tomasz Januszewski.

Na początku XVII wieku Huronowie osiedlili się nad zatoką Georgian Bay, na wschodnich wybrzeżach jeziora Huron. Huronowie byli otwartym plemieniem i zaangażowanymi w wymianę towarową z przybyszami z Europy, głównie z Francji. Do Huronii, na zaproszenie do pracy misyjnej, przybyli francuscy Jezuici. Wybudowali stację misyjną i fort obronny "Sainte Marie". Owocna działalność misjonarzy załamała się w 1649 roku, po rozbiciu i rozproszeniu Huronów przez rywalizujące plemię indiańskie - "Iroquois". Stacja misyjna i fort zostały zniszczone, a misjonarze ponieśli śmierć męczeńską.

W roku 1926 wybudowano kościół pod wezwaniem Św. Józefa i Świętych Męczenników Kanadyjskich "Martyrs' Shrine".

Dzisiaj historyczna rekonstrukcja "Sainte Marie Among the Hurons" przyciąga turystów. Każdego roku Sanktuarium odwiedza ponad 150 tysięcy pielgrzymów. W okolicy Sanktuarium znajduje się szereg ołtarzy polowych różnych grup etnicznych. Jest polski ołtarz i kaplica polowa Matki Boskiej Częstochowskiej, Ołtarz Papieski z krzyżem poświęconym przez Papieża, pamiątka wizyty Jana Pawła II, 15 września 1984 roku, obelisk z herbem papieskim i rzeźba z 400-letniej białej sosny przedstawiająca Papieża Jana Pawła II.

Wycieczka do St. Jacobs - Elmira - Elora

Dwudniowa wycieczka wioślarzy szlakiem Rzeki Saugeen

W poniedziałek, 7 sierpnia, o godzinie 5-tej nad ranem, wyruszył autobus z grupą 31 wędrowniczek i 19 wędrowników, z różnych krajów, na dwudniową wycieczkę wioślarską szlakiem rzeki Saugeen. Mała miejscowość Dunkeld znajdująca się na południowy zachód od Acton, była początkiem spływu, którego kierowniczką była hm. Krystyna Pogoda.

Uczestnicy wyprawy posiadali różny poziom doświadczenia używania kanu. Byli tacy, którzy będąc pierwszy raz na takim spływie, postanowili sztukę tą opanować w ciągu paru godzin, a w pierwszym dniu trzeba było wiosłować siedem godzin, by dotrzeć do pierwszego punktu postoju. W miejscach rzeka była wartka i rwąca, trzeba było uważać na wiry, progi rzeczne "rapids" i skały. Należało być czujnym i pomagać sobie nawzajem. Piotr Woźniak i Gosia Kaczor, znali sztukę pokonywania tych przeszkód i pomagali tym, którzy nie wiosłowali w takich warunkach. Po pierwszych "rapids", wędrownicy nabrali wiary we własne zdolności i byli gotowi wyszukiwać większych "rapids". Inni, przekonali się, że kanu potrafi być wywrotne.

Obszerny teren kampingowy w McBeath Conservation Area szybko zmienił się na prawdziwy obóz harcerski. Wyśmienitą kolację uczestnicy spożywali z wielkim apetytem. Wesole i rozśpiewane ognisko było zakończeniem dnia, a głęboki sen najlepszą nagrodą.

Drugi dzień spływu był inny. Każda załoga kanu czuła się pewniej i oczekiwała z podnieceniem większych przygód na wartkich, i rwistych wodach rzeki, a szczególnie "rapids". Harcerki doświadczyły jeszcze jednej przygody, gdy ich kanu "zawiesiło się" na skale, której w wartkiej wodzie nie potrafiły w odpowiednim czasie ominąć. I znowu instruktor Piotr uratował sytuację pokazując w jaki sposób należy we właściwym kierunku wyprowadzić, "zawieszone" na skale kanu.

Wiosłując, mijali pola, lasy i skały, malownicze krajobrazy, piękne miasteczka, wioski i mosty. Mieszkańcy witali ich okrzykami i pozdrowieniami. Po siedmiu godzinach wiosłowania, dopłynęli do celu spływu - Southampton.

Grupa wędrownych wioślarzy nie tylko zdobyła doświadczenie i wiedzę zachowania się na wodzie, ale również zawiązała nowe więzi przyjaźni harcerskiej.

Kolonia Zuchowa

"Dzieci Świata". Pod takim hasłem odbyła się 2-tygodniowa kolonia zuchowa na światowym Zlocie ZHPpgK w Kanadzie, bo w tym pamiętnym Zlocie 2000r., zuchy też brały udział. To była specjalnie stworzona kolonia dla dzieci instruktoerek i instruktorów, należących do organizacji ZHP. Zaistniała potrzeba takiej kolonii, aby ułatwić i zachęcić Instruktorów do wzięcia czynnego udziału w organizowaniu i przeprowadzeniu tego wielkiego przedsięwzięcia, jakim był Światowy Zlot. Oprócz zuchów z Kanady, których była największa liczba, przybyły zuchy z USA, Anglii, Szwecji i Austrii. Razem było na kolonii trzydzieści parę zuchów. Piosenką tej pięknej gromady dziewczynek i chłopców była "Bo to jest nasz mały świat". Zuchy tak kochały tę piosenkę, że idąc na wycieczkę czy będąc na boisku, zawsze ją podśpiewywały.

Program kolonii był starannie przygotowany, a obejmował wszystkie aspekty metody wychowania zuchowego, gdzie zuch przez zabawę uczy się, oraz przeżywa wielką przygodę. Od pierwszego dnia, zuchy wciągnęły się w życie kolonii.

"Dzieci Świata"

Wielu zuchów było już weteranami kilku kolonii, więc dla tych nie było trudności zaadoptowania nowych przygód. Lecz były też maluchy w skrzatowych mundurkach!

Rozmieszczono zuchy w dużym budynku na dwóch salach, oddzielonych korytarzem, po jednej stronie chłopcy a po drugiej dziewczynki. Zuchy podzielone na szóstki szybko się zżywały, a drużyny opiekunki sprawnie pomagały w utrzymaniu porządku. Bardzo często fraszobliwe drużyny "Mamy", druhowie "Tatusie" odrywali się od swoich obowiązków zlotowych, aby choć zerknąć okiem czy ich pisklęta nie płaczą za rodzicami.

Trzeba przyznać, że i to nie było obce druhowi komendantowi. Pogoda nam często nie dopisywała, lecz zuchom to najmniej przeszkadzało. Dla zucha deszcz staje się wielką przygodą, a kałuża i błoto najlepszą zabawą. Czas zuchów w codziennych zajęciach był wypełniony na zorganizowanych zabawach, śpiewie, zawodach między szóstkami i majsterkowaniem. Największą radość sprawiało zuchom, gdy do meczów piłki nożnej dołączali się instruktorzy z Polski, a nawet Kapelani.

Zuchy kochały wycieczki. Teren był bogaty w tajemnicze miejsca, stawy z żabami, piękne lasy i wąwozy. Gdy słońko zbliżało się ku zachodowi, wtedy zuchy maszerowały szeregiem w głąb lasu, gdzie w zaciszu odbywały się kominiki. Śpiew i zabawy miłym dźwiękiem rozchodziły się po lesie. Bardzo pomysłowe i pełne podziwu były ich pokazy samorodne. Trudno uwierzyć, że dzieci potrafią swoje codzienne przeżycia tak pomysłowo przetworzyć na sztukę teatralną.

Zuchy rozpoczynały dzień modlitwą i uroczystym podniesieniem flagi polskiej i kanadyjskiej, i taka też ceremonia kończyła dzień. Zuchy brały udział w zlotowej Mszy Świętej, śpiewając pieśń przed Mszą "Jubileusz 2000" dla wszystkich zgromadzonych. Kapelani celebrowali podczas tygodnia tylko dla zuchów Msze Św. w leśnej Kapliczce.

Na wszystkich uroczystościach i obrzędach, oraz Mszach Św. wznosił się totem gromady zlotowej, na którym lśniły oznaki zuchów dziewczynek promieniste "Słonko" i zuchów chłopców brązowy "Wilczek". Dwie szarfy dumnie zwisały reprezentując godło Kanady: czerwony liść klonowy na białym tle.

Założyciel skautingu Baden Powell powiedział: "Pragnę, aby kolonia dla wszystkich moich zuchów była najradośniejszym wydarzeniem w życiu". I tak było.

Kolonia Zuchowa "Dzieci Świata"

Kierownik Kolonii hm. Stanisław Reitmeier

Instruktorci:

pwd. Urszula Małaszewska - St. Zjednoczone
hm. Izabela Reitmeier - Kanada
pwd. Magdalena Saber - Szwecja
pwd. Zuzanna Żelazna - Szwecja

Biesaga Michał - Kanada
Biskup Carolyn - Kanada
Biskup Michelle - Kanada
Bruck Kordian - Kanada
Człapińska Julia - Kanada
Gorzkowski Grzegorz - Kanada
Gorzkowski Konrad - Kanada
Grzegorek Adam - St. Zjednoczone
Kayko Dominic - Kanada
Małaszewska Weronika - St. Zjednoczone

Mazurkiewicz Thomas - Kanada
Middleton Katie - Kanada
Moszumski Henryk - W. Brytania
Papuga David - Kanada
Papuga Matthew - Kanada
Pilaciński Grzesio - Kanada
Pilaciński Kasia - Kanada
Pilaciński Rysio - Kanada
Pogoda Kamila - Kanada
Pogoda Stefan - Kanada

Pogoda Szymon - Kanada
Reitmeier Marek - Kanada
Reitmeier Renata - Kanada
Różyński Monika - St. Zjednoczone
Stephens Roman - W. Brytania
Todorska Julia - Kanada
Todorski Daniel - Kanada
Żółtek Maximilian - Szwecja

Dzienniczek Złotowy

Każdy uczestnik, otrzymał dzienniczek złotowy zawierający: nazwy, modlitwę, spis Komendy Złotu, założenia, hasło, regulamin, ramowy program złotowy i trochę informacji o Kanadzie.

W dzienniczku, znajdowały się kartki, gdzie uczestnicy Złotu, mogli zapisywać swoje przeżycia. Jak również, były "myśli" na każdy dzień Złotu.

Szczęście jest po to, by dawać je innym.

Mądrość wskazuje, iż pośród wszystkich rzeczy czyniących życie w pełni szczęśliwym najwspanialsza jest przyjaźń.

Przyjaciele pozostają przyjaciółmi, jeżeli jeden nie ingeruje w życie drugiego.

Nie tyle potrzebujemy pomocy przyjaciół, co pewność, że taką pomoc możemy uzyskać.

2000 Radość jest niezwykłą substancją, im więcej jej rozdajesz tym więcej jej posiadasz.

Szczęście człowieka na ziemi zaczyna się dłań wtedy, gdy zapominając o sobie, zacznie żyć dla bliźnich.

Wszystkie wielkości świata nie są warte dobrej przyjaźni.

Jedynym sposobem, aby mieć przyjaciela to stać się przyjacielem.

Kiedy przyjaciel o coś prosi jutro dla ciebie nie istnieje.

Najgorszym rodzajem samotności jest brak prawdziwej przyjaźni.

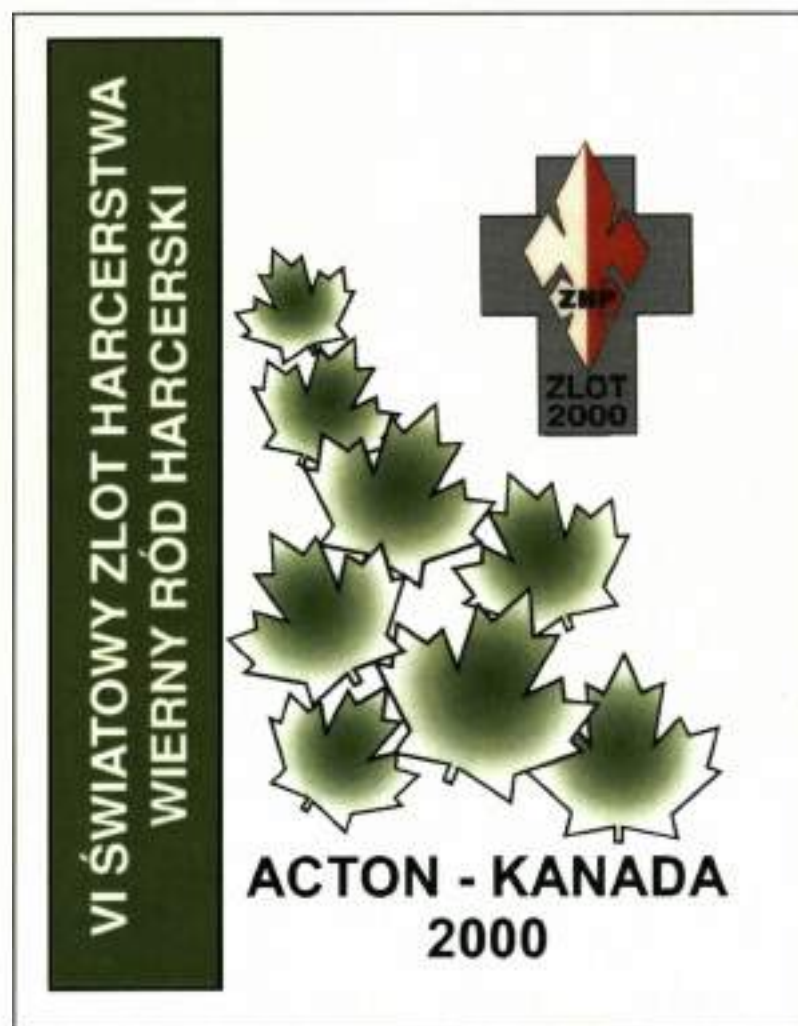
Przyjaciel to ktoś, przy kim masz odwagę być sobą.

Czy nie po to właśnie żyjemy by nawzajem ułatwić sobie życie?

Przyjacielem jest ten, kto bardzo dobrze cię zna, a pomimo to jest twoim przyjacielem.

Prawda jest najcenniejszą rzeczą jaką posiadamy. Obchodźmy się z nią uważnie.

2000 Lepiej pójść choćby kawałek dobrą drogą, niż zająć daleko, ale źle.

Rodziny

W Światowych Złotach często biorą udział rodziny harcerskie - instruktorki i instruktorzy oraz ich dzieci - harcerki i harcerze.

W Złocie w Acton znalazły się rodziny, składające się z trzech pokoleń harcerskich. Świadczy to o wielkim przywiązaniu do ideałów, wartości i korzeni naszej organizacji.

Prezentujemy trzypokoleniowe rodziny harcerskie na Złocie w Acton:

"Przyrzekamy służbę całym życiem..."

Hm. Stefania Pilacińska, pwd. Andrzej Pilaciński, dz.h. Helena Malinowska, hm. Elżbieta Morgan, Aleksander i Karolinka Morgan, Grzegorz, Kasia i Ryszard Pilaciński.

Hm. Urszula Podkowińska-Gorzkowska, phm. Marcin Gorzkowski, hm. Stanisław Podkowiński, hm. Zofia Podkowińska, Grzegorz, Mateusz i Konrad Gorzkowski.

Pwd. Antoni Reitmeier, pwd. Danuta Leicht, hm. Stanisław Reitmeier, hm. Krystyna Reitmeier, dz.h. Mieczysław Łopiński, hm. Izabela Reitmeier, dz.h. Anna Łopińska, Renata, Marek i Alicia Reitmeier.

hm. Aniela Biskup - obożna
Złotu Harcererek z córkami -
Emily, Michelle i Carolyn

hm. Danuta Figiel - skarbniczka Złotu
z córką Stefanią i dziećmi Konrad i Kamila

hm. Hanna Sokolska - sekretarka
Złotu ze synem Michałem -
Komendant Obozu "Wiśniowiecki"

hm. Andrzej Mahut - Komendant Złotu
Harcerzy z córką Karolinką

pwd. Alicja Kapuścińska
z córką Laurą

hm. Marysia Nowak - Komendantka
Chorągwi Australii z córką Kasią

phm. Zusia Papuga -
kierowniczką adminis-
tracji na
Złocie
z synem
Davidem na
wycieczce
zuchowej
i Nicho-
lasem na
kiermaszu

hm. Anna Mazurkiewicz - komendantka Złotu Harcererek
z córką Krysią i synem Tomkiem

hm. Krystyna Pogoda - kierowniczką sklepu
Złotowego z dziećmi - Kamila, Aleksandra,
Szymon i Stefan

Obozowe Życie

Wędrowniczki na biwaku

Funkcyjne - Kanada

Wartowniczeki

Ostatnie poprawki przed poranną inspekcją obozu

Drużyna "Złoty Blask", Obóz "Korona"

Obóz wędrowniczek

*Harcerki ze Stanów Zjednoczonych.
Na czele Komendantka Chorągwi hm. Gabriela Backiel*

Poczty sztandarowe

Komendantka Złotu Harcerek

Łatwe przeniesienie namiotu po powodzi

... i był czas na pływanie

Obóz instruktorek "Źródło Jutra" w defiladzie

Harcerki przed wielkim zadaniem

Defilada środkowy weekend Złotu - obóz wędrowniczek "Aurora"

Przemarsz na Mszę Świętą

Przemarsz na Mszę Świętą

Harcerki z Kanady. Na czele hm. Halina Sandig

Harcerki ze Stanów Zjednoczonych. Pwd. Barbara Pacyniak na czele.

Służba w kuchni ... z uśmiechem

Harcerki z Australii. Na czele Komendantka Chorągwi hm. Marysia Nowak.

Harcerki z USA, Harcerki idą na Mszę Św., Podczas biegu, Nasza Warta przy bramie - chyba wpisują gości, Oboźne Złotu Harcerek, nasze ratowniczk

Złot Harcerzek w akcji

Msza Św. Złotowa

Ks. hm. Z. Olbryś - Kapelan Złotu

Raport na obozie

hm. Danuta Andersz - Naczelniczka Harcererek, hm. Bogdan Szwagrzak - Przewodniczący ZHP, hm. Andrzej Mahut - Komendant Złotu Harcerzy, hm. Anna Mazurkiewicz - Komendantka Złotu Harcererek, ks. Arcybiskup Szczepan Wesoly, hm. Elżbieta Morgan, Komendantka Główna Złotu, hm. Edward Jaśnikowski - Naczelnik Harcerzy

ZHR Polska na defiladzie

"Warmia" maszeruje na Mszę Św.

Harcerze przed ozdobą

Harcerze idą na rozgrywki

Harcerze z ZHR Polska

My jesteŝmy z Australii

Rozŝpiewane chwile w namiocie

Jak to przyjemnie pełnić dyżur w kuchni

Zwiedzamy wystawę - poniżej: plansza na wystawie

Jak to miło być na Zlocie - poniżej: Pierwsze ognisko całości Zlotu

Zamknięcie Złotu

W piątek, 11-go sierpnia, 2000, zgromadziły się przed głównym ołtarzem polowym Złoty Harcerek, Harcerzy, Starszego Harcerstwa i Organizacji Przyjaciół Harcerstwa oraz reprezentacje harcerskie z Polski i ze Wschodu.

Ostatnią dziękczynną Mszę Św. Złotową koncelebrował, wraz z kapelanami harcerskimi, ks. Arcybiskup Szczepan Wesół.

Na ofiarowanie, jako dary ołtarza, delegacje poszczególnych Okręgów złożyły dary symbolizujące pracę charytatywną, którą Okręg zamierza zrealizować w Roku Jubileuszowym.

**Homilię pożegnalną, pełną głębokich myśli, wygłosił Ksiądz arcybiskup
Szczepan Wesół następującej treści:**

"Szósty Światowy Zlot Harcerstwa Polskiego poza granicami Kraju dobiega końca. Za kilkanaście godzin rozjedziemy się. Z czym wrócimy do naszych domów i naszych harcerskich wspólnot? Co weźmiemy ze sobą, jako posłannictwo z tego Zlotu?"

Na pewno weźmiemy ze sobą zawarte nowe znajomości i przyjaźnie. Przez cały Zlot zapoznaliśmy nowych ludzi, mamy nowych kolegów i nowe koleżanki. To wzajemne zapoznanie jest na pewno osobistym ubogaceniem.

Zabierzemy ze sobą wspólne przeżycia wspólnoty. Przecież przez cały Zlot wszystko odbywało się wspólnie. Wspólnie obozowaliśmy. Wspólnie przeprowadzaliśmy różne ćwiczenia i gry. Wspólnie były posiłki, wspaniałe ogniska. Wspólnie modliliśmy się. To przeżycie wspólnoty też jest wielkim ubogaceniem. Doświadczamy, że gdy wspólnie coś czynimy, gdy wspólnie podejmujemy różne inicjatywy, gdy w harmonijnej współpracy podejmujemy różne zadania, osiągamy dobre rezultaty, zwłaszcza w życiu obozowym.

Gdybyśmy jednak tylko z tym wyjechali, byłoby to wiele, ale nie byłoby to pełne ubogacenie.

Zlot był w roku przełomu. Rozpoczyna się nowe stulecie. Przed młodymi ludźmi stoi nowy okres. Będzie ten wiek taki, jakie będzie wasze życie, gdyż wy ten wiek zagospodarujecie. W ten nowy wiek wniesiecie to, czym będziecie wy sami.

Powinniście wnieść w ten nowy okres wasz harcerski entuzjazm. Waszym entuzjazmem winniście innych zapalić do harcerskiego ideału. Najpierw jednak wy sami musicie żyć harcerskim ideałem, zwłaszcza ideałem służby drugim. Wy musicie dać świadectwo, że harcerski ideał jest możliwy, jest osiągalny, jest do zrealizowania, niesie radość. Wasze życie musi o tym świadczyć. Harcerz i harcerka musi być człowiekiem radosnym, pogodnym, życzliwym, otwartym na potrzeby drugich, człowiekiem, który nie tworzy konfliktów, ale jeśli gdzieś powstana, umie łagodnie rozwiązywać je w duchu służby.

Wróćcie do waszej codzienności. Wróćcie do świata, w którym niestety jest wiele nieszczerości, świata w którym będą wam proponowane różne

pseudowartości, jakim jest zdobywanie szybko dobrobytu, bez względu na wartość etyczną i uczciwość. Będą proponowali wam seks bez żadnych ograniczeń, który często jest źródłem wielu krzywd, zwłaszcza w życiu rodzinnym. Będą proponować wam kierowanie się egoizmem, wykorzystywaniem drugiego człowieka, a nie służbą czy wrażliwością na drugiego człowieka.

Jak na to odpowiecie? Macie wasze Harcerskie Przyrzeczenie. A w nim na pierwszym miejscu jest umieszczona służba Bogu. Trzeba więc najpierw otworzyć się na Chrystusa. Chrystus spogląda na każdego z was z miłością. Chrystus proponuje wam swoją miłość. Czasami słyszy się, że ludzie mają pretensje do Pana Boga, bo spotkało ich takie czy inne niepowodzenie, może i krzywda, więc mając to pretensje do Pana Boga. Ale czy ja otworzyłem się na ofiarowaną miłość, czy ją przyjąłem, czy przyjąłem ją całym moim życiem? Czy moja otwartość na miłość nie była tylko wówczas, gdy byłem w potrzebie, ale i wówczas, gdy mogłem dziękować Bogu, a tego nie czynię?

Umieście krytycznie ocenić to, co proponuje świat bez Boga. Ale by to uczynić muszę najpierw wiedzieć co Bóg mówi, co Chrystus przekazał nam jako swoje orędzie i posłannictwo. Mimo, że tyle razy usiłowano wymazać Boga ze świadomości ludzi i czyniono to w sposób okrutny, prześladowając krwawo tych, którzy przyznawali się do Chrystusa. A Chrystus żyje, Chrystus zwycięża, bo jak sam powiedział: "Nie bójcie się, Jam zwyciężył świat".

Krzyż jest złączony z Chrystusem, ale krzyż nie był końcem, a początkiem, gdyż po krzyżu przyszło zmartwychwstanie. Dlatego Chrystus jest źródłem życia, źródłem entuzjazmu, źródłem autentycznej radości.

Tu na Zlocie było wiele radości, autentycznej radości. Zabierzcie ją ze sobą, nie pozwólcie jej sobie odebrać. Bądźcie świadkami, że realizowanie ideału harcerskiego jest źródłem radości. Wasze życie niech będzie tego dowodem, bo radosnego dawcę Bóg miłuje.

Nie wstyďte się Chrystusa. Nie wstyďte się waszego polskiego pochodzenia. Nie wstyďte się złożonego Harcerskiego Przyrzeczenia. Przeciwnie, bądźcie dumni szlachetną dumą płynącą z wierności Bogu, Ojczyźnie i z wierności harcerskim ideałom."

Po zakończeniu Mszy Św. nastąpiła uroczystość zamknięcia Zlotu. Rozkaz zamykający Zlot odczytała Oboźna Główna Zlotu. Komendantka Główna Zlotu zdała ostatni raport Druhowi Przewodniczącemu ZHP.

Przy odśpiewaniu hymnu harcerskiego "Wszystko co nasze...", flagowi opuścili flagi państw z których na Zlot przybyła młodzież harcerska. Flaga Złotowa została opuszczona przez poczet flagowy, składający się z czterech osób reprezentujących cztery kontynenty świata i przekazana Komendantce Zlotu. Hm. Elżbieta Morgan, złożyła tę historyczną flagę, powiewającą na sześciu Światowych Zlotach ZHP, na ręce Przewodniczącego ZHP, hm. Bogdana Szwarzaka.

Przewodniczący ZHP oficjalnie ogłosił VI Światowy Zlot Związku Harcerstwa Polskiego w Acton za zamknięty.

W swobodnej atmosferze nastąpiła wymiana upominków z podziękowaniami. Hm. Elżbieta Morgan wręczyła plakietki złotowe ks. arcybiskupowi Szczepanowi Wesółemu, Przewodniczącemu ZHP, hm. Bogdanowi Szwarzakowi, Naczelnicze Harcerki hm. Danucie Andersz i Naczelnikowi Harcerzy hm. Edwardowi Jaśnikowskiemu. Przedstawiciele Okręgów ZHP i grupy harcerskie ze Wschodu i Polski wyrazili swoje podziękowania. Najmłodsi uczestnicy Zlotu - harcerka i harcerz - wręczyli wiązkę kwiatów Druhnie Elżbiecie Morgan, Komendantce Zlotu, z podziękowaniem.

Kwiaty dla Komendantki Zlotu

Głośnym okrzykiem: "Czuj, Czuj, Czuwaj!" zakończono Zlot.

Na terenie Blue Springs Scout Reserve gdzie odbył się Zlot, jest aleja drzew, zwana "Aleja Pamięci". Dla upamiętnienia VI Światowego Zlotu ZHP, zostało posadzone drzewko - klon.

Po uroczystościach popłynęły pieśni harcerskie przy ostatnim ognisku złotowym.

Komendantka dziękuje swojej Komendzie

Światowe Zloty Związku Harcerstwa Polskiego poza granicami Kraju

Acton - Kanada

29.07.2000 - 13.08.2000

Komendant Główny Zlotu
hm. Elżbieta Morgan
Komendantka Zlotu Harcerek
hm. Anna Mazurkiewicz
Komendant Zlotu Harcerzy
hm. Andrzej Mahut

Stan: 1402

Clumber Park - Wielka Brytania

25.07.1994 - 07.08.1994

Komendant Główny Zlotu
hm. Leonidas Kliszewicz
Komendantka Zlotu Harcerek
hm. Teresa Ciecierska
Komendant Zlotu Harcerzy
hm. Edmund Kasprzyk

Stan: 1297

Rising Sun - Stany Zjednoczone

14.08.1988 - 28.08.1988

Komendant Główny Zlotu
hm. Stanisław Kuś
Komendantka Zlotu Harcerek
hm. Danuta Kozłowska
Komendant Zlotu Harcerzy
hm. Leszek Jankiewicz

Stan: 1236

Comblain La Tour - Belgia

29.07.1982 - 11.08.1982

Komendant Główny Zlotu
hm. Ryszard Kaczorowski
Komendantka Zlotu Harcerek
hm. Halina Śledzińska
Komendant Zlotu Harcerzy
hm. Edmund Kasprzyk

Stan: 1122

Kaszuby - Kanada

31.07.1976 - 14.08.1976

Komendant Główny Zlotu
hm. Stanisław Orłowski
Komendantka Zlotu Harcerek
hm. Zofia Stohandel
Komendant Zlotu Harcerzy
hm. Stanisław Podkowiński

Stan: 1543

Monte Cassino - Włochy

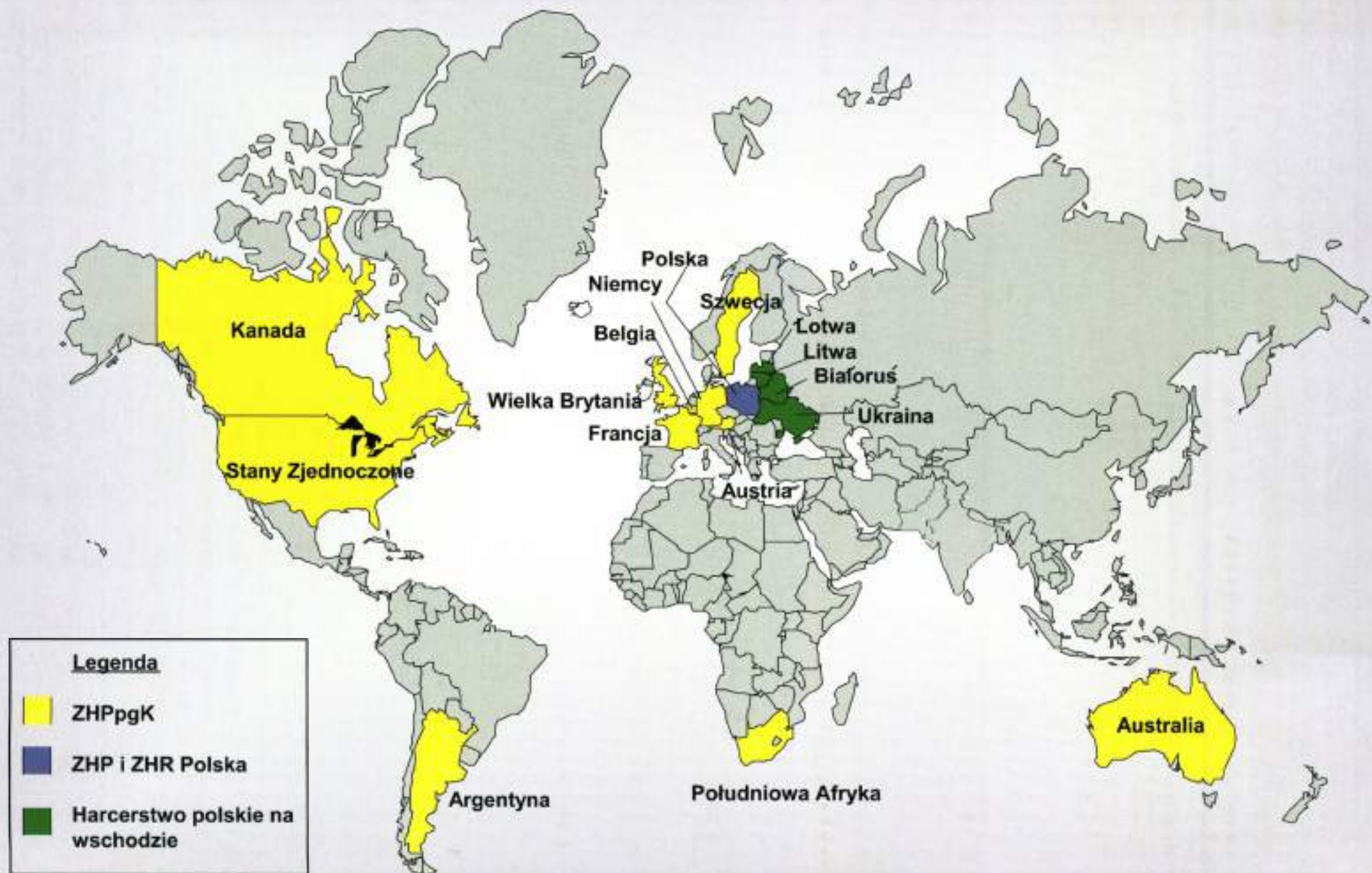
05.08.1969 - 21.08.1969

Komendant Główny Zlotu
hm. Ryszard Kaczorowski
Komendantka Zlotu Harcerek
hm. Elżbieta Andrzejowska
Komendant Zlotu Harcerzy
hm. Leonidas Kliszewicz

Stan: 1150

Harcerstwo Polskie w Świecie

Związek Harcerstwa Polskiego poza granicami Kraju

Tło historyczne

Członkowie ZHP rozpoczęli działalność harcerską poza granicami Kraju już we wrześniu 1939 roku wśród Polaków ewakuowanych z wojskiem i usuniętych z Kraju przez okupanta sowieckiego w deportacjach, więzieniach i przymusowych poborach. Działalność ta, była kontynuowana w warunkach wojennych, często w odosobnieniu, w różnych obozach, w Polskich Siłach Zbrojnych, w ZHP na Wschodzie i ZHP w Niemczech.

W roku 1951 ZHPpgK obejmował między innymi ośrodki europejskie w Belgii, Holandii, Francji, Danii, Szwecji, Hiszpanii, Niemczech Zachodnich, Wielkiej Brytanii i Austrii.

Zjazd w Enghien

Zjazd w Enghien, pod Paryżem, w 1946 roku, skomasował całość w jedną zwartą organizację jako Związek Harcerstwa Polskiego poza granicami Kraju. Harcerstwo poza Polską weszło w powojenny okres swej działalności w oparciu o Statut ZHP z 8-go kwietnia 1936 roku i podjęło swoją tradycyjną służbę Bogu, Polsce i Bliżnim.

Związek Harcerstwa Polskiego poza granicami Kraju składa się z Organizacji Harcererek, Organizacji Harcerzy, Organizacji Starszego Harcerstwa, Organizacji Przyjaciół Harcerstwa.

Przewodniczący ZHP, Naczelnictwo ZHPpgK, Główne Kwatery Harcererek, Harcerzy i Starszego Harcerstwa znajdują się w Londynie w Wielkiej Brytanii.

ZHPpgK działa na czterech kontynentach w wielu krajach polskiej diaspory. Strukturalnie ujęty jest w Okręgi ZHPpgK.

ARGENTYNA

Po zakończeniu II Wojny Światowej do Argentyny przybyła nowa fala imigrantów polskich. Harcerstwo poczęło organizować się w grupy harcererek i harcerzy; powstał Krąg Starszoharcerski.

W roku 1954 powołana została Chorągiew Harcerzy. Organizacja Harcererek działała jako Referat Harcererek przy Komendzie Chorągwi Harcerzy. W 1966 roku powstała Chorągiew Harcererek. W 1954 roku został powołany do życia Okręg ZHP i wybrano Zarząd Okręgu Argentyna. Jednostki harcererek i

harcerzy, Kręgi Starszoharcerskie i Koła Przyjaciół pracują; w prowincji Buenos Aires: stolica - Buenos Aires, Quilmes - Berazategui, San Jose, Polski Ośrodek Młodzieżowy - Burzaco, Maciaszkowo - San Martin. Prowincja Cordoba - miasto Cordoba. Prowincja Santa Fe - Rosario.

AUSTRALIA

Na przełomie lat 1949-1950 w hostelach imigracyjnych w Melbourne powstawały pierwsze zastępy harcerzy, harcererek i drużyny harcerskie w Brisbane i Melbourne. Zorganizował się także Krąg Starszoharcerski w Brisbane. W roku 1952 zostały powołane do życia Chorągwie Harcererek i Harcerzy, oraz został wybrany Zarząd Okręgu Australia.

Ośrodki pracy harcererek, harcerzy i KPH znajdują się w Brisbane, Sydney, Melbourne, Adelaide i Hobart.

Własnością ZHP w Australii jest Stanica Harcerska, która znajduje się na Hindmarsh Island w Australii Południowej.

FRANCJA

W roku 1919 powstawały samorzutnie pierwsze drużyny harcerskie na północy, w środkowej Francji, później na wschodzie i w okręgu paryskim. Wkrótce potem, zaczęły tworzyć się Koła Przyjaciół Harcerstwa.

W roku 1933 władze francuskie zatwierdziły statut wewnętrzny dla ZHP we Francji. W roku 1937 harcerstwo we Francji liczyło 9,116 członków i uczestników.

Po zakończeniu II Wojny Światowej instruktorzy i instruktorki zajęli się znowu harcerstwem organizując jednostki harcerskie i kursy szkoleniowe. Już od 1946 roku pracowały Chorągwie Harcererek i Harcerzy oraz Zarząd Okręgu Francja.

Działalność harcerstwa we Francji prowadzona jest w północnej i wschodniej części Francji, w rejonie górniczym, miejscu pracy i osiedlenia starej emigracji.

Okręg ZHP we Francji posiada dwa ośrodki harcerskie - "Bałtyk", gdzie od wielu lat odbywają się kolonie zachowe, i "Tatry" w Urbes, oraz "Domek Harcererek" w Stella Plage.

KANADA

Rok 1948 to początek powojennej działalności ZHP na terenie Kanady. Powstawały samorządnie jednostki harcerek, harcerzy i Kręgów Starszoharcerskich w Toronto, Ottawie i Montrealu.

W 1952 roku powstała Komenda Chorągwi Harcerek, a w 1953 roku Komenda Chorągwi Harcerzy. W maju 1955 roku odbył się Zjazd Okręgu, na którym wybrany został Zarząd Okręgu Kanada. Rozpoczęła się ożywiona praca Kół Przyjaciół Harcerstwa.

Działalność harcerstwa w Kanadzie odbywa się w następujących prowincjach: British Columbia, Alberta, Manitoba, Quebec i Ontario. W Kanadzie znajdują się trzy Stanice Harcerskie: "Kopernik" w prowincji Alberta, "Bucze" i "Karpaty" w prowincji Ontario.

ZHP w Kanadzie działa jako korporacja pod nazwą: "Polish Scouting Association in Canada Incorporated".

STANY ZJEDNOCZONE

Pierwsze jednostki harcerskie na terenie Stanów Zjednoczonych powstały w Chicago: w roku 1949 zastęp harcerzy i Krag Starszoharcerski im. Stanisława Siedlaczka, w roku 1950 drużyna harcerek, a w 1951 Koło Przyjaciół. Pierwszy organizacyjny Zjazd Okręgu odbył się w Detroit, Michigan w 1952 roku. W tym samym roku powstały Komendy Chorągwi Harcerek i Harcerzy.

Okręg ZHP obejmuje cztery obwody: California, Chicago, Michigan i Connecticut; ośrodek w Seattle oraz nad Atlantykiem ośrodki w stanach: Massachusetts, Connecticut, New York, New Jersey, Pennsylvania, Maryland i Floryda. Ośrodki i nieruchomości: obwód Chicago posiada ośrodek im. Cypriana Norwida w Crivitz, Wisconsin i Dom Harcerski w Chicago; obwód Michigan posiada ośrodek "Białowieża" w Forester, Michigan; hufiec "Warmia" - ośrodek "Bieszczady" w Stamford, Vermont.

Okręg w Stanach Zjednoczonych działa jako ogólnokrajowa korporacja pod nazwą "Polish Scouting Organization - ZHP Inc."

EUROPA

Chorągiew Harcerzy powstała w 1991 roku, a Chorągiew Harcerek w 1993. Chorągwie tworzyły się z samodzielnych jednostek, które organizowały się z nowej fali imigracji z Polski.

Chorągwie pracują w czterech krajach: Austrii, Niemczech, Danii i Szwecji; w miastach: Wiedniu, Kopenhadze, Hamburgu, Monachium, Sztokholmie i Göteborgu.

WIELKA BRYTANIA

Początki pracy harcerskiej na terenie Wielkiej Brytanii sięgają roku 1940, gdy działalność jednostek kierowana była przez Naczelny Komitet.

W roku 1943 został powołany Okręg Brytyjski ZHP, który obejmował pracę harcerek, harcerzy i Kół Przyjaciół Harcerstwa. Prowadzono wówczas pracę w Londynie, Edynburgu, Glasgow i Dunlaster House.

W roku 1943 została powołana Komenda Chorągwi Harcerek w W. Brytanii, a w 1946 Komenda Chorągwi Harcerzy. W poprzednich latach praca harcerzy kierowana była przez Naczelny Komitet.

Po zakończeniu wojny praca harcerska zataczała coraz szersze kręgi. Lata sześćdziesiąte były początkiem "złotego okresu Związku Harcerstwa Polskiego w Wielkiej Brytanii".

W marcu 1968 roku na Zjeździe Okręgu wybrano Zarząd Okręgu Wielka Brytania. Do 1968 roku Naczelnictwo ZHP pełniło równocześnie rolę Zarządu Okręgu Wielka Brytania.

Obecnie działalnością harcerską objęte są następujące miasta: Birmingham, Bristol, Coventry, Derby, Huddersfield, Leeds, Leicester, London, Manchester, Nottingham, Reading, Rugby, Sheffield, Slough i Swindon. Okręg jest właścicielem stacji Hufca Harcerzy "Szczecin" w St. Briavels, Gloucestershire i Centralnej Stacji Harcerskiej w Fenton, Lincolnshire. Trzecia Stacja Hufca Harcerzy "Gdynia", w Penrhos w Płn. Walii, jest w długoletniej dzierżawie od Polskiego Towarzystwa Mieszkaniowego.

SZCZEPY HARCERSKIE W REPUBLICE POŁUDNIOWEJ AFRYKI

Praca harcerska szczepów rozwija się od ponad dziesięciu lat w czterech miejscowościach: ośrodek Johannesburg, ośrodek Secunda i ośrodek Vanderbijlpark w rejonie Johannesburga, oraz ośrodek Parow Valley w rejonie Kapsztatu.

Zjazd Ogólny Związku Harcerstwa Polskiego pgK

12 i 13 sierpnia 2000r. w Acton, Ontario, Kanada, odbył się Zjazd Ogólny ZHPpgK, który wybrał i zatwierdził władze Związku:

Przewodniczącą ZHP
Naczelniczkę Harcererek
Naczelnika Harcerzy
Naczelnego Kierownika Starszego Harcerstwa
Przedstawiciela Organizacji Przyjaciół Harcerstwa
Komisję Rewizyjną Związku
Naczelny Sąd Harcerski
16 członków Naczelnej Rady Harcerskiej

Naczelna Rada Harcerska

13 sierpnia, bezpośrednio po Zjeździe Ogólnym, odbyła się XXXIII Naczelna Rada Harcerska, która dokonała wyboru spośród siebie: Wiceprzewodniczącego, Sekretarza Generalnego, Skarbnika Generalnego i Naczelnego Kapelana - zgodnie z regulaminem kapelanów, oraz trzech członków Naczelnictwa.

Nowy Skład Naczelnictwa

Przewodnicząca ZHP
Wiceprzewodniczący ZHPpgk
Naczelniczka Harcererek
Naczelnik Harcerzy
Naczelny Kierownik
Starszego Harcerstwa
Przedstawiciel Organizacji
Przyjaciół Harcerstwa
Naczelny Kapelan
Sekretarz Generalny
Skarbnik Generalny
Członkowie Naczelnictwa

hm. Barbara Zdanowicz
hm. Leonidas Kliszewicz
hm. Teresa Ciecierska
hm. Edmund Kasprzyk

dz.h. Iza Czerniajew

dz.h. Adam Malhomme
hm. ks. pralat Zdzisław Peszkowski
hm. Adam Ścigalski
dz.h. St. Odrowąż-Pieniążek
hm. Wacław Mańkowski
hm. Michał Nalewajko
hm. Anna Wielogórska

Nowo wybrany skład Naczelnictwa:

Komunikat Informacyjny

Kopie książki są do nabycia w składnicy harcerskiej:

Zarząd Okręgu ZHP Kanada
206 Beverley Street
Toronto, Ontario, Canada
M5T 1Z3

zo@zhpkandada.ca

Z Przrzeczeniem
w Nowe Tysiąclecie

2000

